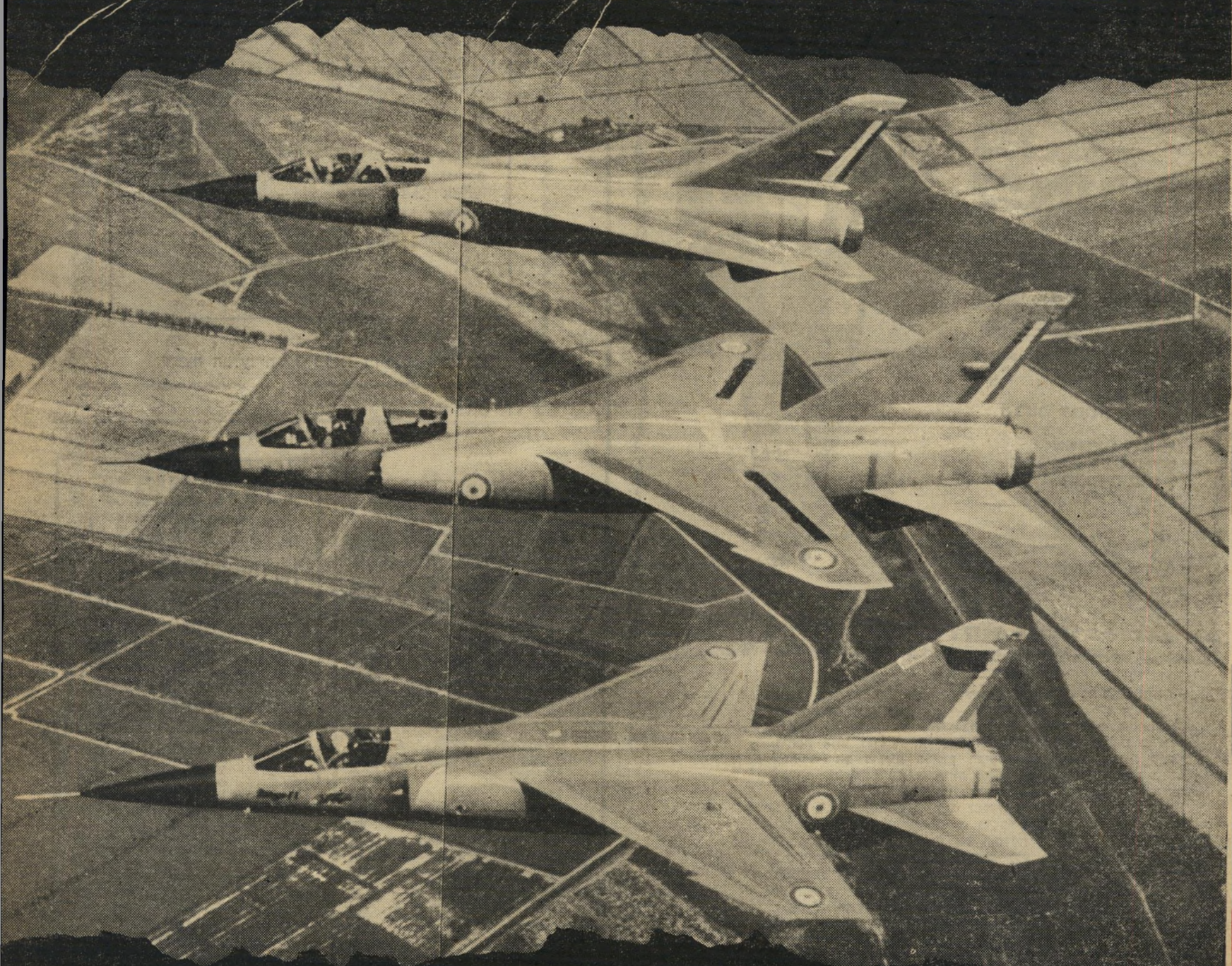

העולם הזה

לקראת ההכרעה

האם יבוא המיראד'ים?

שבועיים של לחץ על 2 המועמדים בצדפת

קריאה יקרה

ברשותך, אני רוצה להקדיש מקום זה, השבוע, למכתב גלוי אל ראשיהממשלה גולדה מאיר. גבירתי ראשיהממשלה, ראיתי בעיתון-בוקר מודעה המראה טיס צעיר, על רקע ציור של מטוס-קרב ולידו הקריאה: "תן לו פאנטום — רכוש אגרת מלווה ביטחון תשכ"ט — החלק שלך הוא הקובע."

בדקתי ביתר עיתוני הבוקר, ומצאתי גם בהם מודעה ברוח זו. בדקתי את גיליונות העולם הזה של השבועות האחרונים, ולא מצאתי מודעה כזו. שאלתי את אנשיהמינהלה שלנו: מדוע? והם סיפרו לי סיפור עגום.

מסתבר, כי כל המודעות הממשלתיות מועברות לעיתונים דרך מחלקת-המודעות, הכפופה ישירות למשרד ראשיהממשלה. במחלקה זו יש הוראה, האוסרת בפירוש מתן מודעות כאלה להעולם הזה. ההנחה היא, שעליידי חרם כלכלי זה, ניתן לפגוע בהעולם הזה ולאצלו להיכנע למימסד. הדבר חמור, לא בגלל הפגיעה הכלכלית בנו. אנו מסתדרים יפה מאוד גם בלעדי המודעות הממשלתיות. הוא

החלק שלך הוא הקובע

חמור, מפני שמישהו במשרד ראשיהממשלה רואה במודעות אלה — המשולמות ממיסי האזרחים — מכשיר למתן פרס או להענשה. אבל לא זה המביא אותי לכתוב אליך, גבירתי ראשיהממשלה. דוחפת אותי מחשבה אחרת: אותם פקידים אינם פוגעים בהעולם הזה — הם פוגעים במאמץ הביטחוני. שכן, אל רכבות קוראי העולם הזה אינם פונים לתרום את חלקם. ומי יודע? אולי חלקם מגיע לפאנטום או יותר? וכך, בעוד שאני מוחל על הפגיעה בי כאיש העולם הזה, אינני יכול למחול על הפגיעה בי כאיש הדואג לביטחון המדינה, ואשר הקדיש מיטב שנותיו כלוחם למענה. החלטתי, על כן, לפרסם את המודעה הזאת — חיינם אין כסף. ייתכן שפירסומה בעמוד זה, ללא נטילת רשות ממחלקת המודעות הממשלתית עלול לסבך אותי במשפט. ייתכן שהפרתי זכויות-יוצרים של מישהו. אני מוכן לשאת באחריות. אני גם מצהיר בזאת, כי במשך שנה מהיום, יפרסם העולם הזה, חיינם אין כסף, כל מודעה ממשלתית הנוגעת לענייני ביטחון, אשר תישלח לו עליידי מחלקת-המודעות שבמשרדך. בכבוד רב,

איש כפר

כעת הגיע

PLAYBOY SHOWERS APRIL WITH ...

hippie-poet-mystic Allen Ginsberg • Brigitte Bardot and Vanessa Redgrave • the toys and games of war and peace • Nabokov's newest novel, "Ada," previewed—bigger, better than Lolita • serendipitous Ceylon, island antique and lush

ON SALE NOW!

© 1969, HMH Publishing Co. Inc.

להשיג בכל מקום ההפצה הבלעדית: סוכנות ברונפמן בע"מ

למכירה בהזדמנות

דירה יוצאת דופן
באיזור תל-בנימין, רמת-גן.

4½ חדרים מרווחים במיוחד + הול ענק + מטבח ושרותים מודרניים * גן גדול * גר' * אטלייה, בחצר * הסקה מר-כזית ומים חמים 24 שעות * מיזוג אויר * ארונות קיר * איזור שקט.

דירה אידיאלית לאנשי בזה-מה, ארכיטקטים, ציירים, מו-סיקאים או לכל אלו היודעים להעריך דירה עם „אווירה“, המשולבת בכל אמצעי הנו-חיות המודרניים.

המחיר — 75,000 ל"י.

לקביעת מועד לביקור בדירה, נא להתקשר בין השעות: 13.00—14.30 ו-17.00—19.00 ל-טלפון 736203, רמת-גן.

שע
SCHAUB LORENZ
חקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

אוניברסיטת ערב אקסטדנית

השכלה אוניברסיטאית בערב לקראת תארים אקדמאים מוכרים של:

אגודות המהודסים הבריטיות

CAMBRIDGE UNIVERSITY

LONDON UNIVERSITY

סיום ההרשמה לשנת הלימודים תש"ל 1969/70 19 ביוני 1969

פקולטה להנדסה

הפקולטה להנדסה מכינה את תלמידיה לקראת התוארים: מהנדס אלקטרוניקה מהנדס בנין מהנדס ייצור מהנדס מכונות הבחינות לתוארים אלה נערכות במסגרת C.E.I. (אגוד הגג של אגודות המהנדסים הבריטיות).

מיוהל עסקים

הפקולטה מכינה את התלמיד לקראת התואר B.Sc. של London University

פקולטה לשפות

הפקולטה מכשירה את התלמיד לקראת התואר B.A. של London University על התלמיד לבחור בשלוש שפות מתוך הרשימה להלן: אנגלית צרפתית ספרדית איטלקית השפות ספרדית, איטלקית, גרמנית ורוסית נלמדות מהתחלה.

B.A. GENERAL ב.א. כללי

הפקולטה מכשירה את התלמיד לקראת התואר B.A. של London University לקבלת תואר זה על התלמיד לבחור בשלושה תחומים מתוך 59 תחומים מיוחדים אפשריים במסגרת א.ע.א. ניתן לבחור בצירוף של שלושה תחומים מיוחדים מתוך הרשימה להלן: כלכלה מתמטיקה שמושית מתמטיקה הסטוריה אנגלית גרמנית ספרדית עברית צרפתית רוסית איטלקית

פקולטה לכלכלה

הפקולטה מכינה את התלמיד לקראת התואר B.Sc. של London University

פקולטה למחשבים

הפקולטה מכינה את תלמידיה לקראת התואר B.Sc. של London University

פקולטה לאנגלית

בפקולטה לאנגלית 3 מחלקות.
1. המחלקה לקראת B.A. של London University
2. המחלקה לקראת התואר: Certificate of Proficiency של Cambridge University
3. המחלקה לקראת התואר: Diploma of English Studies של Cambridge University
4. המחלקה זו מתקבלים סטודנטים שעמדו במבחני התואר Certificate of Proficiency משך הלימודים 4-5 טרימסטרים, פעמיים בשבוע, 3 שעות בערב.

הערות כלליות:

התואר המוקנה:

התוארים המוקנים הינם תוארים חצוניים מטעם London University, Cambridge University ואגודות המהנדסים הבריטיות.

המבחנים:

המבחנים לתוארים השונים שלביהם נערכים בישראל באמצעות ה-British Council.

קורסים בודדים:

האוניברסיטה מקבלת סטודנטים שלא מן המניין לקורסים בודדים.

משך הלימודים:

הלימודים בכל הפקולטות (אלא אם כן נאמר אחרת) נמשכים 4 שנים. המעוניינים בכך יכולים להאריך את משך לימודיהם.

שעות הלימוד:

הלימודים מתקיימים 4 פעמים בשבוע בשעות 17.30 עד 21.30, פרט למחלקות 2 ו-3 בפקולטה לאנגלית.

שפת הוראה:

ההוראה בכל תקופת הלימודים היא בערבית (פרט לפקולטות לאנגלית, ולשפות, כמובן). בשלבים מתקדמים התרגול — באנגלית.

תנאי קבלה:

מתקבלים בעלי תעודת בגרות או בגורי בתי"ס מקצועיים ארבע-שנתיים ללא בחינות תחרות. בחלק מהפקולטות חייבים המועמדים לעבור מבחן פסיכוכיני. מועמדים חסרי תעודת-בגרות יהיו חייבים במבחני כניסה. תנאי קבלה מפורטים בדיעון האוניברסיטה.

פרטים והרשמה:

בדבר פרטים והרשמה, נא לפנות למזכירות אוניברסיטת-ערב-אכס-טרנית תל-אביב, דרך חיפה 81 (פינת פנקס — דרך חיפה), בנין ב"ס "תיכון-חדש", (אוטובוסים 5, 61, 28, 27, 25) בימים א-ה בשעות 17.00-20.00.

לקבלת פרוספקט מקיף, נא למלא התלוש:

לכבוד
אוניברסיטת-ערב-אכס-טרנית,
ת.ד. 11030, תל-אביב.

אני מעוניין ללמוד בפקולטה ל-
נא לשלוח לי פרוספקט מקיף.

שמי: _____ השכלתי: _____

כתובתי: _____

החולצה לקיץ

שני צמחיה ודגים מקופלים בחולצה אחת
הסיב והסיב - של 'טרילין'
הדגמא והגזרה - של 'להב'
חולצת 'טרילין' / כחנה
אומנותית עם שרוול קצר
לשתי מטרות: קלילה וקרידה - ביום.
אלגנטית עם עניבה - בערב.

סיב הכר של חולצה זו עבר בהצלחה
את מבחני הבקרת של מועדון הטקסטיל
של א.י. סי. אי. אנגליה

להב / 'טרילין'

מכתבים

אופיו של

הקהל הישראלי?

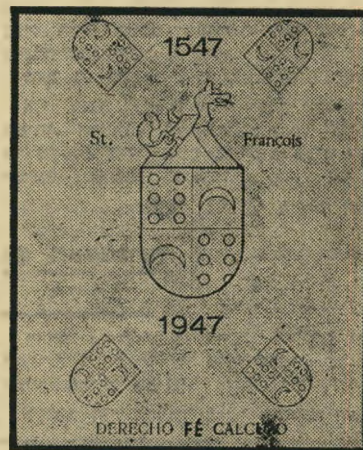
לעיתים נראה כי מלחמת-ששת-הימים חוללה שינוי לרעה באופיו של הקהל הישראלי. לצערי אוכל להביא דוגמה לכך כפי שחזיתי אותה על בשרי. חיכיתי בתור לאוטובוס, עם עוד כעשר רה אנשים, ושיחתנו נתגלגלה לנושא "הש" טחים". משהבנתי את דעתי, התומכת ב" פדריציה, נתקפו האנשים מעין היסטוריה, החלו מקללים אותי בקללות כגון "תבוס" תן", "מטורף" ו"תועמלן ערבושי" (!) (= חזיר יהודון) ולא עוד אלא שאחד מבר ניהם אף איים עלי כי "ימרח לי סטירה". וכל זאת רק משום שהבנתי דעתי בצד בור!

אדון הדפוס, סביון

מקד היהודים

קם לתחייה

להלן אני שולח לכם את מציבת מלך ה יהודים בבית-הכנסת טראניו בסולדו. כי

המצבה בטורדו

שנת 1947 ניבא קרבאנס כי התקומה תת' חוש בעוד 400 שנה, בשנת 1947.

פ. רוזנברג, מאדריד, ספרד

● בשנת 1947 קמה, למעשה, מדינת ישראל.

נגד

הבוסים

אני לא פועל נמל. אפילו לא סתם פועל. אלא סקר קטן במוסד גדול. חבר הסתד' רות, כמוכן. ליבי עם פועלי נמל אשדוד, כי מאבקם צודק. מאבק על זכותם של פועלים ליי' צוג'אמת, למען הגנה על מחייתם. קראתי בהתרגשות את תמיכתכם בהם, ונגד הבוסים של ההסתדרות. כה לחי! אליהו דוין, תל-אביב

צרותיו של

פועל נמל

בחיטה ניתן רמז מגבוה לא להעמיד אוטובוסים לרשות פועלי נמל חיפה שרצו לנסוע לשיבת בית-המשפט של ההסתד' רות בתל-אביב. הרכבת סירבה גם למכור מספיק כרטיסים אפילו לקרונות השמורים. בינתיים גורע לנו כי גם המשפט נידחה כדי להקשות על הפועלים.

למה? כי מר חיים לסקוב רוצה להכפיל את הנורמות ולסטר את הפועלים שנחנו את בריאותם ודמם כדי להעשיר את סולל בונה ושות'. הוא רוצה פועלים ורוזנים ב' 13 ליי ליום כנורמה הכפולה.

פועל, חיפה

מי פוצץ

את המראי?

בכתבה המעניינת "מייה האחרונים של יפו הערבית" (העולם הזה 1655), מופיעה תמונת המראי שפוצץ, והפעולה מיוחסת ל' אצ"ל. זאת טעות.

פעולה זו בוצעה על-ידי שני אנשי לח"י, שחדרו ליפו הסגורה והמסוגרת, מחופשים (המשך בעמוד 6)

טלוויזיה אינה עתון!

טלוויזיה איז קונים כל יום, לכן בטרם תרכוש טלוויזיה עליך לדעת מספר פרטים מאלפים על יתרונותיהם של מקלטי טלוויזיה

שיר וכתוצאה מכך — יתר ארי' כות ימים.

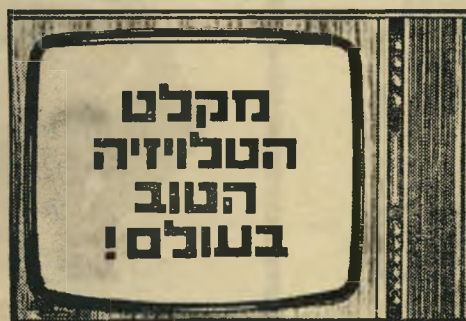
רשת השרותים של "שאו" לורנץ" מקיפה את כל הארץ מדן ועד אילת ומבטיחה ללקו' חות שלנו פעולה תקינה למטן עשרות בשנים.

"שאו" לורנץ"

✱ השרות המעולה בידי מומחיה מעולים

✱ ערבות לאיכות

✱ שקט ושלוה לכל הרייז

ITT SCHAUB-LORENZ

"שאו" לורנץ"

לגבי המקלטים האחרים!

✱ הודות לבניה מיוחדת, מצ' טיינים מקלטי טלוויזיה "שאו" לורנץ" באריכות ימים גדולה מזו של מקלטים אחרים.

✱ כל מקלטי "שאו" לורנץ" הם גם בעלי UHF.

✱ כל מקלטי "שאו" לורנץ" הם אוטומטיים במלואם.

✱ הרגישות של מקלטי "שאו" לורנץ" עולה על כל האחרים, ולכן במקלטי "שאו" לורנץ" קולטים טוב יותר את התח' נות הרחוקות.

בכל מקלט טלוויזיה "שאו" לורנץ" פועלות לא יותר מ-8 מנורות. יתרת העבודה מבוצעת על-ידי טרנזיסטורים SILICIUM PLANAR יקרי ערך, ודיודות. ה' תוצאה: פחות קלקולים, תצ' רוכת נמוכה יותר של חשמל, מניעת התחממות יתר של המכ'

שירות ידיעות אזרחי

בהנהלת: יהודה טיננבוים

● חקירות ● בילוש ●

איתור כתובות מבוקשים

גבית חובות, עקובים

דיונגוף 155 טלפון 240292.

ה מ נ ו י

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בחקדם.

חיל-המצב האלוקי

עובדה ברורה כל-כך — שכל ניתוח גווייה נועד להציל חיידאים. כל ניתוח המוטיף מילגרם אחד של יידע לרופא או לסטודנט-לרפואה, הוא בגדר "פי-קווינפס", פיקווינפס בדרגתו הגבוהה ביותר. פיקווינפס הנוגע לא לאדם אחד אלא למאות אלפי אנשים.

ועוד דבר לי אליכם, אנשי אגו"י (אגו"י): זהו זילזול שאין כדוגמתו בחוכמתה ובאלוקיותה של הדת היהודית, להניח שמושג כמו "תחיית-המתים" הוא כה פשוט כפי שהוא מצטייר בעינינו כה התמימות, יבוא איש זקן על חמור לבן ובכל מקום שיעבור, יקומו המתים מקיברם. אדם שהקריח יקום קרה, אדם ששיניו נשרו, ושיניו התרבות לא ינקברו יחד עמו, יקום חסר שיניים — ושישה-מיליון בני-אדם לא יקומו כלל...

בחיכיון

יהושפט זיסקינד, תל-אביב

חונכתי מילדותי במסגרת דתית ו- (ואולי אף-על-פי-כן...) אני מה שנקרא בדרגון המונחים המקובלים — יהודי דתי. אני רק בן 22, אך אולי דווקא בגלל זה זיכרונות רענן יותר מי זכרונות של הרב פרוש, לגבי דברים שהוחדרו לדמי כיסוד היסודות של תורת-היהודים. פיקווינפס דוחה שבת. הוא אפילו מתיר לבשל טריפה ביום כיפור שחל בשבת...

אך חיל-המצב האלוקי בכנסת שכח זאת (כאמור כבר אינם בני 22). לדידם, נועדו ניתוחי-מתים לספק את תאוותם הבהמית של הרופאים למישחקים, ל- שמש לצורכי מיסחר באברים, ולא חסר הרבה שיטענו שהבשר משוק, במסגרת מחתרת רופאים, לצרכים פרטיים... רק שטושי-מוחין זדוני ביותר, או תאוות חסרת-מעצורים להצדיק קיום פו- ליטי, יכולים לגרום לאותה אגודת צערי-בעלי-חיים פרלמנטרית להתעלם מ-

אגב, משטרת איראן, שלא כמשטרות אחרות, עדיין מלקה עבריינים בכדי להרוץ מהם הוראות. יפה, ישראלית המבקרת באיראן

הכאת ירדנים, בושא!

קראתי את המאמר על הנשים השוכות תחת בשכם (העולם הזה 1649). למרות שהזדעזעתי מהסיפור, לא היה לי רצון להגיב כדי להימנע מלהיכנס לפולימוס. אולם ברצוני להגיב על מכתבו של צבי כהן (העולם הזה 1652) שהתמרמר על הציורה שבה הבעתם את הדבר.

לפי דעתו, כיסורה של הילדה אלי-שח' שיר מבויים ופוטומנס' של העולם הזה. ברצוני להעיר לקורא הנכבד, כי גם

ספים במקומות עמידה ללא "סכנה". מדוע לא היתה כל תגובה מחמתית-קולק-טיבית על ההוראה מצד הסטודנטים שרצו להיכנס?

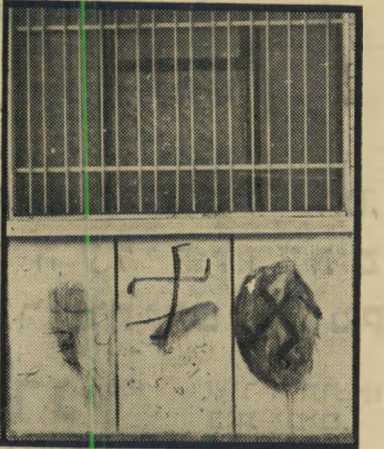
ברורית רוזנברג, סטודנטית, תל-אביב

צלביקס

באיראן

מצורף צילום של צלביקס שצויר על ידי מבוגרים בקוחין, איראן, על גבי קיר של בית בו גרים ישראלים. נעשה גם נסיון לצייר את ראש ממשלת-ישראל, גולדה מאיר (בקצה השמאלי).

זוה מראה שהאיראנים מעודכנים ביותר.

צלביקס באיראן

הציור צויר במחצית השנייה של חודש מרס, מייד עם היבחרה של גולדה. המשטרה עצרה את העבריינים.

(המשך מעמוד 5) כערכים, כשהם נוהגים במכונית-מוקש, ש' הוסוואה לשם כך בארגוני תפוזים. לאחר שהמכונית התפוצצה, הצליחו ה- שניים לצאת מיפו ולהגיע בשלום לחל-אביב. אחד מהשניים שביצע את הפעולה היה אלישע אביוזוב, שכיניו המחתרתי היה אברהם כהן.

לאחר כמה שבועות הוא נשלח לבצע פעור לה דומה בשכם, אבל נעצר על-ידי משמרות ערביים, ולאחר חקירה הוצא להורג. גופתו נמצאה לאחר קום המדינה, והועברה מעבר לגבול לבית-הקברות בנחלת-יצחק, לאחר טי- פול של המימשל הצבאי והרבנות הצבאית.

איש דח"י לשעבר, תל-אביב

ממאורעות

יום הסטודנט

ביום הסטודנט שחל ב-13.5.69 נמנעה כניסת סטודנטים לתוכנית מאחרי הכותרות שבאוניברסיטה העברית. למרות המודעה ה- מכריזה על כניסה חופשית, התבצעה סלקציה (מכונת או מיקרית), אשר איפשרה רק את שמיעת דברי הנואמים — חיים הנגבי, אלוף במילואים עוזי נרקיס וח"כ אליעזר שוסטק, שקדמו לח"כ אורי אבנרי. את דברי ה- אחרון יכלו לשמוע רק הנוכחים באולם, מפני שנסגרו פת- אום הדלתות ואלה שביקשו להיכנס נע- נו בתשובות ודחי- פות ידיים גסות של השוער.

מדוע ניתנה (אם ניתנה) הוראה כזו לקראת סיום דברי רוב המומונים, ולפני דברי אורי אבנרי? האולם יכול היה עדיין להכיל אנשים נו-

רוזנברג

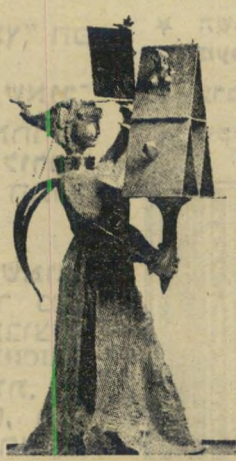
האולם יכול היה עדיין להכיל אנשים נו-

אשה זקנה מאת ארנסט ברלך

משה מאת מיכלאנג'לו

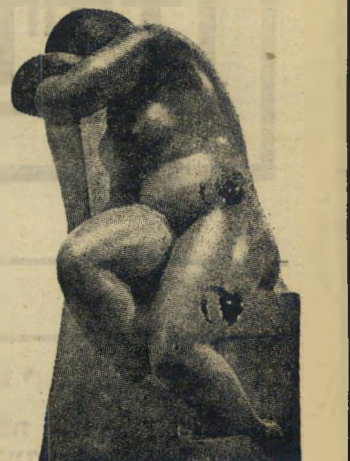
גברת וארמון קלפים מאת ברנרד רדר

ההוגה מאת אוגוסט רודאן

המשפחה מאת טומס מור

בידודות מאת חנה אורלוף

תוצאות הגרלת הפרסים — החידון האמנותי של "שאובר לורנץ"

הנהלת סוכנות הטלוויזיה, "שאובר-לורנץ" מודה לכל המשתתפים על משלוח הפת- רונות ומברכת בזה את הזוכים. נתקבלו 12623 פתרונות. מתוכם 862 פתרונות נכונים. בהגרלה שנערכה ב-15 במאי 1969 בנוכחות רואה חשבון מר י. גודסי, נציגי סוכנות, "שאובר-לורנץ" וחברת הפרסום פ.ב.ס. — הוגרו 13 פרסים: בפרס ראשון: נסיעה לציריך (שוויץ) וחזרה (לא כולל מסים) זכתה גב' איה אלוני מבית זרע. בפרס שני: רדיו טרנזיסטור ביתי זכתה גב' רינה שוסטק מכפר גלעדי. בפרס שלישי: רדיו טרנזיסטור זכתה גב' שחורי נעמה, גבעתיים, רח' בורוכוב 6. ב-10 פרסים ספרי אומנות זכו: בדרור נירה, צה"ל 96, קיראון גדעון כהן, רח' הזורע, כפר שמריהו א. כבירי, תד. 3500, ירושלים אורה ויונתן דביר, כפר מנחם שמואל פרום, מושב לכיש כל הפרסים ישלחו לזוכים בדואר.

ITT SCHAUB-LORENZ

לה נפלא...

להתרחץ ב-

Tanya

על ספר זה במאמר גדול בירחון הסובייטי
זמנים חדשים.

אז מי מהם צודק?

הנן ריטר, רמתגן

שניהם.

ברוסיה, "הולכים" גנראלים,

ובישראל - פרופסורים...

ידידים תירגמו לי כמה ממחקריו של
הד"ר ג'ורג' סמריין, ומצאתי אותם בעלי-
ערך רב ופרוגרסיביים. אולם חטא כבד
חטא הד"ר הנכבד, באירצונו להשתלב ב-
חברה המודרכת, בנוסח הידוע לגנאי של
ה"גלייכשאלטונג" הנאצינאל-סוציאליסטי.

על כן החליט "מצפון" אוניברסיטת תל-
אביב להוציא מתוכו את הבן הסורר.

והיכן הסטודנטים ה"מרדנים"?

מדוע זה לא איכפת להם?

כל הכבוד לד"ר סמריין,

והבנו לסנאט האוניברסיטה!

אדיעזר פומרנק, נהריה

בטוב ליבו

בין

הייתי באריאנה בשבוע שעבר, שמח ובי-
מצברות טוב. באה עיתונאית שלכם, עם
מצלמה. שאלה כמה שאלות. עשיתי איתה
צחוק, בגלל מצב-הרוח הטוב שהיה לי.

שאלה כל מיני
שאלות, אמרתי לה
תפאדל, כל מה ש-
את רוצה. סיפרתי
לה שיש לי שתי
נשים, ושתיי נר-
תן חצי מיליון לר-
רות, וכל מיני שסו-
יות כאלה. לא ח-
שכתי שהיא תיקח
את זה ברצינות,
עד שראיתי את זה
מודפס בעיתון (ה)
עולם הזה 1656.

אני אדם שעובד
קשה ביום, וכולם מכירים אותי. בלילה,
אם יש לי חשק וכסף, אני הולך לבלות
עם החברה. שם פגשה אותי העיתונאית
שלכם.

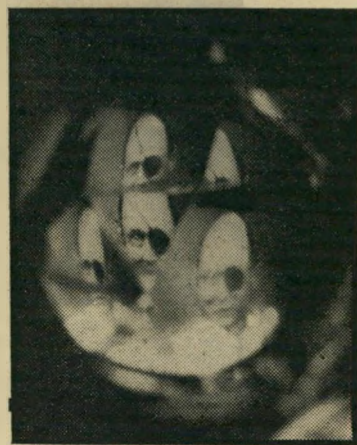
יש לי אשה וילדים, ברוך השם. אין לי
חצי מיליון לירות. אבל גם כן ברוך השם.

יצחק ("זכינו") אנג'ל, תל-אביב

תחרות

הציורים

מצורת תמונה לתחרות הציורים.

הכותרת שאני מציע: פנים רבות במראה.

שלום דרור, נוהימגן

עבור תמונת השבוע זכה הקורא
שלום דרור בפרס של 10 ל"י.

קוראים השולחים מכתבים,
מתבקשים לנסח אותם בקי-
צרה. עדיפות תינתן ל-
מכתבים קצרים.

זכות קדימה תינתן למכ-
תביהם של קוראים המצרי-
פים תצדקוניהם למכתבים.

depilan

דפילן
להורדת
שיער מיותר
באיכות
שוויצרית
vitamol

אין כאן...

יש לי

SONY

רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים
תערוכות סטראומוניום

חשוב למנהלי משרדים
וכתבניות!

מחק הפלא למכונת הכתיבה המו-
חק את האורוגיגל היהעקס.
חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב-
יכולתך למחוק כל אות או מילה
יחד עם ההעקס.

הזמן סט ענק המכיל 288 יחידות
במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על-
ידי כך 40% באוסן ממשי.
סוכנו ישמח לבקרך ולהדגים ללא
כל התחייבות.

"לובקס" - תד. 6031, טל.
441692, תל-אביב.

מחיר
טיונים אורדכים
זוט
לאירופה
(ולמזרח הרחוק)

חוברת עם פרטים
חלאים בכל
חשדרי הנסימות

הטיול
הטוב ביותר עם

אירופה טורס
EUROPA TOURS

דרושים

רקדני
בלט
וג'אז

לשלושה חודשים
משכורת טובה

טלפון 247480

יפה חיננית מקסימה...

יפה חיננית מקסימה...

בשערה הזוהר ובתסרוקתה הנהדרת.

הצטרפי גם את לנשים היפות הדורשות:
"תלתל לימון" — השמפו החדש המובחר
בשפופרת השקופה.

"תלתל ספריי" עם הבושם המקסים להפליא.

"תלתל" יוצא מן הכלל!

ביאפורה

הרוזן

מבית רוזן

הם הפגינו בתל אביב, ובעשרות ערים אחרות מסביב לעולם — במלאת שנתיים ל- הכרות עצמאות ביאפורה ולמלחמת שחרורה. אולם בביאפורה עצמה היה זה יום רגיל של מלחמה — מלחמה שהעלתה לפתע גיבור בינלאומי.

לא ביאפורה, לא אפריקאי, כי אם שוודי. **אורה בן 59.** הרוזן קרל גוסטב פון-רוזן היה גם קודם לכן גיבור בינלאומי, ו-הטיס מס' 1 של שוודיה.

כל חייו התייצב האוויראי גבה הקומה לצד החלשים. כאשר חקפו האיסלקים את אתיר-פיה, לפני 35 שנה, מיהר הטיס בן ה-24 לעזרת אחיפיה חסרת-הישע. כאשר פלשו הסובייטים לפינלנד, כעבור חמש שנים, נמ-צא הרוזן שם, הטיס את מטוסו נגד הפולש. מאז הוזקק האציל, חגג את יום-הולדתו ה-59 כטיס ראשי של חברת-תעופה מיס-

טייס פון-רוזן
חממו בערה —

לפעולה נגד לוחמי-גרילה. באמצעות חברה דמונית בדרום-אירופה, שלא היה לה אלא תיבת-דואר, הוזמן רוזן חמישה מטוסים. הם נשלחו משוודיה בלתי-חמושים, צוידו בנשק בצרפת, הובאו ב-מטוסי-תובלה לגאבונו, השכנה של ביאפורה, הורכבו שם. שלושה שוודים, שגויסו על-ידי רוזן, וכמה טייסים ביאפריים, אומנו בהפעלתם, שעה שבשטח הבלתי-כבוש של ביאפורה הוכשרו מסלולים מוטוים.

כל יום. ביום בהיר אחד ירדה המהלך-מה על פורטי-הארקור, הנמל הניגרי. רוזן טס בראש. בדרך הפך אחד הטייסים הביאפריים את שתיקת-הירי, ובכך הוזהר את חיילי האויב. הם פתחו באש נגד-מטוסי, שכמעט הפכה את המוטוסים בכוח ההדף של פגזיהם. אך רוזן שיתק את התותחים, הש-מיד שני מיגים.

מאז חזר רוזן בראש מטוסיו לשטח ניגריה בכל יום, הפצין שדות-תעופה, ריכוזי-צבא ומיתקני-נפט.

שני הצדדים יודעים שזה לא ישנה את מאזן-הכוחות. אבל זה החזיר לביאפורה את ההרגשה כי אין היא חסרת-מגן, וזה הנחיל לניגריה את הידיעה כי המלחמה רחוקה, רחוקה מלהסתיים בנצחונה.

ארצות-הברית

האמבורג

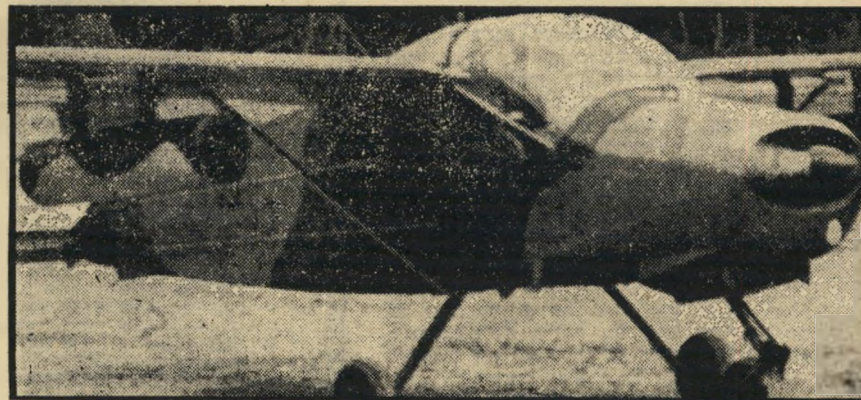
שות דם

בבית הלבן עמד הנשיא ניקסון ומסר ל-משפחותיהם של שני חיילים שנפלו את ה-עיטור הגבוה ביותר של ארצו: עיטור הכבוד.

במרחק כמה מאות מטרים משם, בשגריר-רות של ויאטנאם (הדרומית), נתקיים טקס אחר. הגברת לואיזה ראנסום החזירה לשגריר את העיטור הוויאטנאמי שנשלח לה, אחרי שבנה הסגן נהרג.

הכריזה האם השכולה: „כל אשר יש לי לומר הוא כי בני מת למען ממשלה אשר, לפי כל אשר קראתי, אין העם הוויאטנאמי רוצה בה. יש אירוגיה טראגית בעובדה ש-בני מת כדי להחזיק בשלטון מישטר ה-הורס את החופש.“

טד נגד הגנרלים. הגברת ראנסום ביטאה מצב-רוח המציף את אמריקה מחוץ אל חוף: ההרגשה כי מדי יום ביומו נהר-

ה„מיניקון“
— להשחית

גים אמריקאים ללא כל מטרה ותכלית. הגדיש את הסאה קרב עקוב-דם, בו נכ-בשה, אחרי כמה וכמה הסתערויות-נפול, גיבעה שנקראה, בגלל צורתה, „גיבעת ה-האמבורג“. האמריקאי הממוצע שאל את עצמו: „לשם מה לכבוש גבעות ולהקריב מאות חיילים, כשאנחנו כבר יושבים ליד שולחן משא-ומתן וברור שהמלחמה אבודה?“

הרגשה זו נפוצה עד כדי כך, שאפילו פוליטיקאים ממולחים התחילו להתלבש ע-ליה. הסנטור אדוארד („טד“) קנדי, המועמד הבא של ממשלת קנדי לנשיאות, קם ומסר הכרזה סנסציונית, בה גינה את ההתקפה על גבעת-ההאמבורג וטבע כי הצבא האמ-ריקאי יעבור למיגונה.

חרית. לביאפורה הגיע במיקרה, בהטיסו מיס-עניסעד לארץ הנצורה. רוזן בא כאוזה. עד אותו רגע היה רוזן אנטי-ביאפרי ב-מיקצת. הוא שמע על רעב הילדים, אך סבר, כמו רבים בעולם, שאשם בכך מנהיג ביאפורה, אלוף-מישנה אוג'וקבו. הטיסה ל-ביאפורה היתה בשבילו גיב ככל הגיבים.

פרימוסים עם אגרוף. ואז בא המיפ-נה. רוזן ניפגש עם האלוף השחור, התרשם עמוקות מעמדו האמיצה והנאה. הוא ראה את אלפי הילדים, החולמים, הרופאים והאחיות שנהרגו בהפצצות חיל-האוויר הניגרי, שמסו-סיו הסובייטים וטייסו המצריים הפציצו ללא אבחנה בתרחילים ובתיספר. חמתו בערה בו להשחית. כשאיש כמו רוזן מתרגז, כדאי למעורר-ירוגו להזהר.

רוזן לא כתב מאמרים, לא שלח מכתבים למערכת, לא ערך מגביות. הוא חזר בשקט לעיר מולדתו, מאלמו, בדרום-שוודיה. שם יש סניף של חברת סאאב. סניף זה מייצר מטוסי-גונם בשם מיניקון. בעלי 100 כוחות-סוס, בגודל של פיפד. אולם פרימוסים אלה מצויידים בכוח-מחץ גדול מאוד. הם נעודו

הדגמים שונים האיכות אחת

כל דגמי טלוויזיה METZ
בתנאי רכישה טובים

אצל:

סלון מהיר

ת"א בע"מ

תל-אביב, רח' בן-יהודה 14, טל. 52304

רמת-גן: רח' הרוא"ה 7, טל. 720807

חברת קיבוץ — סגנית ל„מלכת המטבח“

עליזה לבני, חברת קיבוץ נאות מרדכי, זכתה במקום השני בתחרות מלכת המטבח 1969 ונבחרה כסגנית למר יעקב לישנסקי שזכה בתואר „מלכת המטבח“.

זו הפעם הראשונה שחברת קיבוץ מגיעה לשלב הגמר בתחרות „מלכת המטבח“. לפני כשנתיים זכתה הגב' עליזה לבני במקום ראשון בתחרות בישול קיבוצית שנערכה באילת השחר. המעניין הוא שבמשקה אין הגברת לבני עובדת במטבח ועוסקת דווקא בחינוך. את אמנות הבישול שלה היא מטפחת בחדרה להנאת בני המשפחה וידידיה.

בתמונה למעלה: הגב' עליזה לבני, מכינה מטעמיה על תנור בישול „אמקור“.

„אמא, מי נשמת לא בא כבר אך פעם הביתה?“ שואל עדיין את אמו אי'י בן ה-5, בנו של רב-סרן שמאי קפלן, שנהרג במלחמת ששח-ה'מים

שנתיים אחרי...

הפחד שיגע אותי. היום אני יודעת שזה קורה כל יום. צילצלתי לקצין בגייס והוא אמר לי כמו שהיה עונה תמיד כששאלתי על שלי תהיי מאושרת. היום אני עדיין חיה בדריכות ובפחד כשאני שומעת על יריות. אומ' נם, כביכול אין לי מה לאבד עוד. בעלי לא בכרמלה או בתעלה או ברמת-הגולן. אבל אני פוחדת לשמוע שמישהו נהרג. היום אני יודעת מה זה כשבאים הביתה ומודיעים לך שבעלך איננו יותר.

„אמא, מה

היה הסוף?“

מלכד הצער והכאב שאני נושאת עימי כל רגע, אני צריכה ללמוד להסתדר עם בעיות של חיי יום-יום, שאיש לא הכין אותי לקראתם. למשל, הניאון התקלקל במיטבתי. גבר היה מתקן זאת תוך חמש דקות. אצלי הוא כבר שבוע מקולקל. אני חושבת עשר פעמים לפני שאני מצלצלת לידידים או קרובים שיבואו לעזור לי. אני פשוט לא אוהבת שיעשו לי טובות. לא אוהבת להסיר אנשים. להזיק חשמלאי למיכרה כזה זה מגוחך.

או, למשל, סיור החשבונו. מי חלם אי-פעם שאצטרך לאון את התקציב בעצמי? דני מבקש ממשרד-הביטחון 850 ל"י בחור אש מספיק בהחלט לקיום בכבוד. אבל אני לא מרשה לעצמי לצאת לבילויים לעיתים קרובות. פשוט, אין לי תקציב. בייביסיטר עולה היום לירה וחצי לשעה. אני לא יכולה להרשות לעצמי הילדים זו בעיה בפני עצמה. עלי להיות עבורם גם אב וגם אם. אומנם לילדה לא חסר האבא, מפני שאף פעם לא היה לה. אבל יבוא יום ואצטרך לעמוד בפניה ולהסביר לה שאביה כלל לא ידע שהיא נולדה.

איתי, שהוא היום בן 5, שואל אותי כימעת כל-יום: „אמא, מי שמת לא בא אף פעם הביתה?“ הוא שואל המון שאלות על אביו ועל נסיבות מותו. בזמן האחרון, כששמע ברדיו על חיילים שנהרגו הוא שאל אותי: „אמא, מה היה הסוף, לא יישארו לנו יותר חיילים. את כולם הורגים.“ יש לו דיעה ברורה מאוד על מלחמה. לא מזמן הוא אמר לי: „זה לא טוב מל' חמה. את יודעת, אמא, למה אנשים צעיר'ים מתים במלחמות? שאנשים יראו כמה שזה רע מלחמה ולא יעשו יותר מלחמות.“ היתה חקירת בצפון. הילד שמע שמטוס נפגע והטייס צנח וניצל. הוא אמר לי: „המטוס אין דבר. אפשר לקנות חדש. טוב שהטייס נשאר בחיים, כי איש שמת כבר לא בא הביתה.“

חיים נורמליים,

ככל האפשר

אש' במצבי לא יכולה להתחשב במה שאומרים עליה אנשים. אני חיה כפי שאני מבינה שעלי לחיות, בלי להתחשב במה שחושבים אחרים. אני מתלב' שת ויוצאת בחברה. אני מרבה לנסוע לבקר ידידים באשקלון ומשתדלת לתת לילדים חיים נורמאליים ככל האפשר. יש לנו פולקסוואגן קטן. זה כמו זוג רגליים בשבילי. הילדים יוצאים בבוקר ל' גן ואני יוצאת לעשות קניות או סידורים. בצעריים אני מכינה להם ארוחה, ומשכיבה אותם לישון. כשהם קמים אנחנו יוצאים לטיול. בערב אני חוזרת הביתה ומשכיבה אותם. אחריכך יש לי מה שאני קוראת „הערב השמח שלי.“

החברים שהיו לנו פעם מבקרים עכשיו לעיתים רחוקות. זה לא מפני שהם מת' המקום ממני או לארועים לבקר. פשוט, המרחקים עכשיו גדולים. כולם אנשי צבא

דרך הרדיו. אני מוכרח לדעת מה נולד לנו. היא נולדה וכבר לא היה למי להר' דיע.

כל הכבוד לאלמנות המסוגלות להינשא שנית. אני מכירה כאלה שבעליהן נהרגו במלחמה והן נישאו שוב. אחת טענה שהיא לא מסוגלת יותר לסבול את הבדידות ה' נוראה, לא מסוגלת להסתדר עם הילדים, לא יכולה להירדם בלילות. אחרת סיפרה שח' סר לה הגבר בבית, שייטול על עצמו את הדאגות, שירכו את החיים.

אבל אני לא לבד. שמאי נמצא איתי בכל רגע. הצער והכאב אינם פוחדים עם הזמן. פשוט, מתרגלים לחיות עם זה. זה כאילו קטעו למישהו רגל. תחילה זה אסון נורא והאיש הוא בהלם. אחריכך מתרגלים למום וחיים עם זה. אבל אין זאת אומרת שהרגל לא חסרה. אך מה עושים כשנקרעת חתיכה מהלב? איך לומדים לחיות עם זה? מאז נישאנו היה שמאי בצבא הקבע. אבל מעולם לא התרגלתי לרעיון שהוא נמצא בסכנה מתמדת. אני זוכרת תקופה כשאמאי היה בצפון. שמעתי ברדיו שיורים בגבול הסורי. לא יכולתי לשבת רגע נוסף. טילפנתי לגייסות השריון. אז לא היו דב' רים כאלה שגברים נהרגו כל יום, כמו עכ' שיו. לא היה דבר כזה שאחד אחרי השני נהרגים. המוסד הזה של האלמנות עוד לא היה קיים. עוד לא היכרנו את ההרג. ופית' אום אני יודעת שהבעל שלי שם ויורים.

כשנהרג שמאי הוא השאיר אחריו בן 3, איתי (מתחרז עם שמאי). נאווה היתה אז בחודש התשיעי להריונה. היא ילדה בת בימי השיבועה. הבת נקראה על שם האב: שמית.

בדירתה בת 3 החדרים, אליה עברה ב' עזרת משרד-הביטחון, ישבה חשבונו נאווה קפלה, שאטנית, דק'גירה, הנראית צעירה בהרבה מגילה, וסיפרה את סיפורה. סיפור של אלמנת חלל מלחמת-ששת-המים, שני תיים אחרי המלחמה:

אז לא

נהרגו כל יום

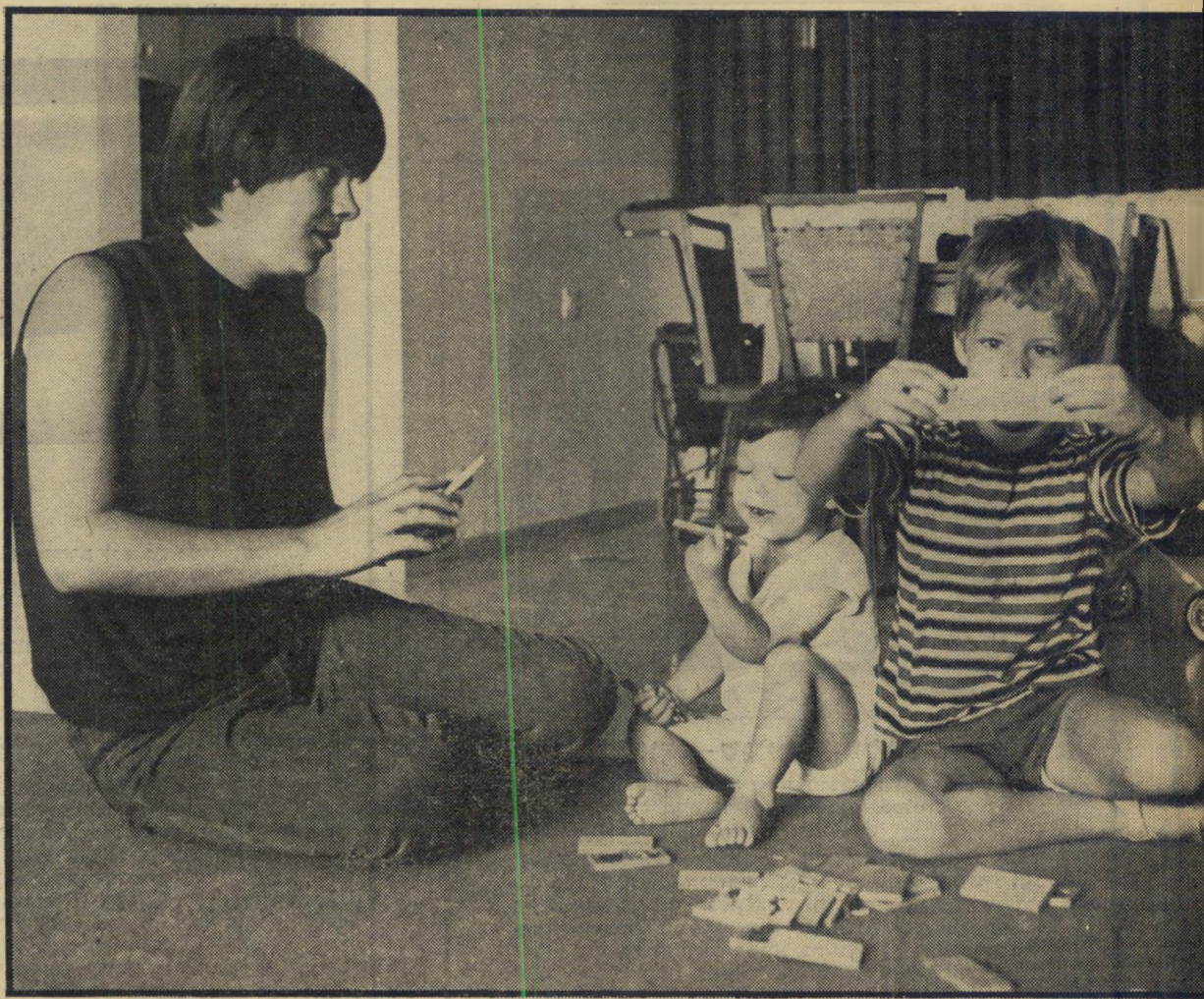
שמאי היה בשבילי הכל. ציר ש' סביבו הסתובבו כל חיי. נישאנו מתוך אהבה. אי-אפשר למדוד אהבה זאת במ' שורה. זאת לא היתה רק אהבה רומנטית, אלא הבנה עמוקה, רגשות ומאחיים משר' תפים, שאיחדו אותנו יחד.

עברו שנתיים מאז נהרג שמאי. אבל בשבילי הוא עדיין קיים במלוא עוצמתו. אני רואה אותו יום יום כשאני מסתכלת על איתי, כששמית בת השנתיים עושה משהו חדש. אני חושבת: איזו שימחה זה היה גורם לשמאי לראות אותם עכשיו. הוא כליכך רצה עוד ילד. כשהייתי בהריון עם שמית נהג לטלפן כל יום ובקול מצוה פקד עלי: „מייד אחרי שתלדי הודיעי לי

קבוצת קציני-שריון ככומות שחור' רות ניצבה ליד הקבר. זריה-פרחים כיסו את כל המצבה עד שמתוך החקוק עליה ניתן היה להבחין רק בצמד ספרות: 28. בן 28 היה רב-סרן שמאי קפלן כש' נהרג, חשוף בצריה. הוא הוביל את פלוגת סנקי הצנטריון שלו בציר שהולך לאיס' מעיליה, כשהוא דוהר ומשתוקק להגיע רא' שון לתעלה. כ-40 ק"מ לפני התעלה עלתה פלוגתו על מארב של סנקי ט' 55 מצריים. הפגז הראשון פגע בצריה בו עמד שמאי.

שנתיים עברו. עלילות שמאי, אחד מגיבורי רי סיפרו של שבתי טבת חשופים בצריה, הסכו לאגדה. ממנו נותר רק הקבר. ליד הקבר עמדו גם שתי נשים במיטפות שחור' רות, שלובות זרוע. הקשישה בהן לא הפ' סיקה להתייפח. הצעירה, שמשקפיים שחור' רים כיסו את עיניה, שתקה. ארשת קיפ' און על פניה הנאים, וכשנסתיימה האזכרה וכל הידידים והחברים התפזרו, חזרה נאווה קפלה, 27, אלמנתו של רס"ן שמאי קפלן לביתה שברמת-אביב, אל שני ילדיה, אל המציאות של אלמנות המלחמה.

היא הכירה את שמאי בעת ששירתה כחיילת בגייסות-השריון. התנתנם היתה אחת מתחנות-השריון הזכורות ביותר, על כמה שהונפה בזרועו של טנק חילוקי. תות' חי הטנקים ירו קונפטי. נאווה, בת קיבוץ משמר-השרון, עברה לגור באשקלון. שמאי נשאר לשרת כקצין בצבא-הקבע.

„נשואי? - זה לא בא בחשבון“

שנתיים אחרי מותו של בעלי, אין אלמנת המלחמה נאווה קפלה, מעלה כלל בדעתה שפרידה על נשואי. אומנם קשה לחנך לנכד

שני ילדים, היא אומרת, „אבל מסתדרים.“ בתמונה נראית נאווה עם שני ילדיה, איתי ושמית. שמית נולדה חודש אחד בלבד אחרי מותו של שמאי. „אף פעם לא היה לה אבא“, מספרת נאווה, „לכן אין היא חרגישה בהריון, אולם לגבי איתי -- המצב שונה לגמרי.“

קבע ומשרתים במקומות מרוחקים. אבל בינתיים היכרתי אנשים חדשים ומדי פעם אני יוצאת בחברה. לא מזמן חזרתי מטיול של שישה שבועות באירופה. את הילדים השארתי אצל הורי בקיבוץ. זאת היתה בעיניי די גדולה, אבל אף פעם לא הייתי עוד בחוץ לארץ ולא רציתי לחזור על הדוממות, שיכול להיות שלא תחזור יותר.

העיקרון הוא להיות עסוקים, שלא יהיה זמן לחשוב. בשנה הראשונה אחרי ששמאי נהרג עוד גרתי באשקלון. בחודשים הראשונים ישבתי אצל אחותי בכפר-סבא ורק אחרי ארבעה חודשים חודשים התחלתי לעבוד ככתבנית בבית-המשפט באשקלון. לא בשביל הכסף, אלא שתהיה לי תעסוקה. היו לי שם הרבה ידידים.

בני הוא

חלום שנגזר

בסוף הקיץ עברתי לגור בתל-אביב. תחילה היה קשה לי להסתגל: מקום חדש, אנשים בלתי מוכרים. הייתה חסרה לי החמימות והרגישות השייכות שהייתה לי באשקלון. היינו שם כמו משפחה אחת. כאן עלי להכיר אנשים חדשים ומצבי לא קל. אומנם הורי גרים קרוב וכאן יותר ווח להם לבקר אותי, גם חמתי גרה קרוב ומי בקרת לעיתים תכופות. לאט לאט מסתגלים.

אני לא לובשת שחורים. אף פעם גם לא לבשתי את הכאב והעצור לא מודים לסייב הלבוש וההתנהגות. אני מכירה כמה אלמנות במצבי. אחדות מהן מתלבשות יפה, מתאפרות ויוצאות הרבה. זה גורם לגל עצום של רכילות אצל אלה שלא נפגעו במלחמה. פעם ניגשתי אל אחת מהן ושאלתי אותה: את מדברת כל-כך הרבה על האלמנה, איך שהיא מתלבשת ואיך היא מבלה. תגידי לי, האם היית מוכנה להתחלף איתה, לחגך לבד את הילדים ולחזור ערב אל איבך אקדמית?

סימנים חיצוניים לא אומרים כלום. יש רגעים שבהם לי לצרוח ולבכות עד אגבן חושים. אני לא עושה את זה כימעט אף פעם בנוכחות הילדים. אומנם לילד מותר לראות את אמא שלו בוכה, אבל לא בכל יום. אי-אפשר לגזול ממנו את הילדות בגלל האסון שאירע לנו. אסור לילד לחשוב שכל העולם רע ושדחוק לנו עשו את הנורא בדברים.

שמאי ואני כימעט ולא הספקנו לחיות יחד. היינו נשואים בסך הכל ארבע וחצי שנים. זה שום דבר. אני לא יודעת מה יותר גרוע: אם הבעל נהרג חודש אחרי הנשואין או אחרי שנים רבות? לדעתי, למרות שקשה למדוד את זה, הכאב של אשה שבעלה נפל חודש אחרי הנשואין הוא גדול יותר משל זו שהאסון קרה לה אחרי הרבה שנים. זו שבעלה נהרג אחרי 15 שנות נשואין הספיקה לפחות לחיות איתו את השנים האלה. מה נשאר כשהבעל נהרג אחרי חודש? אפילו לא הזכרונות של חיים משותפים.

כשממאי היה עדיין קבור בבארי, ניגשה

אומרת נאוה קפלן, אלמנתו של רס"ן שמאי קפלן, שנתיים אחרי המלחמה. "אני שונאת את המלחמה. דווקא בגלל שנפל שם. אני לא רוצה לגדל את בני בשביל המלחמה". תמונה זו של שמאי קפלן צולמה בעת שירותו הצבאי של שמאי, כשמצב-רוחו מרומם והוא מחייך למצלמה.

לכחור בין הגבר ובין הילדים שלי. עברו שנתיים ימים. כשזה קורה לך — את בטוחה שלא תחיי יותר. אבל אחרי-כך את מתעוררת בבוקר ואת רואה שאת חיה. את רואה שאין לך ברירה, שאת ממשיכה לחיות. את רואה שהחיים חזקים יותר מהמת. את עושה כמו רובוט כל מה שאת עושה, בייחוד שיש לך עוד בשבילי מי לחיות — את רואה שנשארו לך ילדים וכדאי לחיות בשבילם.

חודשים רבים את נמצאת בסימטום חורשים. קשה לדעת מתי ואיך חל המעבר לחיים נורמליים. זאת שאלה של הרגל וזו מן. עד שיום אחד את מתחילה לחשוב גם על העתיד. בשנה הבאה אני מתכוונת ללמוד מוד שפות בברלין. הייתי רוצה ללמוד באוניברסיטה. אבל הילדים עוד קטנים ואי-אפשר לחשוב על לימודים רציניים. ורק שלא תהיה מלחמה. אני שונאת מלחמה. שיהיה שלום — בכל מחיר שיהיה. להחזיר את הכל — אבל שיהיה שלום. גם את סיני להחזיר, למרות ששמאי נפל שם, ואולי דווקא בגלל זה שנפל שם. אני לא רוצה לגדל את בני בשביל המלחמה.

להחזיר הכל — אבל שיהיה שלום!

אני משתדלת לא לשבת אף פעם עם פרצוף חמוץ בחברה. אנשים לא סולחים על זה.

שלוש —

בכל מחיר

אני גם לא מרבה לספר מי אני. רק פעם אחת קרה לי שמישהו שאל אותי: "מה עושה בעלך?" לא היתה לי ברירה וסיפרתי לו.

אני לא יכולה לנדוד נדר שאף פעם לא אנשא. אולי השנים יעשו את שלהם. אומרים לי שאני מקריבה את עצמי למען הילדים. זה לא נכון. הילדים הם כמו אוצר שהופקד בידי עלי-ידי שמאי. עלי לשמור עליהם ולהביא אותם לחוף מיבסחים. הילדים — זה כל מה שנשאר ממנו.

שמאי היה אב נפלא. הילד היה כל חייו. אני לא יכולה להאמין שאיזה שהוא גבר יהיה בשביל הילדים אב כמו שמאי. אם אתחנן פעם, יהיה עלי לקחת בחשבון שזה עלול לא להצליח בגלל הילדים. אינני רוצה לעמוד במצב הנוכחי הזה, בו יהיה עלי

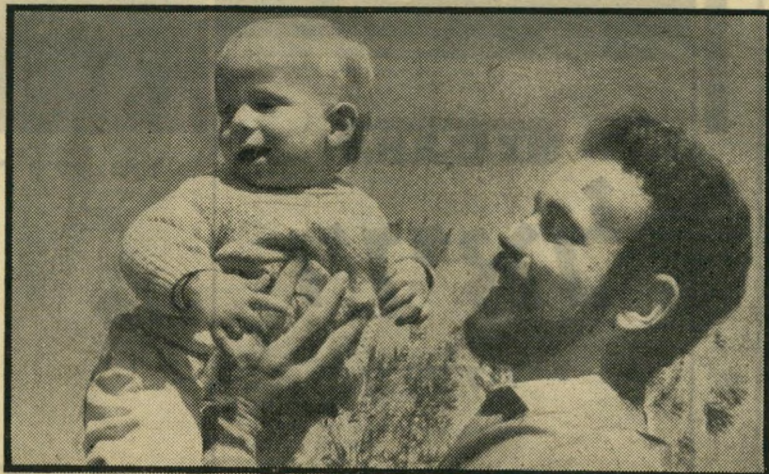
אלי אמו של אחד ההרוגים. בנה נהרג חודשים מיספר אחרי נשואיו. "לך יש לפחות ילדים משמאי", אמרה לי, "ולאמו נכדים. לי לא נשאר כלום. בני הוא חלום שהיה ונגזר".

בלי פרצוף חמוץ

ליד הקבר של שמאי אני כימעט ולא בוכה. הכאב הוא כל-כך גדול שהדמעות לא יכולות להקל עליו. אך מצד שני אני לא דנה לכף חובה אלמנה צעירה שבעלה נהרג זמן קצר אחרי נשואיה. כל פעם לפני שהיא הולכת לבית-הקברות היא הולכת למספרה, עושה תיסרוקת ומתאסרת. היא אומרת שהיא רוצה לבקר את בעלה כמו שהכיר אותה בחייו: יפה ורע-ננה.

לדעתי אסור להפגין את הכאב בכל מקום ובכל הזדמנות. אם אני מוזמנת למסיבה ומרגישה שאני לא יכולה להיות שמחה, או להיות במצב-רוח טוב, אני לא הולכת.

חיים מקופלים באלבום

על הסנק שמאי קפלן מציג בפני בנו את סנק הצנטוריון בתערוכה של חיל-השריון. בי סנק כזה מצא שמאי קפלן את מותו.

עם הבן שמאי עם בנו בני איתי, שהיה בן שלוש כשנהרג. למרות גילו הצעיר אין זכרון האב מש מאיתי, והוא מרבה לשאול אודותיו מדי פעם. גם הילד, שהוא עתה בן חמש, הגיע למסקנה: "אמא, מלחמות זה לא דבר טוב, נכון? למרות מצבם המיוחד של ילדיה, משתדלת נאוה לתת להם חינוך נורמלי, כדי שלא ירגישו עצמם שונים.

החתונה תמונה מיום חתונתם של נאוה ושמאי קפלן, שנערכה בסנט צבאי מלא בחיל-השריון בו שירת שמאי ונחשב לקצין בעל עתיד מזהיר.

תמרורים

מצפים לתינוק • בסוף שנה זו, אחרי שגישאו לפני חודשיים, החיפושית **פרד מקרתני** ורעייתו **לינדה איסטי** מן. בינתיים עוסק פול בתינוק בסע הופ-עות של החיפושיות מסביב לעולם.

מנהלים רומן • שחקנית הקול-נוע **מיאה פארו**, ומחבר המוסיקה **אני דרה פרכין**. השניים נפגשו לראשונה עת נסעו ברכבת — מיאה לבדה ואנדרה בחברת אשתו — ובגמר הנסיעה כבר הפכו ידידים טובים.

נישואין • ילד הפלא לשעבר של עולם הקולנוע, **מיקי רוני**, בן ה-48, והמוכירה **קלורין האקט** בת ה-25. אלה הם נשואיו בשביעית של רוני.

נחוג • יום-הולדתו ה-55 של מפקד מחוז תל-אביב במשטרת-ישראל, ניצב **יהודה (ליאון) פראג**. יליד פולין, למד באוניברסיטת ורשה

פראג

בחוץ למדעי המדינה, עלה לארץ ב-1934 והצטרף להגנה. ב-1936 הצטרף למשטרת המנדט ומ-1948 משרת ב-משטרת-ישראל. היה מפקד בית-הספר ל-קצינים וראש אגף ההדרכה במטה ה-ארצי. אשתו, שילה, היא אנגליה, קצינה לשעבר ביחידה מובחרת של חיל-הנשים הבריטי.

זכתה • בפרס אמנות הבמה של עיריית תל-אביב, בזכות פעלה והישגיה בתחום האמנות התיאטרלית בארץ, השחקנית **מרים ברנשטיין-כהן**.

זכה • בפרס עיריית חיפה על שם ד"ר ארתור רופין, עבור מחקרו על החקל-אות במיזרח הערבי, פרופסור **שמואל הורוביץ** (67). יליד ליטה, עלה ב-1924 לארץ, וב-1957 זכה בפרס ישראל עבור ספרו תורת השדה. מנהל כיום את המחלקה לגידולי שדה בפקולטה של רחובות.

נפרדו • פרידת ניסיון, אחרי 12 שנות נישואין ושני ילדים, המחצצר הנודע **האריב אלפרט** ורעייתו **שרון**.

פרש • מתפקידו כשופט בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ד"ר **יוסף-מיכאל דם** (כימעט 70). יליד גליציה, שלמד משפטים באוניברסיטת וינה,

דם

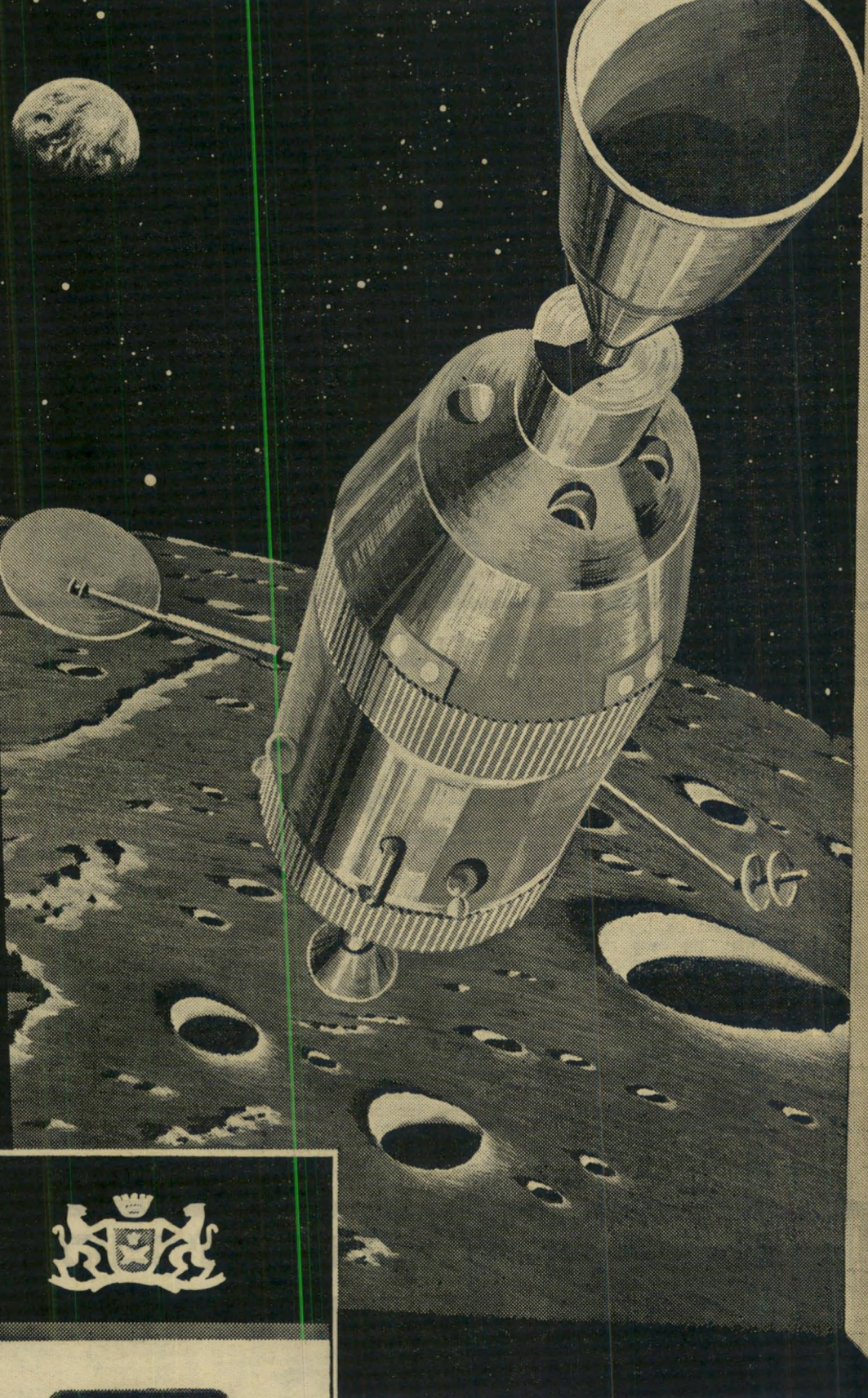
היה פעיל באיגוד נים ציוניים באוסטריה, נאסר ב-1938 על-ידי הנאצים והורחב למחנה-הריכוז דכאו. ב-1939 שוחרר משם, עלה ארצה ונתמנה חובע כללי בענייני ספסרי רות. עם הקמת מדינה מונה כמנהל המחלקה המשפטית על-ידי המשרד לסיקוח על המונונות, ואחר לשופט שלום. היה חבר הכנסת הראשונה מטעם מפא"י. המשיך לעסוק במיסגרת בית-המשפט בתל-אביב כשהוא מסיים את תפקידו בו כשופט מחוזי. התגאה בכך שמעולם לא שפט אדם בפלילים לעושי נשימאסר שעלה על שלוש שנים. פעולתו המשפטית האחרונה: נסיון-נמל לשכנע את ח"כ מנחם פרוש לחתור על תשלום כספי תמורת פירסומו ליד נערה מעורטלת, בת-ביעת לשון-הרע שהגיש נגד ח"כ אורי אבנרי.

נפטר • בתל-אביב, בגיל 45, מי שהיה המפקד האחרון של האצ"ל באוסטריה, ד"ר **משה הירשפרונג**.

נפטרה • בנתניה, בגיל 88, אחת ממייסדות פתח-תקוה ואלמנתו של ראש עיריית פתח-תקוה לשעבר — **אסתר גיסין**.

נפטר • בלונדון, בגיל 93, השחקן האנגלי הנודע **סיר לואיס קאסון**. היה נשוי לשחקנית סיביל טורנוויט, ובמיסגרת הקאריירה המשותפת שלהם הספיקו השניים להופיע גם בארץ, בערבי קריאה.

בעולם מודרני

קראת כיבוש החלל, „אפולו 9” מעל לירח. ברקע נראה יור הארץ במרחק 370,000 ק"מ.

דובק

רויאל

פילטר

סיגריה מודרנית

קאריקטורה

קאריקטורה אנטי-
שמית בריטית

אכזרית, המטפלת במר-
תפיהעיוניים בכל דמו-
קראס הנילכו ברישתה.
אנשי "ישראל" באים
לאחו עיני תמימים,
להגיד לי הם: נרדפנו
במור לרתנו, נאלצנו לי-
הימלט על נפשנו מציפורני
הגסטאפו פו הישראלי,
אין לנו ברירה אלא לפעול
בנכר.

כתחבולה של פירסו-
מת, או ככרטיס-כניסה
למועדון העליו של הי-
שאל החדש, זה יעיל
מאוד. מבחינה מוסרית,
זוהי שיטות — שיפ-
לותם של עריקים מן
המערכה.

★ ★ ★

וכן החוברת תואם
את הקאריקטורות
ואת השער. יש בה, על
גבי כמה עמודים, "ידי-
עות מן המושבות" —

לקט ידיעות מן העיתונות הישראלית, בעיקר מהארץ, על
הנעשה בשטחים המוחזקים.

הידיעות נכונות. השקר נוצר עליידי המיבחר.
זר הקורא את הלפט המובחר הזה, ואינו יודע דבר על
הנעשה, מוכרח לקבל את הרושם כי הכיבוש הישראלי
דומה, פחות או יותר, לכיבוש הנאצי.

השבועה הבריטית הידועה מצהה: "להגיד את האמת, כל
האמת, ורק את האמת." כשספרים חלק מן האמת —
חלק חשוב, או קטן — הרי זה שקר גס.

אין כאן זכר לשום תנועה אופוזיציונית בישראל, אין
זכר ללכבים הכנים של חלק גדול מן הציבור, אין זכר
לחיכות הקשה והאמיתית בחברה הישראלית, אנשים כמו
האלוף מתי סלד, הפרופסורים טלמון ואריאלי — פשוט
אינם קיימים. כל הישראלים שדים, ממנהם בגין ועד השמאל.
עליידי העלמה פשוטה של רוב האמת, נוצר
שקר מיפלצתי.

לדוגמה: החוברת מעתיקה מעיתון הארץ מכתב בו מת-
לונג אורח על כך כי בחיכות בכנסת על התליות בעיראק,
גינר הנואמים רק את תלית היהודים, אך לא הערבים. איזה
שובניזם בארבעי! אבל החוברת אינה מעתיקה את המכ-
תב שהתפרסם כעבור יומיים באותו מדור, בו הוכח לאותו
אורח שהוא טעה, וכי באותו ויכוח הוזכרו בפירוש גם
מעשי האכזריות של המישטר העיראקי נגד הערבים וה-
כורדים.

דוגמה אחרת: בחוברת מועתק, בלי רשות, מאמר ש-
פירסמתי במדור זה על הנעשה בעזה. כדי שלא ייחצר,
חלילה, הרושם המוטעה שבכל זאת דואג משהו בישראל
לגורל העם הפלסטיני, ממחרים העורכים לציין כי גם אני
הצבעתי בעד "סיפוח ירושלים". אין העורכים טורחים להו-
סיף כי אמרתי בעת ההצבעה, ומאות פעמים לאחר מכן,
שאני דוגל בהפיכת ירושלים המאוחדת לכירה משותפת
של מדינת-ישראל ומדינת-פלסטין. (למעשה נאמר לקורא:
חשבתם שיש צדיק אחד בסדום? ובכן, גם הוא רשע
מרושע.) וכן הלאה וכן הלאה.

בקיצור: ישראל היא מדינה אכזרית, שמי
לה, גזענית; שולטים בה קצינים צמאי-דם
הדומים להפליא לקצונה האמריקאית בוויאטי-
נאם; ואין בה אף קרואור אחת, זולת אותם
עשרים-שלושים נערים נחמדים מקפה "טעי-
מון" בירושלים, המבלים את ימיהם בריצה
מהפגנה אחת לשנייה, והמתקראים "מצפן".

★ ★ ★

מה רוצה "מצפן"? מה רוצים חבריו בנכר, אותם
פליטי-חבר אמיצים, נרדפי הגסטאפו היהודית-נאצית?
לציבור הישראלי הם מספרים, בדרך כלל, שהם נגד
"הציונות", כלומר שהם רוצים בשינוי האידיאולוגיה וה-
מישטר במדינת-ישראל. בכך הם מעוררים את הרושם כי

הקאריקטורה של "ישראל"

בלונדון מטעם המישה ישראלים, שהעניקו
לעצמם את השם הרברבני והמפוצץ "י-
ראק(א)", דהיינו: "ועדה-הפעולה המהפכנית הי-
ישראלית (בנכר)".

שלושה מן החמישה הם מיודענו, אנשי-מצפן משה
מחובר, עודד פילבסקי ועקיבא אור. הרביעי הוא שמעון
צבר. החמישי הוא אחד רמי היילברון.
לקבוצה שייכים עוד שישה מהסכנים ישראלים גדולים:
שניים בצרפת, שניים בגרמניה ושניים בארצות-הברית.

★ ★ ★

יבדתי את החוברת שלשום — ואני עדיין מזועזע.
ק על שער מופיע השם "ישראל", ופירוט מחיר החוברת
ב-42 ארצות, מקוננו ועד אפגאניסטאן.

רברבנות ילדותית בלתי-מפוכנת.
הרבה יותר מסוכנת הרברבנות שבשם עצמו. כי כשבע-
ליה קראו לעצמם "מהסכנים ישראלים בנכר", אין הם
מתכחשים לומר שהם ערקו מן המערכה בארץ, או שהם
נמצאים בחו"ל מפני שבארץ צחקו מהם, או מפני שהציעו
להם שם משכורות יותר שמנות.
השם מועתק, בכחזה, משמותיהם של אירגוני מהגרים
ופליטים מארצות כמו יוון וספרד, בהן שולטת בולשת

ה סתכל נא בקאריקטורה זו. האיש העומד, כשכסיו
המילים "אמר זאת בפרחים", מייצג את ישראל.
לקורא האנגלי, אשר לו נועד הציור, אין צורך להסביר
מי האיש. הוא מכיר אותו מקאריקטורות דומות.

זוהי הדמות המקובלת של היהודי בציורים
אנטי-שמיים בריטיים, שהם שונים במיקצת
מן הקאריקטורות האנטי-שמיות של "דר
שטירמר" הנאצי.

ממילא אין גם צורך להסביר מי הם ההרוגים הפזורים
בשטח. אלה הם הערבים, קורבנות ישראל.
האם זוהי קאריקטורה אנטי-ציונית? האם זוהי קאריקטורה
אנטי-ישראלית?

לא. זוהי קאריקטורה אנטי-שמית, פשוטו
כמשמעו. כל מי שיש לו ידיעה כלשהי בתור-
דות מחלת-הנפש האנטי-שמית, יכיר אותה.
היכן היא הופיעה?

לא בחוברת של הגיאוגרפים הבריטיים. בוודאי לא בי
חוברת של הליגה הערבית — כי זו היתה נזהרת מאוד
מלפרסם בביריטניה קאריקטורה אנטי-שמית.
יצירה נעלה זו הופיעה בחוברת המוצאת

התעמולה הערבית בלונדון

בולים של "אל-פתח" — יד שנוכח והמילים "שלום ונאפאלם"

פנקים שם כנעריהשעשועים של השמאל החדש האופנתי, איבדה כל זכות שהיא ליחס של כבוד והערכה מצד הציבור הישראלי.

אני סבור כי אנשים אלה, אחרי שנכשלו לחלוטין בישראל עצמה, אחרי שגילו חוסר-כושר טוטאלי, מצאו תחבולה נלווה להתקיים ולשגשג בקלות בחו"ל שם יש ביקוש לישראליים המוכנים לשלול את קיום ישראל.

אני סבור כי אנשים אלה מחקים בצורה מגוחכת מהפכנים אמיתיים מארצות אחרות, שחירפו את נפשם למען ה' חופש והם משתעשעים להם בסופה של "תראו כמה אנחנו יפים", "תראו כמה אנחנו גיבורים", "תראו כמה אנחנו מוכנים להקריב למען הצדק".

אני סבור כי אנשים אלה הופכים בהדרגה לסוכנים של האלמנטים השליליים ביותר בי עולם הערבי — מנהיגים של התעמולה האנטי-ישראלית והאנטי-שמית של שודלי הי-שלום בעולם הערבי.

אם זהו תהליך בלתי-מודע, ואם הם משכנעים את עצמם שהם משרתים את עמם — הרי אין בכך כל דבר בלתי-רגיל. כי בצורה זו שיכנעו את הציבור גם הקהילינגים למיניהם.

הג'וב שהם עושים עבור שבועיים, מפני שבימים אלה גוברת בכל רחבי העולם הערבי ההכרה שיש להכיר בקיום ישראל. סימנים מובהקים מעידים על כך שגם בקרב אל-פתח עצמו גוברת ההכרה שיש להשלים עם עובדת קיום ישראל, וכי הדרך היחידה להגשמת החזון הפלסטיני היא תוך הסדר עימה. כדברי איש אל-פתח לעיתונאי גרמני: "נכריח את ישראל בפצצות שלנו לשבת עימנו".

והנה באים להם הישראלים האלה, ועוזרים לקיצוניים שבאנשי "אל-פתח" להחניק באיבה הכרה חדשה זו!

★ ★ ★

אני סבור שיש להילחם בתופעת-שוליים זו, או לפעול נגדה בכל צורה שהיא.

התגובה הנכונה היא להציג לעולם, ולשמאל החדש העולמי, את התמונה האמיתית של ישראל, על הטוב ועל הרע שבה, על מחנה-ההמלחמה ועל מחנה-השלום שבה.

להציג לעולם את תוכנית-השלום האמיתית, היחידה שהיא אפשרית ומעשית: ההכרה ההדדית של העם הישראלי והעם הפלסטיני איש בקיום רעהו ואיש בזכויות רעהו, שתמצא את ביטוייה בקיום-יחד של מדינת-ישראל ומדינת-פלסטין, כשתי מדינות לאומיות, ריבוניות ושותרות-שלום.

כאשר תזרק האמת, יתגמד השקר. כאשר יתגבש מחנה-השלום האמיתי, ייעלמו גילויי-האופנה השארלאטאניים.

לא עשית צדק עם ערבי פלסטין, לא הקמת מדינה פלסטינית בצד מדינת-ישראל, לא שלום בין התנועה הלאומית הפלסטינית ובין ישראל — אלא חיסול ישראל. וכאשר מציעים את חיסול ישראל, אין זה חשוב כלל מהי האידאולוגיה שמצטטים או לא-פתח, או עיתונאית המבקשת לעזור לאל-פתח, טוענים זאת — מלמדת על הרשיבות שמייחס אל-פתח לקיומה של קבוצת ישראלים שאפשר לנצלה, שאפשר להסתמך עליה כדי להוכיח שהנה מתחילה ישראל להתפרק מבפנים, וכי יש למצוא אל-פתח סיכוי סביר להתגשם.

בחלק הזה של המצע — חיסול מדינת-ישראל — מודה אל-פתח עם אל-פתח. לכן רואה אל-פתח בקבוצה זו מכשיר-עזר חשוב לתעמולה שלו. לכן הכריז דובר של אל-פתח כי הוא מקיים "מגעים בעלי אופי אישי" עם אנשי מצפון (אנשי מצפון הכחישו זאת בכתב. אך עצם העובדה שאיש אל-פתח, או עיתונאית המבקשת לעזור לאל-פתח, טוענים זאת — מלמדת על הרשיבות שמייחס אל-פתח לקיומה של קבוצת ישראלים שאפשר לנצלה, שאפשר להסתמך עליה כדי להוכיח שהנה מתחילה ישראל להתפרק מבפנים, וכי יש למצוא אל-פתח סיכוי סביר להתגשם).

ההכרזה, אותה קראה דינה הכט בשם קבוצה זו כהפגנת "אל-פתח", אין בה זכר לתכני עה להכיר בקיום ישראל, או לעשות שלום עם ישראל.

יש בה חיוב טוטאלי, בלתי-מסויג, של אירגוני-התבולה הפלסטיניים — כשהמטרה אינה לשחרר את השטחים ה' מוחזקים, אלא למחוק את קיום ישראל.

אין היא מסתיימת בתביעה להשתלבות ישראל במרחב — אלא בתביעה להקמת "סדרה מהפכנית של המיזרח-התיכון". מתוכן הדברים מוכן שהכונה היא לפדרציה בלי קיום ישראל.

שהרי מי שמשתתף בהפגנת "אל-פתח", ואינו מסתייג מדבריו "אל-פתח", מקבל את תוכנית "אל-פתח".

תוכנית המובילה בהכרח למלחמת-השמדה גרעינית — שהרי אין ה"ה מחובר וצבר מעלים על דעתם שמישהו מאיתנו יתחר על קיום ישראל ללא מלחמה.

★ ★ ★

אני רוצה לומר את דעתי על קבוצה זו בלי כחל ושרק. אני סבור כי קבוצה שכל ראשיה יושבים בחו"ל, ומת-

בעצם אין הבדל ביניהם ובין אנשים כמונו, הרוצים בשיח רור ישראל מדפוסים מדיניים ורעיוניים מיושנים. אולם זהו שקר.

החבורה אינה משאירה כל ספק לגבי המי-טרה היסודית של בעליה: חיסול מדינת-ישראל בלתי-חזרה, והקמת מדינה פלסטינית בכל רחבי הארץ.

נניח לחברים היקרים לדבר בלשונם:

העם הישראלי-יהודי והעם הפלסטיני-ערבי, או העמים היהודי והערבי של פלסטין — או כנען? — אינם יכולים להכריע בגורלם מבלי לקחת בחשבון את הזכויות הלא-מיות של העם השני.

"הקמתה" — או קיומה — של מדינה יהודית נפרדת — ישראל — פירושה שלילת הזכויות הלאומיות של העם הערבי. כל פיתרון המבוסס על הקמת פלסטין ערבית פירושו שלילת הזכויות הלאומיות של העם היהודי.

הפיתרון היחיד, המבטא את זכויות שני העמים, הוא הקמת פלסטין דמוקרטית, ללא הפלייה אתנית או דתית, בלי קשר לשאלה איזו קבוצה אתנית תהווה בה רוב.

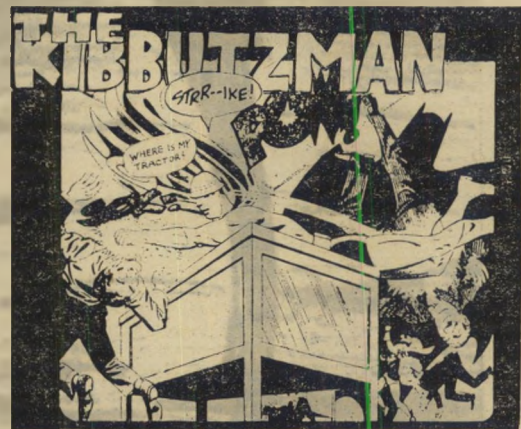
זוהי כימקט העתקה מילולית של תעמולת "אל-פתח" — תעמולה לאחז עיני תמימים. שהרי אין "אל-פתח" חולם על פלסטין השלי-מה שבה יהיו ישראלים רוב.

ובצדק. כיום חיים בארץ-ישראל השלימה כ-2.5 מיליון יהודים ו-1.4 מיליון ערבים. אם יחזרו לארץ הפלסטים והמהגרים הפלסטינים, יגיעו גם הערבים ל-2.5 מיליון, או תבקע הילודה למי יהיה הרוב.

הוא חשבון אל-פתח — להלכה. למעשה חשבוננו פשוט יותר. הוא מתכוון להקים פלסטין ערבית, עם מיעוט יהודי נסבל — שם אנשי ארץ-ישראל השלימה מתכננים להקים ארץ-ישראל יהודית, עם מיעוט ערבי נסבל. אלה ואלה סומכים על כך שבני העם השני יתגררו — או יאלצו להגר. ומי שצוהר בהפגנות של "אל-פתח" — כמו שעושים חמשת המחפכנים של "מצפון" בנכר — מוכרח לדעת זאת.

★ ★ ★

גם אם לא נטייל על מצפון את האחריות להשקפות אל-פתח, ונקבל את הכתוב בחוברת כלשונה, הרי ברור לחלוטין: פירוש מצעה של הקבוצה — חיסול ישראל.

ה"קייבוטצמן", חיקוי לסידרה הנודעת "סופרמן", מראה גבר אלים ואכזרי

"עלינו לעצור את התוקפנים ההם!" חיילי צה"ל כאמריקאים בוויאט-נאם

שער החוברת מראה את ישראל מנסה להרים את השטחים המוחזקים

ההומור של "ישראל"

מאת אורי אבנרי

שנתיים

והרי ידוע, שאם אין מנצלים קלפים טו-
בים — הם הולכים לאיבוד.

או ראשונות?

כתב ישראלי של עיתון לודוויג השבועי פתח לחברו: "שיחות ארבע העצמות על המיזת התכונות בניוירוק מן משחק ברידג' שבועי. ההימורים נעשים בניוירוק, אבל המשחק מתקיים במיזת התכונות".

כי למרות שבמשך כל מסיבת-הנישואים לא הוזכרה השאלה הברועת של הסדר בלחץ ארבע העצמות, אי-אפשר היה להתעלם מ"סימק-השאלה הגדול והולך, המרחף על כל ידבר על עתיד שטחים".

על לם

העיר / ...
העיקרון: מקוריות / הלכה פסוקה תמיד

משך 24 שעות, ביום הראשון השבוע,

עזרו בכך לא מעט דיווחי העיתונות הישראלית מפאריס, שכתחליף למיראז', יצרו

במצב זה, כשכיום כמעט ברור שאם לא יחולו שינויים קיצוניים עד לבחירות, יהיה זורר' פומפידו נשיא הבא של צרפת. נוריס סים חוגים ישראלים נאחז את עצמם. "דח"קא פומפידו יהיה מסוגל להחזיר את האמינברגו ביתר קלות," אמר אומרים. "אם ייקמסקנה לשנות את מדיניות דהגול, יקעילי לקב, את תמיכת הפרלמנט והממשלה הגוליסטית מאשר כל אחד אחר".

פּוֹמֶיֶדוּ

לא מן הנמנע כי הצרפתים ירצו לעניין את ישראל בעל כריכת דגם המיראז'י — ה' מסוס בגל הכנפיים המנניעות, שהוא מסוס קרב והתקפה גם יחד.

(שלושת דגמי המיראז'ים החדשים מופיי' עם בתמונת השער. המסוס הקדמי הוא המיראז' 1.0, מסוס קרב; המסוס האמצעי הוא מיראז' 2.5, מסוס התקפה, והשלישי מיראז' ג'י, בעל הכנפיים המנניעות).

ניבוחתה של משלחת ישראלית בסלון ה' אחירי הנערך ליד פאריס כעצם ימים אלה,

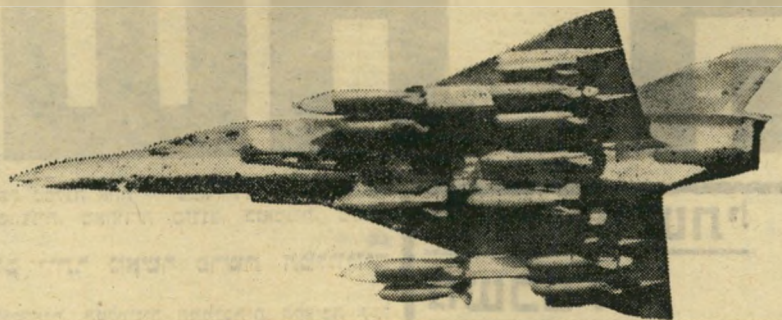
קידאז' בקלפי

שו המיראזים כפיתיון נוסף לישראל ל-
הסכים להסדר המדיני שיוצע.

פועל

5 מטוסי המיראז' 5 המוקפאים, אלא ש-
כחנתה להזמין 100 מטוסים נוספים מדגם

אפילו אם היה אלן פוהר זוכה להצלה בסיכוב הראשון של הבחירות ומשפר את סיכוייו לסיכוב השני של ההצעה ב-15 ביוני, ספק אם כאשר היה מגיע לכהונת ה' נשיא, יכול היה לשחרר את עצמו מן ה'

ביכורים

פרלמנט הישראלי, אחרי שקראו בעיתונות שאני דוגל בשלום ישראלי-פלסטיני, וכי אני מעלה את בעיות פלסטין בכנסת.

מנחם כהן (מע"י): מדוע פנו אליך? **שלמה כהן-צירוף** (מ"ח): למה לא פנו לחבר הכנסת מנחם כהן?

אורי אבנרי: זה רק מוכיח שהן לא מסתמכות.

לא היה לי שום עניין מפלגתי בביקור זה. בחדאי ידוע גם לשר משה דיין כי שכם אינה במדינת ישראל, וכי תושביה אינם בן חרם לכנסת. מנוחך להניח כי פעילתי למען מדינת ישראל בשטחים המוחזקים נובעת מתוך אינטרס מפלגתי. ההיסך סביר יותר, לצערי, אחרי תשובה זו של השר, שאלתי בשאלה נוספת: "האם נובע מזה שיש לך מדיניות למנוע מחברי הכנסת בכלל, או מחברי כנסת מסוימים, לאסוף בשטחים המוחזקים את ה"מידע הדרוש להם למיזם תפקידם"?

על כך ענה השר דיין: "יש מדיניות לנהל ולהבטיח חוק וסדר בשטחים המוחזקים, וי למנוע מאלה שמפרעים, אפילו הם ח"כים". בכך האשים אותי השר דיין שבאתי לשכם כדי להפריע לחוק ולסדר. תמהני איך מצו שר בישראל להעלות האשמה כה חמורה, מן בלי לנסות אפילו להוכיח אותה בכל צורה שהיא — שטח שאין השר דיין משתמש בה, לצערי, בפעם הראשונה.

השר דיין יודע כמובן שבאתי לשכם כדי לגבות מפי הנשים הרבות עדויות על ה"תלונות שהיו בפינה, וכך אמנם עשיתי. עמדתו לפנות אל המושל הצבאי כדי לברר תלונות אלה לפרסיתו, ואז פנה אלי המושל ומסר לי את פקודת הגירוש של שר הביטחון. עד לאותו רגע שהייתי בשכם במשך קרוב לשלוש שעות — ואיני שומע בפי השר אף טענה מוחשית אחת נגד מעשי שם. גם ה"מושל הצבאי, באותו יום, לא העלה שום טענה כזאת.

לא נותר לי אלא לחזור על הטענה שהע" ליתיה בשאלתי הנוספת והיא: שמטרת ה"גירוש הייתה למנוע מחברי כנסת לאסוף אינ"פורמציה בלתי-תלויה ובלתי-אמצעית, הדרו"שה לו למילוי תפקידו.

המצב הנוכחי, כשהוק חסינות הכנסת אינו מופעל בשטחים המוחזקים, בהם פעולות שלוחות מממשל ישראל, פירושו שאין ה"פרלמנט מסוגל לפקח על הרשות המבצעת, הפועלת בשמו, בשטח הרגיש ביותר.

מצב זה הוא בלתי-נסבל, ותמהני על כי נשיאות הכנסת לא נקטה באמצעים כדי להבטיח את זכויות הבית. בתיעתנו היא, לאור מיקרה זה, כי עיקרי חוק החסינות יוחלו בשטחים המוחזקים, כי אמצעות צו מטעם המושל הצבאי, על מנת לאפשר פיקוח פרלמנטרי נאות.

מדוע גורשתי משכם?

לחבר הכנסת יש הזכות למסור הודעה אישית מעל דוכן הכנסת, אם הוא מע"עליידי חבר הכנסת אחר. השבוע ה"תמסתי בזכות זו כדי להשיב למשה דיין על דבריו בפרשת גירושי משכם: **אורי אבנרי**: כבוד הו"ר, כנסת נכבדה, בישיבת הכנסת ביום ד' האחרון, ה"השר משה דיין כלפי שורה של האשמות, שאיני יכול להשאירן בפרוטוקול ללא מענה. מה גם שהדברים הועתקו בעיתונים, ואף נמסר עליהם בשידורי ישראל.

שאלתי את השר מדוע נתן הוראה לגרש אותי משכם בעת שביית הנשים שם, באחד באפריל. על כך ענה השר דיין: "מתוך ש"קול, כי עירוב גופים מפלגתיים בעניין זה יפריע להרגעת הרוחות ול"שוב הבעיות". נובע מכך כי פעלתי מתוך אינטרס מפלגתי. האמת היא כי באותו יום נסעתי לשכם, אחרי שנתבקשתי לכך על ידי הנשים שהתקשרו איתי בסלפון. אותן נשים אינן מצויות בענייני מפלגות בישראל, והן לא התקשרו איתי כאיש מפלגה. הן קראו לי כחבר ה"לסיעת גח"ל אין מה לעשות. לכן קיבלה על עצמה מיצווה. ח"כ ש. ז. אברמוב הציע להחליף את שם המטבע הישראלי מ"לירה" ל"שקל".

בדיון על הצעה זו השתתפו רק שלושה ח"כים, בנוכחות חמישה אחרים. בפסלי את ההצעה, אמרתי: **אורי אבנרי**: הייתי מבין את חבר הכנסת אברמוב אילו הציע לבטל גם את ה"מילה "טנק" ולהחליפה ב"רכב מזחמה"; את המילה "בזוקה" ב"בליסטרה"; את ה"מילה "בנק" ב"בית-כספים"; את המילה "טלפון" ב"טלמחשק".

יש עוד הרבה מילים בשפה העברית ש"מקורן זה — רומי, יווני, מצרי, פרסי, וכל שאר לשונות העולם. **אני רואה בהצעה זו ביטוי גרוע של שוביניזם מילולי, חלק מאותו**

שקל מימי החשמונאים

גל של "הורדיסטריזם", של "הידריסטריזם", שהציף את המדינה אחרי מלחמת-ששת-הימים, למורת-רוחם של הלוחמים שהשתתפו בה.

בניגוד לדבריו של חבר הכנסת אברמוב, אין כמעט מדינה אחת בעולם שיש לה מס' בע ששמה נובע משפת-האם שלה. למ"של: בטעות נמורה סבור ח"כ אברמוב (כפי שאמר בנאום), ש"דינר" היא מילה ערבית או עברית. הדינר הוא מטבע רומי.

הדינר הוא מטבע בעל שם רומי, דבר ש"אינו מפוריע למדינות כמו יוגוסלביה, ירדן, איראן ועיראק — ארבע מדינות שונות לגמ"רי, בעלות שלוש תרבויות שונות — לקראו למטבע הלאומי שלהן בשם זה. שם המטבע האמריקאי אין לו זכר בהיס"טוריה האמריקאית, או אפילו בהיסטוריה האנגלו-סכסית. "דולר" הוא שיבוש של ה"מילה הגרמנית "טלר", ששמו המקורי הוא "יאכטסטלר", על שם מקום בגרמניה. השם הובא לאמריקה מגרמניה בשנת 1792. ב"גרמניה עצמה בוטל ה"טלר" בשנת 1873, והוחלף במטבע בשם "מרק", שאין לו זכר בהיסטוריה הגרמנית. "מרקוס" או "מרקה" היה מישקל רומאי. האנגלים השתמשו בשם זה במאה ה"ו.

אנו הולכים בצעדי-ענק לקראת דיקטטורה של מפלגה אחת — מפא"י-רבותי, הכוללת את מפ"ם. היא מתהלכת כשליטה כליכולה ושחצנית. מאחוריה מזדנב, בנאמנות, כלכלת מגורל בשם גח"ל.

שום דבר אינו ממחיש זאת טוב יותר מאשר פרשת הטלוויזיה במערכת-הביטחון. בצרפת התחרו שבעה מועמדים על כס הנשיאות. הטלוויזיה הממלכתית הקציבה לכל מועמד 100 דקות — זמן שחה לנצור' פומפידו, מנהיגם של כימקט מחצית הצרפתים, ולאנן קריבין, נציג קבוצת-שוליים יוצאת-דופן. בישראל אין לחלום על שחיין כזה. אין לחלום אף על צדק מינימלי.

לפני כמה חודשים הגשנו הצעת-חוק. הכנסת העבירה אותה פה-אחד לדיון בוועדה. שם נדחה הדיון ונדחה. כשהחל לבסוף, הודיע ברוך אזניה, "בשם מע"י, שאין לה עדיין דיעה, ולכן יש לדחות שוב. רק השבוע התחיל, סוף-סוף, הדיון האמיתי.

כי בינתיים החליטה מע"י, מה? הצעת-החוק שלנו הציעה להחיל על הטלוויזיה את ההוראות הקיימות כיום בחוק לגבי הרדיו. הוראות אלה אומרות: לכל רשימה יש 25 דקות ברדיו כדי להסביר את דעותיה. לכל סיעה שהיתה מיוצגת בכנסת ה"יוצאת יש, נוסף על כך, 4 דקות לכל ח"כ.

לפי חשבון זה, עומדות לרשות ס"י עתנו ברדיו 29 דקות — 25 + 4. ואילו למערך עבודה-מפ"ם יהיו 277 דקות — למעלה מארבע שעות וחצי. זה לא צודק, כי למע"י אין פי שבעה יותר דקות להסביר מאשר לסייעתנו, או למק"י. אבל הסתפקתי בכך, כי ידע"תי שבמיסטר המפלגתי הקיים אין טעם להציע הצעה צודקת.

אך כאשר התחיל הדיון בי וועדה, נסתבר חיש מהר שאין מע"י חולמת להקציב לנו אפ"י

לו זמן ועום זה. פתח בדיון שמואל אלמוג, מנכ"ל רשות השידור, איש-אמונו של ישראל אחרי נסל רשות-הידבור שמואל ארזי ממפ"ם. הוא תסס את הכדור מידי אלמוג כמו שחקן כדורסל מאומן, המבצע תימרון שתורגל היטב מראש. אם יש לקצר את הזמן, אמר ארזי, אז הוא מציע: 10 דקות לכל סיעה, ו"5 דקות עבור כל ח"כ בכנסת היוצאת. תוך שניות עשיתי חשבון ונסתבר כי הצעה זו — כלל אינה מקצרת את אורך השיעור. היא רק גוזלת שעות-שידור מן הסיעות הקטנות, ומעבירה אותן לסייעות הגדולות.

דברי אלמוג והצעת ארזי נועדו לשרת מסע-שוד גדול. כי לפי הצעה זו, יירד זמן השידור שלנו מ-29 ל-15 דקות! ואילו זמן-השידור של המערך יעלה מ-227 ל-325 דקות — רוח של 48 דקות! גח"ל תתקבל, תמורת שירותה, כשקשיש של ש"מ ו"ג דקות. (לאן ירדה מפ"ם! היא חיל-החלוצ של קנוניה, שבאה לגזול את זמן-הידבור של סייעתנו וסייעת מק"י, מוזימה שאחת מאבותיה הוא מנהיג ארץ-ישראל השלימה, ה"דר חיים יחל — יו"ר רשות השידור!) שאר דוברי מפא"י — ברוך אזניה, אריה אנקוריון וכ"י, פשוט הסתמרו על דברי איש מפ"ם ומתכו בו.

★ ★ ★

בדיון שנתקיים, לא נמנעתי מלקרוא לילד בשמו. זוהי קנוניה, שבאה לגזול את כיבשת הרש. מטרתה העיקרית היא למנוע מן הסיעות הקטנות להשמיע את דברן בטלוויזיה — ולגזול מן הבורח את האפשרות לראות את המועמדים כדי לבחור ביניהם.

הסתחתי בפני יחל ואלמוג, שנכחו שניהם בישיבה, כי קיימת בטלוויזיה וברדיו רשימה שחורה, האוסרת את שיתופי בכל תוכנית טלוויזית. ולראייה: במשך ארבע שנות ישיבתי בכנסת, תקופה שבה הושמעו ברדיו ובטלוויזיה אלפי תוכניות טלוויזיות — לא שותמתי אני, ולא שותף אף אחד מחברי הנועטנו, אף בתוכנית טלוויזית אחת מסוג "יש שאלות" ו"במחיצה אחת". ברור כי איש מאיתנו לא יופיע ברדיו ובטלוויזיה אף פעם אחת בתוכנית טלוויזית מהיום ועד אחרי הבחירות, מלבד במיסגרת החוק.

כל אותו זמן מוסיעים ראשי מע"י ללא הפסק — באיסטלה של נושאי תפקידים ממלכתיים — בטלוויזיה וברדיו.

מובן שאין מע"י חולמת כלל להציג את כל מועמדיה בטלוויזיה. זה נתברר עוד בעת הוויכוח. היא מתכוונת להציג סרטים, להעלים את פני מועמדיה הבלתי-יושבים.

הח"כ יצחק רפאל, איש המפ"ל, גילה דחקא יחס הוגן. אף כי זמן-השידור של סייעתו אינו שונה כימקט לפי שני החשבונות, יצא בתוקף נגד המזימה. ואילו הסיעות הקטנות כלל אינן מיוצגות בהצעה זו. למערך יש בה רוב מוחלט, כמו בכנסת כולה — ורוב זה מגשים את החלטותיו, חוק ציפצוף על כולם, כשכימקט אינו טורח אפילו להסתיר את כוונותיו הצניניות באודות הצביעות המתחסדות.

הדרך אל האנס

מי שחשב שלקראת סיום כהונת הכ"נ סת השישית יגברו בה הממח והנוכחות, טועה. הכנסת גוססת. הנוכחות הממו"צעת ירדה מ-20% ל-10%. בשבוע שעבר, ביום ב', בשעה 8.10 בערב, השיב שר-הסעד, יוסף בורג, לי מתווכחים בדיון על משרדו. כאמור — היתה השעה 8.10 — ובמליאת-הכנסת נכחו, מלבד השר, הו"ר (סנהדרין) ו"אני — ארבע חברי-כנסת. רשימת הנוכחים: המערך — 4 מ"מ, 63 (אזניה, נצר, רונן, ביטון). נעדרו

מי קובע שחיל צה"ל אינו שייך לאומה זו ? * מדוע מוזנחת שפת-הים ? * השערוריה של בית-הסוהר * הבעייה העדתית היא פצצת-זמן * זכות בחירה לישראלים בחו"ל!

להלן כמה קטעים מתוך ארבעת הנאומים שנשאנו בשבוע שעבר מעל דוכן הכנסת :

על הכפייה הדתית :

המעשים הממשיים היחידים של משרד-הפנים הם כפיית הדת, וכפיית המסלוגה הדתית, על הרוב האזרחי. עצם שליטת המפד"ל במשרד זה מבטיחה את שיתוף הפעולות הדתיות בכל הקואליציות המוניציפליות — דבר שמבטיח למפד"ל לא רק כפיית חוקי-עזר דתיים בכל רחבי הארץ, בניגוד מוחלט ומרדני לרצון הרוב החילוני — אלא גם קבלת נתח שמן מכל קערת שלל מוניציפליות. והרי אין קערות שופעות יותר בכל מערכות המימסד.

זוהי, כמובן, הסיבה להתנגדות המפד"ל לבחירה אישית של ראשי-ערים — רפורמה שהציבור כולו דורש אותה, ושחוצלתה מובנת מאליה. מעטות הדוגמות המוכיחות בצורה כה חותכת אין יכולים עסקני-מפלגות לסכל מאחורי-הקלעים את אשר החליטה הכנסת לפני-הקלעים.

על „מיהו יהודי“ ?

מה רבה החוצפה של עסקני-מפלגה, המעמידים עצמם שופטים על העם, לקבוע לא רק מה נעשה ומה לא, אלא גם מה אנחנו ומי אנחנו.

מה רבה, מה תהומית, החוצפה של עסקני-מפלגה המחליטים כי אדם המשרת בצה"ל, היוצא לילה-לילה למארכבים, המחרף נפשו למי עץ האומה, המדבר עברית ועברית בלבד, החש את עצמו עברי בכל רמ"ח אבריו — אינו שייך לאומה הזאת, אינו שייך לאומה שלמענה הוקמה המדינה, וכל זה רק משום שאמו, שהצטרפה לאומה במלוא ההכרה, נולד

רב-סרן שליט ומשפחתו

מפותחים, תארגן שירותי-הצלה מודרניים, תהי פוך את כל שפתי-הים של ישראל לפארק לא-מי אחר גדול ומאוחד, בו תתפזר כל האוכי לופייה באופן שווה.

כמה נאומים כבר נאמנו על נושא זה? כמה שאלות כבר הגשנו?

על כל זה יש בסיס סגור-השר תשובה אחת: זה שייך לעיריות ולמועצות המקומיות. יפה מאוד. אבל השר יודע כי המועצות — ברובן הגדול — הן כושלות וחסרות כוח מעש, וכי גם אילו היו מוכשרות יותר, לא ניתן היה לכוון

את זאת אנחנו

מעורר את הילודה. משרד שלישי — משרד השיכון, אינו חולם בכלל על אפשרות לספק למשפחות אלה דירות מתאימות.

אם כל הבעיות האלה תישאנה בלתי-פתורות, אנו יוצרים בעין פקודה שני עמים בתוך אומה אחת.

מכיוון ששני עמים אלה נוצרים במידה רבה מאוד גם לפי קווית-יחום עדתיים, נוצרת פה הצטלבות של בעייה סוציאלית עם בעייה עדתית. כמו ירינו אנו מרכיבים במדינה די זאת פצצת זמן, אשר ביום מן הימים תתפוצץ ברעש גדול מאוד.

על העבריינות הצעירה :

אין לי כל ספק שהדרך שבה מטפלים אצלנו בעבריינים צעירים יוצרת עבריינים מבוגרים. ולא מפני שחסרים אנשים טובים, ולא מפני שחסרה גישה נכונה. הטיפול שמשרד הסעד יכול לתת, במיסגרת המעונות שישנם, אינו אלא תהליך של גידול עבריינים מועדים. ילד שנכנס למכונה הזאת, יש לו מעט מאוד סיכויים לחזור למוטב. זה נכון לא רק לגבי עבריינים צעירים, זה נכון גם לגבי מבוגרים. מי שנכנס לבית-הסוהר כעבריון קטן, יוצא מבית-הסוהר כעבריון גדול. מי שנכנס לבית הסוהר מפני שבא איכשהו במגע עם הפשע — לרוב הוא יוצא את בית-הסוהר כפושע מרופלם.

כל הגישה שעליה מבוסס בית-הסוהר בישראל היא גישה אנכרוניסטית פסולה. זהו הדין לגבי עבריון מבוגר, ובחודאי שזהו הדין גם לגבי עבריון צעיר. אילו הקמנו מינהל לטיפול בעבריינות צעירה ולא-צעירה, היינו יכולים לתכנן את שינוי הדבר. במצב הנוכחי אין כל סיכוי לכך.

על „העם הדרוזי“ :

אני למד מדברי סגן-שר-הפנים שקיים „עם דרוזי“ בשבילי זה חידוש. ידעתי שיש עדה דתית דרוזית. כל הכבוד לה. קיום עם או אומה דרוזית — זה חידוש. אם ישנה אומה דרוזית, אז מדוע לא אומה קראית? מדוע לא אומה אשכנזית?

למדנו היסטוריה ותולדות הדת, ונוכחנו לדעת שהדרוזים, עדה חשובה מאוד, היא עדה דתית ערבית, שפרשה מדת האיסלאם. אפילו על כך יש אנכ, ספק — אם ספק פלג בתוך דת האיסלאם או מחוץ לדת האיסלאם. אבל שתוף כדי כך נולד עם חדש — זוהי המצאה חדשה.

פארק לאומי ענק כזה כשכל כמה קילומטרים של חול שייכים לרשות אחרת.

על הביזבוז בעיריות :

האמת הפשוטה היא שמשרד-הפנים יודע את האמת על העיריות והמועצות המקומיות, ומתייחס אליהן בליבו בזלזול, שהוא מוצק בעיקרו. אך כשבאים אל המשרד בתביעות, כי אז הוא לובש ארשת-פנים חסודה, ומדקלם חרוזים לבנים על קדושת האוטונומיה המקומית.

זה פוסט את משרד-הפנים מהרבה טירדות, אך זה דן אותו לתפקיד של כלב-שמירה ללא שיניים.

מרכיב בן-פירות : אני מבין שאתה אינך מועמד להיות שר הפנים ?

אורי אבנרי : לא.

האם פועל המשרד, לפחות, כדי לכפות על רשויות סמוכות להתאחד, כדי לאפשר ייעול, חיסול מנגנונים מיותרים וכסולים, אספקת שירותי נקיון סבירים? יש תנועה אפסית פה ושם, ויש דיבורים על אותם „איגודי-ערים“, אך אין איחוד של ממש. כל קבוצת עסקנים מקומית והיא אמפריה היררכית שלה — אימפריה עם כל השלל הניתן לחלוקה.

אדפי פקידים מיותרים בעיריות ובמועצות המקומיות נשארים פקידים ונשארים מיותרים, גם בימים אלה של חוסר חמור בידים עובדות. ומפקחים עליהם 800 פקידים משרד הפנים, שהם עצמם נותנים דוגמה נאה של אכזריות סמוייה.

על הישראלים בחו"ל :

הכנסת העניקה, סוף-סוף, זכות-הצבעה לימאים. אבל, רבותי, זה מעשה בלתי-דמוקרטי, בלי תיעביר ובלתי-מוצק שלא ניתנה זכות-בחירה לכל ישראלים בחוץ-לארץ, כפי שזה קיים במדינה דמוקרטית כמו ארצות-הברית. שם נישב כל אזרח לקונסוליה או לשגרירות ארצו בנכר ומצביע.

על „אפולו 10“ :

לפני כמה דקות חזרה החללית „אפולו 10“. זהו מיבצע מסואר, ואין אדם בעולם שאינו מתגאה בו. ובכל זאת הוא מעורר שאלות, בשעה שדעתנו נתונה

דה לאם קאנתולית או דרוזית או בודהיסטית.

מה רבה החוצפה של עסקני-מפלגה הקובעים כי בניו של רב-סרן בני שליט, שאת אחתו אני מכיר ומקיר כאזרחית למות של מדינת-ישראל, אינם שייכים לאומה שלנו, על פי מיבחנים הלכתיים שרובנו פוסלים אותם, ואשר שר פט עליון בישראל אמר שהם מוכרים לו את חוקי נירנברג. ומה רבה החוצפה — חוצפה ממש! — של עסקני-מפלגות מכל הסוגים, המחליטים פשוט להתעלם מדרושן המאוחד של בית-המשפט העליון, על כל שופטיו, הדתיים והכלתי-דתיים כאחד, למחוק את הסעיף „לאום“ ממירשם התושבים.

יש לחסל את שרידי ההלכה הדתית לגבי מירשם תושבים. ואם שר מטעם המפד"ל אינו יכול לקבל זאת על מצפוני, ימסור נא את מירשם התושבים למשרד אחר; או יתפטר נא ממשרד הפנים; או, הכי טוב — תתפטר נא מפלגתו מן הממשלה בכלל.

מרכיב סורקים : הוא מצא את הכתובת מי שיתפטר!

אורי אבנרי : בשבוע שעבר אמר דובר ה-מפד"ל בכנסת: „לא נעזב את הממשלה מרצוננו הטוב“. אני חושב שהצהרה כליכך גלויית-לב אפילו מפ"ם לא היתה מוסרת.

על חיל-כבאים ארצי :

מאז יומנו הראשון בבית זה דרשנו את הקמתו של חיל-כבאים ארצי, חיל במלוא מובן המילה, חיל ארצי שלישי בצד הצבא הארצי והמשטרה הארצית.

תחילה התברר סגן-שר-הפנים על חשבון רעיון זה. אחרי שריפת צי"ם נעלמה הבחינה, אך נשארו חוסרי-הדמיון וחוסרי-המעשה. נשאר התירוף העלוב כי זה שייך לרשות המקומית, ונשארה המישאלה החסודה שיקומו „איגודי-ערים“, וכיוצא באלה נמרניייר.

על חופי הרחצה :

המחדל הבולט ביותר של משרד-הפנים הוא אי-הסדרת חופי-הרחצה במדינה. אנו מטיפים לעניין זה מאז יומה הראשון של כנסת זו. הצענו את הקמתה של רשות ארצית לחופי-הים — רשות שתהפוך את כל רצועת החוף ליחידה אחת, תבשיר את הקטעים הבלתי-

תשקיף

קופות נפרדות

למערכת הבחירות

לפי כל הסימנים, יתעלמו המפלגות הגדולות מהוראות חוק מימון הבחירות, הקובע גבול ברור לסכום שמותר להן להוציא על מערכת הבחירות לכנסת השביעית.

כבר עתה רוכזו עשרות מיליוני לירות בקופות נפרדות, שלא יהיו תחת ביקורת מבקר המדינה.

הפתח הגדול ביותר להתחמקות מהוראות החוק: סמיכות המועדים של הבחירות להסתדרות ולכנסת. חלק גדול מן ההוצאות יוסחה כהוצאה לצורכי מערכת הבחירות הראשונה.

המטה המצומצם

של דיין

אהוד אבריאלי חזר לוירה המדינית, הפעם לצידו של משה דיין. הוא אף נחשב עתה לאיש המקורב ביותר לשר הביטחון, ומרכו את המטה המצומצם של דיין. מטה זה כולל: מפק"ל המשטרה לשעבר יוסף נחמיאס, גדי יעקבי, מויש פרלמן, ראש המוסד לשעבר מאיר עמית, והאלוף (מיל.) חיים הרצוג.

איש הבולט בהיעדרו מהרכב זה: שמעון פרס.

בן-גוריון ירוץ

לכנסת הבאה

עם שובו של דוד בן-גוריון מסירו בחו"ל, יתחדשו המגעים בדבר הופעתו ברשימת רפ"י בבחירות הבאות. לפי הערכה מוסכמת, לא תהיה זו רשימת יחיד. בשלב זה נראה, כי יצטרף אליו ח"כ מרדכי בן-שמירא. הח"כ מאורי יהודה, שלא חדל למתוח ביקורת על הנהגת רפ"י לשעבר, עשוי להודיע בקרוב לנשיאות היכנסת, כי הוא פורש מביטול המערך ומציטרף לפינת רפ"י, בה חבר כיום רק דוד בן-גוריון.

בן-גוריון גם שוקל את האפשרות לחזור בו מהתפטרותו מראשות המועצה המקומית אור יהודה.

מי יהיה

ראש עיריית חיפה?

משה פלימן נלחם על עתידו כראש עיריית חיפה. במישור הפנימי, נקט בשורת צעדים הפגנתיים, שמטרתם להוכיח כי תם מישור הדיקטטורה האישית, וכי ראש העיר החדש יהיו דמוקראט מושבע.

במקביל, התעוררו מחשבות שונות בצמרת מע"י, אם כדאי שבמקום אבא חושי יבוא דוקא איש חזק, בדמותו של יוסף אלמוגי. החשש: במיקרה זה ישק אלמוגי את מישחקו של אבא חושי, יגבש את מחוז הצפון כאחווה פטרית שתאפשר לו להתחלש לשון מאזניים במאבקים הפנימיים.

למרות שאלמוגי זנח את חברי רפ"י לשעבר, קיימת סברה כי הבטיח לתמוך במשה דיין, אם זה יישאר בתוך המפלגה וינסה להשתלט עליה אחרי הבחירות. זאת הסיבה מדוע הצהיר מזכ"ל מע"י פינחס פפיר, כי היה רוצה שפלימן ימשיך ככהוי

נתו גם אחר הבחירות. במיקרה זה, יקבל אלמוגי את משרד התחבורה.

ארץ-ישראל השלימה

מחפשת קצינים

בתנועת ארץ-ישראל השלימה נערכים ביוררים מקיפים, כדי לבדוק את האפשרות של הצגת רשימה עצמאית לכנסת, מתוך הנחה שמשה דיין לא יפרוש מן המערך. לארץ-ישראל השלימה דרושים, בין יתר הדברים, כמה מועמדים בעלי עבר צבאי רם. הם מקחים, כי לפחות אישיות צבאית לרשימתם.

לעומת זאת, נירפו הקשרים בין אלוף (מיל.) אברהם יפה לבין התנועה, והוא חדל להיות פעיל בה כבעבר.

ארוחות דשנות

במקום ראיונות פומביים

המערך רכש מניות בחברת אירועים, שהתמחתה בה פקת ערבי ראיונות ובידור פומביים. החברה תתרכז מעתה בפעולות תעמולה, כחלק ממסע הבחירות של המערך.

במקום ערביי ראיונות באולמות גדולים, היא תארגן הופעות של אישי המערך בפני

התמונה המסעירה את המפד"ל

הרמית חנה צרן נואמת לפני הרבנים

הרבנים קוראים לנציגות הנשים לפעול לשמירת טוהר המשפחה

מאת סופר, "הצופה" בירושלים

הרבנים הראשיים לישראל פנו אל נציגות

תמונה זו, שפורסמה השבוע ביומון המפד"ל, "הצופה", עוררה התלחשויות בצמרת המפלגה הדתית-לאומית. נראית בה הרבנית חנה כהן, נואמת בפני שני הרבנים הראשיים, על טוהר המשפחה. ייתכן שתמונה זו אף תשמש בידי חוגים במפלגה נשק למסעיה שמצות פנימי לקראת הבחירות.

חוגים מצומצמים יותר – של כ-200 מו"ז מנים – אשר יסכו לארוחה, ותוך כרי כך יציגו שאלות לאישיות האורחת.

חוק מיוחד

נגד זרחין

אפילו אם יוכה הממציא אלכסנדר זרחין בעירעור שיתברר בפני בית-המשפט העליון, אין הממשלה מתכוונת לשלם לו את המיליונים שיגיעו לו לפי ההסכם שנחתם בזמנו בינו לבין משרד-הפיתוח.

כזכור, קבע בית-המשפט המחוזי כי לפי הסכם זה מגיעים לאלכסנדר זרחין תמלוגים מכל מיתקן להתיסלת מיים שיוקם בישראל, אפילו לא לפי המצאתו. לפי פירוש זה יגיעו לזרחין מיליוני לירות. פרקליטות המדינה הגישה ערעור על פסק-דין זה. אולם אפילו תפסיד המדינה את המשפט באינטנציה העליונה, לא יושלם הכסף לזרחין.

משרד-הפיתוח מאיים כי יגיש לכנסת הצעת-חוק מיוחדת שתכטל את תוקף ה"חוזה עם זרחין".

יוסי שריד

יועץ מדיני לגולדה

יוסי שריד, מנהל מחלקת ההסברה במטה הבחירות של המערך, יתמנה במקומו של ערי יפה, שיפרוש בעוד כחודש ויופיע ברשימת המועמדים של המערך לכנסת.

שופטים צעירים

לבית-המשפט המחוזי

במשרד המשפטים מסתמנת מגמה למנות שופטים צעירים לכהונות שופטים מחוזיים, במקומות שהתנו לאחרונה.

מועמדי לשכת עורכי-הדין לתפקיד שופטים מחוזיים הם שופטי-השלום הצעירים יהושע אברבך ויוסף חריש.

פרקליט המדינה, צבי בר-ניב, שיפנה את מקורו, כה, יתמנה כנראה ליד שביראש בית-הדין הי-ארצי לענייני עבודה.

זהירות!

מזון לקוי!

בדיקות מעבדתיות שנערכו עלידי שירות המזון של משרד-הבריאות, גילו ליקויים חמורים מיצרני-מזון שונים הנמכרים לצרכנים. ברוב המקרים לא התאימו המוצרים לתקנים ולצחים שהוצאו עלידי משרד-הבריאות.

עיקר הליקויים התגלו בבדיקות של נקניק, שי-מורי כשר, שימורי דגים, מוצרי קקאו וגלידה בקי-טרונוגית.

בחודש מאי האחרון בלבד עוכבו 329 רשויות של מא-סיות וקונדיטוריות בגלל תנאי תברואה לקויים. הדו"ח של שירות הי-מזון מצביע גם, כי הי-ממתקים מתוצרת הגדה המערבית המופצים בי-ישראל מכילים בתוכם ציבעי-מאכל האפורים מו למישהן, גבריאל לאכילה לפי צווי משרד-הבריאות.

החמרה בתקנות

הבטיחות

צפויה החמרה בתקנות לשימוש באבי-זרי-בטיחות לרכב מנועי. חובת הבטיחת קסדת-מגן לרוכבי-קטנועים, המוגבלת כיום לכבישים בין-עירוניים, תורחב גם לנסיעות עירוניות.

גם התקנת תגורות-בטיחות תורחב לכל סוגי הרכב הפרטי, כולל כלירכב ישנים שהיו פטורים עד עתה מחובה זו. כמו כן יחויבו נהגי מוניות, שאינם נוסי עים בנסיעות "שרות", להתקין תגורות לנוסעים במושב הקידמי.

לא צפויה בינתיים חובת הגירת תגורות הבטיחות, אולם בשלב מאוחר יותר ייתכן ויחויבו נוסעים בנסיעות בין-עירוניות לי-השתמש בהן.

היא שטות / דיון יסתיים יותר מהר / אם לא ניתן לערובין לדבר. / ... / לם הצדק, לם המוסר / על כל גבר בצו חמור אסר / עם אשה נאה להיפגש / בטרם אותה כדתימשה קידש / ... / נשיא בניברית הוא ד"ר לם / נשיא בוניס'חופסיים הוא גם / לם שבר את כל השיאים / הוא לעצמו מועדון של נשיי אים / ... / עינו לא כהתה, ליחו לא נס / למראה שימלה ליבו עוד ימס / מלא חיים כוחו במותו / ממתי אחרים גדול קטנו. / גם השופט דור ויה ארם טמן יור בצלחת.

התוצאה: משחר עוריו ויה ציוני וסוציאליזמוק' רט / ועל כך כבר בינה כאישיצבור בלט / וכאשר פלשו הגרמנים לאוסטריה, כשיטון כיבוש / הכניסו את ידינו לזכ' או, למחנהריכוז / אך הוא התגבר על ה' נאציזם המשתולל / ויחד עם הרעיה הנא' מנה, אמי, הגיע לארץ'ישראל / וכאן עשה קריירה מסחררת, משפטית וציבורית / אשר מעטים ישתוו לה בצורתה הציורית. /

תוך שנתיים נהיה אדוקט, / שש שנים תובע בתקופת המנדט / חצי שנה שופט

ועדת הפנים עורכת חקירה סודית סביב שערוריית תחנת הדלק של ראש עיריית נצרת עילית

ח"כ מגורי'כהן: "האם הרגשת תוך כדי שיחה איתך כי הם ויתרו על ה-20% והיו מוכנים להעביר כך את העניין? האב אמרו לך כי אליוועבי אינו רוצה 20% אולי היו הם מעוניינים בעצמם ב-20%?"

ח"כ ניסים אליעד: "אם תשאל אר"

ראשיעיר לשעבר אליוועבי
"לא רוצה אחוזים"

תם, יטענו כי ביקשו את ה-20% לחברה. **יעקב סאלם:** "מר אריאב אמר לי כי נוכחות מר אלון, כי נהוג בעולם שמי ש' גומר עסקה, מגיע לו החלק שלו. הם הת' כחונ, לפי דעתי, לאליוועבי." **ניסים אליעד:** "או שאתה אומר שהם אמרו לך כי אליוועבי צריך לקבל 20% או שאתה אומר שהם אמרו לך כי מי שגומר עסקה יקבל 20%." **יעקב סאלם:** "פעם אמרו לי כי אליוועבי צריך לקבל 20%, ופעם אחרת, כא' שר עמדנו לחתום על החוזה, הם אמרו לי כי מי שגומר עסקה, יקבל 20%." **ח"כ ניסים אליעד:** "אנחנו במדינה דמוק' קרטיה. כל אחד יכול להגיע מה שהוא רוצ' צה. ברע שפגשנו איתו, נפגשנו יחד, ו' נכחו בפגישה כמה אנשים נוספים." **סיכמה יושבת'ראש הוועדה,** מתילדה גז' "אילו אני הייתי שרה'פנים, הייתי אוסרת' בהחלט על כל ראשי המועצות להיות חלק' מאיזו שהיא חברה. ראש'המועצה צריך להיות ראש המועצה מעל לכל!"

כמתי לדבריו. הוא הבטיח את התחנה ל' שנינו ולא יצא מזה שום דבר. "אלון התחיל לחפש דרכים כיצד, לסדר' אותי. אך אני השתמשתי בחוזה שבידי ולא נתתי לו לעשות זאת. ... כאשר ראה מר אלון שאין לו ברירה, הוא רצה לגמור את העניין איתי. התקשר אלי אליוועבי ואמר כי אינו רוצה שאהיה כריב עם מר אלון והוא מוכן להפגיש אותנו כדי שנגיע לפשרה. "נפגשתי עם מר אלון. ישבנו יחד, והוא ניסה לעלות עלי בדיוורים, בהשפעה, בלחץ ואפילו בהפתחות. הוא אמר כי הוא יכול להיכנס לכל מקום, ואילו אני לא. הוא לא אמר לי שהסיבה היא שאני ערבי והוא יהודי, אך אני הבנתי זאת מדבריו."

חבר הוועדה, ח"כ חיים מגורי'כהן, שאל את סאלם: "מה דרש ממך מר אלון שלא הסכמת?" ועל כך השיב לו סאלם: "מר אלון ביקש ממני בישיבה השנייה, ב' נוכחות מר מנחם אריאב, סגן ראש'המועצה — למעשה דיבר אריאב בשם מר אלון ומר אלון אישר זאת. הוא אמר לי כי כיו שה' תחנה תפעל, אני חייב לתת אחוזים מחלקי

מר רדכי ("מוטקה") אלון, ראש ה' מועצה המקומית של נצרת עילית, רוצה לרוץ לכנסת. כבר התחילו לארגן עבורו ועדים ציבוריים ומפנה לאוון מלחשים, כי בעצם מקומו ברשימת המועמדים של המע' רך כבר הובטח לו עלידי פינחס ספיר.

אולם דווקא עתה, כשעלייתו בסולם ה' קאריירה המפלגתית נראתה מובטחת, פרצה השערורייה העלולה לחסום בפניו את דרכו לכנסת. כי מוטקה אלון הצעיר והדינמי, ניצב במרכזה של חקירה סודית שערכה ל' אחרונה ועדת'הפנים של הכנסת. בעקבות הגילויים שנחשפו בחקירה זו, נקרא היועץ המשפטי משרד'הפנים לשקול אם אין מקום למסור את חקירת הפרשה ליועץ המשפטי של הממשלה.

השפעה, לחץ והפחדות

היה זה כשועדת'הפנים של הכנסת מינתה ועדת'מי שנה כדי לחקור את

ראש'העיר נגד נכח' צה"ל

לסיף אלדין אליוועבי. עניתי כי איני מוכן לתת אחוזים מחלקי. **לא** סיכמנו בישיבה זאת שום דבר. הלכ' תי אל אליוועבי ושאלתי אותו מה פשר הדבר? הוא אמר לי כי אינו רוצה אחוזים וזה לא מעניין אותו."

20% כדי לגמור עסקה

נראה כי נקודה זו בעדותו של סאלם עוררה את חברי הוועדה לחשדות מוד' רים. שכן, כפי שמורה הפרוטוקול של ה' ועדה, התנהלה החקירה כלהלן:

ח"כ ניסים אליעד: "הדבר היחידי שאינו ברור הוא מה שמסתתר מאחורי ה' כתלים. אך מה שנמצא מעל פני השטח, מ' בחינה משפטית — ברור."

יעקב סאלם: "הוא ביקש ממני 20% עבור סיף אלדין אליוועבי."

תלונתו של נכח' צה"ל אליהו פוגל, חושב נצרת עילית, אשר טען כי מרדכי אלון מנסה לדחוק את רגליו ולמנוע ממנו לנצל את זכותו כנכח' צה"ל לשותפות בתחנת' דלק שתוקם בנצרת עילית. בפני הוועדה ה' פיע יעקב סאלם, ערבי תושב נצרת, בעל תחנת'דלק ובעל הוויכיון של חברת דלק לשמש כסוכנה הראשי בנצרת וברדיוס של 15 ק"מ מסביבה.

סיפר יעקב סאלם בעדותו: "העניין היה כן. לפני ארבע שנים, אחרי שסגרתי למר אלון את הדרך ולא נתתי לו אפשרות לפ' תוח את התחנה, אני הייתי בנצרת תחתית. סיפרתי לסיף אלדין אליוועבי, שהיה ראש' העירייה, את כל העניין. הוא אמר לי כי לא אעשה מהעניין דבר גדול, כי גם אני וגם מר אלון חברים שלו. הוא אמר שיביא את העניין לידי כך שיהיה לנו עסק משותף של ערבי ויהודי והדבר יהיה דוגמא טובה. הס'

ראש'המועצה מרדכי אלון
"זאת מדינה דמוקרטית, כל אחד יכול לדבר"

0		הודעה על עבירות בירות מאל (מספרות אחור)	
No. 524441		סוג של: 11/1	
א. אל: בעל הרכב מס':		ב. תאריך: 11/1	
ג. תאריך: 11/1		ד. תאריך: 11/1	
ה. תאריך: 11/1		ו. תאריך: 11/1	
ז. תאריך: 11/1		ח. תאריך: 11/1	
ט. תאריך: 11/1		י. תאריך: 11/1	
יא. תאריך: 11/1		יב. תאריך: 11/1	
יג. תאריך: 11/1		יד. תאריך: 11/1	
טו. תאריך: 11/1		טז. תאריך: 11/1	
יז. תאריך: 11/1		יח. תאריך: 11/1	
יט. תאריך: 11/1		כ. תאריך: 11/1	
כא. תאריך: 11/1		כב. תאריך: 11/1	
כג. תאריך: 11/1		כד. תאריך: 11/1	
כה. תאריך: 11/1		כו. תאריך: 11/1	
כז. תאריך: 11/1		כח. תאריך: 11/1	
כט. תאריך: 11/1		ל. תאריך: 11/1	
לא. תאריך: 11/1		לב. תאריך: 11/1	
לג. תאריך: 11/1		לד. תאריך: 11/1	
לה. תאריך: 11/1		לו. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך: 11/1		לע. תאריך: 11/1	
לז. תאריך: 11/1		לח. תאריך: 11/1	
לט. תאריך: 11/1		לך. תאריך: 11/1	
לס. תאריך:			

aktuell ♡ flickorna

Inger 'Sandbäck', 19, och Lena Söderholm, 20. De är båda gatel-vrögkor. Men Inger arbetar i Stockholm. På tidningen "Vi tjejer". De tycker om att dansa. Kan alltid de senaste modedanserna. Inger hittar du på diskoteken och klubbarna. Lena sitter lika gärna hemma en kväll. Siver Ohlsson tog bilden när skymningen svante sig över Båda havet. FOTO: SIVER OHLSSON

משרד התיירות עורך מסע פירסום צמחוני ובעלי יוזמה פרטית מלבישים עליו בשר

היי עירומה לאיילת!

על חוף ים-המלח נהנוח אינגר וסנדרה ולנה

חסרו רק הנערות. אומנם ליאון עצמו מע' סיק קבוצה של שוודיות יפהפיות כמלצ' ריות במועדוני היפוא, אלא שהוא לא היה רוצה לקלקל את התדמית שלהן. כנערות צנועות המגישות רק משקאות ושאיסור לג' עת בהן. "מה הבעיה?" אמר ליאון, "יש ראל תשמח ודאי על הפירסום שנעשה לה.

התיירות השוודית לישראל היתה בסכנה. כל העניינים האלה עם טיסות- השכר והכותרות בעיתונים על היריות בג' בולות, הורידו בצורה קיצונית את עקומת הדיפה הסקנדינבית אחרי השמש הישראלית. "בכל אשמה ההסברה" חשב ליאון נפט' ניאל, צעיר שוודייהודי, שבגיל 12 בילה

עם חיילי צה"ל כדי להפיג את חששות התיירות השוודיות מהטיפורים על המלחמה הנטושה בגבולות ישראל, הצטלמו אינגר ולנה עם חיילי צה"ל ליד אילת. אין מה לחשוש מהערבים, צה"ל שומר עלינו, סיפרו.

נביא בעזרת משרד-התיירות נזירות מיוח' דות למטרה זו. אמר ועשה. הוא סנה למשרד-התיירות והסביר למנהליו איך יעמדו כל הנערות השוודיות בתור כאשר רק יראו את חברותיהן משתופות בעירום בשמש הישראלית. פקידי משרד-התיירות היו אויבים מאוד. הם הודו לליאון על הרעיון הגאוני אבל הסבירו לו, שבישראל יש גם ציבור דתי, שבמיקרה יש לו גם נציגות בכנסת. הם

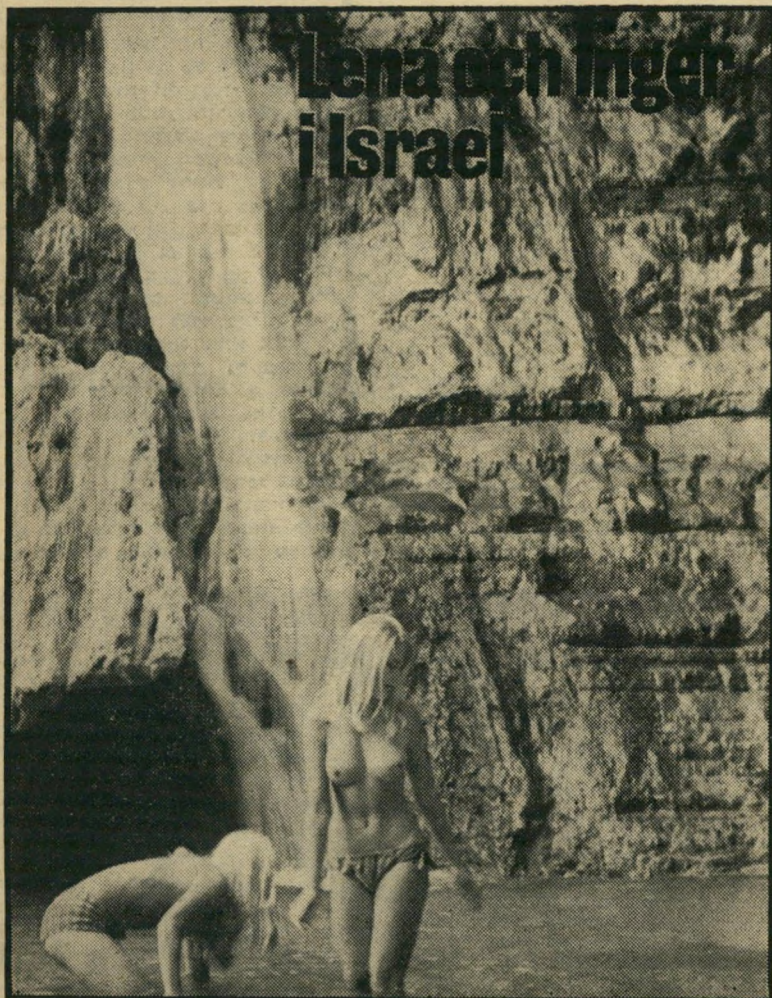
שנה בקיבוץ גלעד בגליל, וחזר לאחרונה לישראל כדי להקים את מועדון הארי הסוס ביפו. "צריך להראות לשוודים מה הם יכולים לעשות במערב הפרוע של ישראל", הסביר לעיתונאים השוודים שפגש בארץ. הוא ערך להם סיור בכל הנופים הנשלאים, באילת, בסדום ובעין גוני. "ועכשיו תארו לכם איך זה ייראה עם כמה פצצות שח' דיות עירומות ברקע, הסית אותם. העיתונאים כבר היו נזכנים למיכצע.

השבועון השוודי אקטואלט, הנפוץ ב'4 מיליון עותקים בארצות סקנדינביה, הקדיש שניים מגיליונותיו לכתבות על נערות שוודיות המבלות בעירום בישראל. התיאורים הציגו את ישראל כנג'עון נודיסטי.

סידרהולם השוודיות מהשמש הישראלית - כתמריץ להגברת התיירות מסקנדינביה

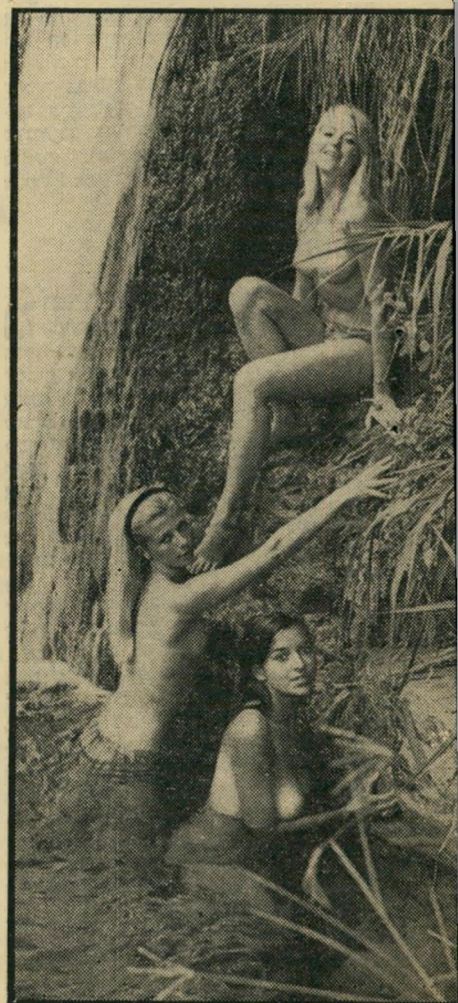
תיארו בפניו מה יעשו הדתיים כאשר מדי נתישראל תפרסם במודעה חתיכה עירומה. מה שלא נראה בעיני משרד התיירות מצא חן דווקא בעיני מערכת השבועון השוודי פיב אקסוואלט. ליאון חתם על חוזה עם השבועון. ליאון התחייב למצוא את הבחור רות. השבועון התחייב לכסות את ההוצאות. ואז יצא ליאון בהצעה פאנטסטית לנוער השוודי: כל צעירה שתסכים להצטלם בעיני רום בישראל, תקבל כרטיס סיסה חינוך הלוח ושוב, אירוח של שבועיים בארץ ועוד 100 דולאר הדמיכים. כ-50 שוודיות בלונדון דיות נענו להצעה. מתוכן בחר ליאון שתיים. את האחת לנה סנדבק (19) ואת המזכירה אינגר סידרהולם (20).

הביאו אותן לארץ, לקחו אותן מייד לדרום והירשו להן להתפשט ככל העולה על רוחן. צילמו אותן על חוף אילת. בעיני רת המערב הפרוע ליד העיר, בסדום, בחוף ים-המלח ובמעיינות עין-גדי.

למה הוא עשה את זה? "אני לא מר-יוח מהעסק שום דבר", אומר ליאון, "הכל מקבלות הבחורות. אני עושה זאת רק בגלל, איך לומר, רק בגלל שאני קצת ציוני". למי דה-שליט, מנהל משרד התיירות ה' ממשלתי, היה הסבר מנומק מדוע לא שי-תפ-פעולה עם מיבצע ההסברה הפרטי של ליאון: "יש לנו מספיק שוודים ושוודיות באילת. אנחנו באמת משתמשים בצילומים שלהם לעידוד התיירות מאירופה. גם בסלא-קט הגדול החדש של משרד התיירות המו-פץ כפירסומת לאילת, מופיעה בחורה שוודית. אז אני בכלל לא מבין מדוע צריכים להביא במיוחד נערות משוודיה ולהיכנס להוצאות מיותרות".

השאלה היא רק אם הדרך של משרד התיירות היא גם יעילה באותה מידה. כאשר נשאל ליאון מדוע בעצם לא צילם בחורות ישראליות בעירום על רקע הנופים הישראליים, השיב: "בחרתי בשוודיות כי הן הבחורות הכי יפות בעולם. הן גם מקבלות הכי הרבה כסף בשביל צילומים. ישראליות משיגים כולל, ויש לזה סיבה".

אין מה לעשות, כשמישהו הופך לציוני — אז הוא יגשים את הציניות למרות כל המיכשולים.

בת צברית שחרחרת (מימין, למטה). במעין עין-גדי, בו רחצו לנה ואינגר כשחצי גופן הצטרפה גם צברית שחרחרת (מימין, למטה).

עין-גדי

מתחת למפל הגבוה של מעיין עין-גדי, רחצו שתי השוודיות בבריכה הקטנה. שתיהן הובאו לישראל במיוחד כדי להתפשט על רקע נופים ישראליים אחרי שמשרד התיירות הישראלי דחה הצעה לערוך מסע-פירסום עירום בסיועו.

חתונה בבית דיין

זהו. אחרי כל הרעש שהם עשו הם גם הגיעו סוף סוף לרבנות. היא — **מלי היימנר** בשמלה פירחנית חמודה, הוא — **אורי דיין**, בבגדיו הכפריים הפשוטים. ביום חמישי הלכו להירשם לנישואין. אחרי שהם נרשמו הם הירשו לעצמם להתחבק ולהתנשק לעיני הרבנים. זה כבר מותר. והם חזרו למושב לחכות לחתונה עצמה.

לא ברור בדיוק מה הם יעשו עם זה במושב, אבל האשה, מלי, הביאה לחתן נדונה של עשרים אלף דולר, כפיצוי שבעלה נתן לה על גירושיהם. חוץ מזה יש כל הסיכויים שהתרגולות של נהל, והסטים והפרות יתפוצצו בקרוב ממדורות עיניהם, כי אם הכלה החדשה, מלי היימנר, לא תלך לחלוב אותם ולתת להם אוכל ולאסוף את הביצים שלהם כשהיא לבושה בכל שמלות דור שלה, או רק בחלק מהן, מה היא תעשה עם כל השמלות הללו?

חוץ משמלות יש לה גם איזמרגדים זיהומיים, ואבנים טובות ויפות מכל מיני, ועל נכסים כאלה קשה לוותר, אז לפחות אפשר לנקר בהם את עיני התרנגולות.

ובזה עוד לא גמרנו את החתונות בבית דיין. הם גמרו לחתן את המשפחה, והם מתחילים להתרחב קצת בעניין הזה.

ביום השבת חיתנו בבית שבע-החתונות הזה את **יונתן גפן**, את אשתו **נורית מקובר**.

יונתן גפן יש יחוס גדול וארוך. מלבד היווה פיזמוני הוא גם כתב ספר שירים

אבות ובנים

ז'אן מארה הגיע ארצה עם נער צעיר ויפה, העונה לשם סרג'.

אם מישהו רוצה לדעת מי הוא אותו בחור, הוא צריך רק לשאול ואז הוא יקבל תשובה שזה בנו של ז'אן מארה, רק לא ברור אם התשובה הזאת נכונה.

במשך שנים ידוע היה ז'אן מארה השחקן כידידו האישי של ז'אן קוק-טו, אחר כך הוא חי כמה שנים עם ידיד אחר ונפרד ממנו, וחזר אליו שוב, ולכן כל העולם התפלא כשיום אחד הוא פנה אל הרדיו, הטלוויזיה והעיתונות בסיפור חדש ומוזר.

הוא סיפר איך ישב פעם בבית-קפה, וצעיר אלמוני ניגש אליו והתיישב לידו, והם החלו לשוחח, ופיתאום פרץ הצעיר בקריאה נוראה: „אבא, אבא!“ קודם כל הם התחבקו והתנשקו, ואחר כך ניסה ז'אן מארה לברר באיזה נסיבות ובאיזה דרכים הוא נהיה אבא לי אותו בחור צעיר ונחמד, והתברר לו שזה יצא לו מאיזו צוענייה.

הוא הביא אותו לביתו, דאג לכל-כלתו, לחינוכו, לתלבושות, ובשכעבור כמה שנים עבר שם איזה בן-דוד של אותו בחור, וסיפר בעיר שהכל בלון, וחבן הוא בן חוקי להורים לגמרי אחי-יום מאלה שאימץ לעצמו עכשיו, איש לא שם לב אליו, ובייחוד לא ז'אן מארה.

יונתן ונורית (עם האחיות הקטנה ענת)

הנקרא שירים שעת אוהבת כמיוחד. ומלי בד היותו עיתונאי, העובד במעריב, הוא גם בן-אחותו של **משה דיין**.

זה לא כלום לעומת היחסים של נורית מקובר, שמלבד העיניים המקסימות שלה, המדברות בעד עצמה היא ידידתו של **אסי דיין** במשך זמן רב, ועכשיו היא חוזרת למשפחה הזאת בדרך צודית.

כשהעיתונאי בעלה-שם עזב את הארץ הוא השאיר את אשתו בתוכו, סירק יפה את הקרחתו שלו, שערך אחת להנה ושערך אחת להנה, והכין את עצמו לכיבושים גדולים. ואכן כשהוא הגיע לעיר החוף הוא ראה שלא יהיו שום בעיות. בכל העיר, שהיתה מלאה עיתונאים, לא

נמצא אף עיתונאי שידמה לו וישהה לו בכוח הכיבוש שלו, ובמיספר שערותיו. ביום הראשון הוא הוציא את עצמו לטיול בטיילת, והבחין מייד בשלוש נערות שנועצות בו עיניים. שתיים מהן נראו לו חיפף ומייד כמו סתם פראיריות, והוא עם הנסיון שלו יכול היה מייד להגיד שהשלישית, כאילו נולדה בשביל בלבות את הלילה איתו.

הוא ניגש אליה וסיפר לה על יפי העיניים, כי הוא גם כותב ספרים, ועל חלי-קת צווארה המושכת אותו, ועל עיניה שדיברו אליו ממבט ראשון, ועל כל מה שמחכה להם יחד.

היא מצאה חן בעיניו. יותר ממה ש-

חלומות...

סוף-סוף גילתה **גליה ארקין** את גבר חייה. עד עכשיו היא היתה סיפשה, היא

ראשי-העיר

(המשך מעמוד 19)

לא נקראה לחקור את אומנם הציע מישהו ליעקב סאלם לשלם למישהו אחר סכום של 80 אלף ל"י, תמורת הסכמה להכניסו כי שותף בתחנת-דלק. בעייה זו נתונה עתה ל"חקירת משרד-הפנים. היה זה רק גילוי שולי בשערורייה ציבורית גדולה הרבה יותר, ה"מטילה צל כבד על מוסקה אלון.

בין משרד-הביטחון ואירגון נכי צה"ל מצד אחד לבין מינהל מקרקעי ישראל קיים הסכם, לפיו לא יחזיר מינהל המקרקעין שטח אדמה לצורך הקמתה של תחנת-דלק, אלא אם כן שותף לאותה תחנה נכה צה"ל, ש"קיבל על כך המלצה ממשרד-הביטחון.

לפני כשנתיים שמע אליהו פוגל, תושב נצרת עילית, כי עומדים להקים תחנת-דלק בשטח נצרת עילית, על אדמת מינהל מקרקעי ישראל. פוגל הוא נכה צה"ל, שנפצע עוד במלחמת העצמאות, בעת התקפת מטוסי סים מצריים על שדה-דוב בתל-אביב. הוא נכה בשעור של 65%. יחד עם נכה שני, דוב שורק, שהוא נכה ב-100% מאחת מ"פצולות התגמול, קיבלו השניים המלצה מ"משרד-הביטחון להיכנס כשותפים לתחנה.

כשהמלצה בידם, פנו השניים למינהל מקרקעי ישראל. משם ביקשו אישור להקמת תחנת-הדלק מן המועצה המקומית של נצרת עילית. המועצה סרבה לתת את האישור. ה"טענה היתה כי המועצה רוצה שהתחנה ת"קם בידי גוף ציבורי וכל מה שהיא מוכנה לעשות הוא להמליץ בפני אותו גוף ש"יעסיק נכה בתחנה, אבל לא כשותף.

כתוצאה מסרוב מועצת נצרת עילית לתת את האישור לנכי צה"ל, החלה התרועצות שבמהלכה נחשפו עובדות מוזרות:

- המועצה לא רצתה לתת לנכי צה"ל להקים תחנת דלק מפני שראשי-המועצה בי-עצמו רצה להקים במקום תחנת דלק.
- ראשי-המועצה לא רצה את תחנת ה"דלק כאישיות פרטית, אלא כנציג החברה ל"פיתוח נצרת, בה שותפים המועצה המקומית וחברת עמידר, ושמינותיה רשומות על שם אנשים פרטיים, כמו אלון וכמה מעובדי עמידר, שאינם עובדים עוד בחברה. למעשה הוקמה חברה זו עוד לפני שהיתה קיימת המועצה המקומית בנצרת עילית, ולא חל עליה כל פיקוח של משרד-הפנים.

- מינהל מקרקעי ישראל הקציב למר אלון שטח להקמת תחנת הדלק, בניגוד ל"הסכם עם אירגון הנכים, על-סמך הטענה ה"מוזרה: „כי המשא-והמתן עימו החל עוד לפני שההסכם נכנס לתוקפו.“

מינהל מקרקעי ישראל ביטל בזמנו את חוזה החכירה עם החברה לפיתוח נצרת ואף החזיר לה את הכסף ששילמה. אולם המועצה המקומית של נצרת עילית סרבה להכיר בביטול החכירה. במכתב שנשלח ל"מקרקעי ישראל נאמר: „מרבתי דוחה את טענותיכם כי החכירה של החלקה האמורה בוטלה, ורואה את עצמה כמחזיקה כחוק ב"חלקה האמורה.“

נרחמנו על התחנה!

במוטקה אלון וסגנו, מנחם אריאב, לא הסתירו, לשם מה דרושה להם התחנה דלק. לאחר שהסכם התחנה, טענו, אפשר למכור את הבעלות עליה ב-250 אלף ל"י, אולם הם לא הצליחו להקים את התחנה, למרות כל הקשרים הטובים שלהם. הם תבר להם כי בידי סוכן חברת דלק בנצרת, יעקב סאלם, יש חוזה עם החברה, לפיו אסור למישהו להקים תחנת דלק ברדיוס של 15 ק"מ מנצרת תחתית, בלעדיי. לכן ניסו השניים להכניס את סאלם כשותף. אבל מצד שני הם המשיכו להתנגד בכל תוקף לשתף את נכי צה"ל בתחנה, כפי שמחייב ההסכם בין מינהל מקרקעי ישראל לאירגון נכי צה"ל.

אמר מנחם אריאב: „את התחנה הזאת נקים אנחנו! יש שטחים פנויים של מאות דונאמים, מדור לא יקומו שם תחנות-דלק אם דואגים לנכי מלחמה, נדמה לי שצריך לדאוג להם לא רק בשיקומם בתחום נצרת עילית, אלא גם בנצרת. אנחנו נלחמנו על התחנה הזאת, חשקנו בה כספים, אנחנו רוצים שהישוב יינהג מהרואחים שלה.“

המלחמה על תחנת-הדלק בנצרת עילית עוד לא נגמרה. ועדת-הפנים של הכנסת לא הצליחה לשכנע את ראשי-המועצה נצרת עילית להתיר לנכי צה"ל להקים תחנת דלק בתחומה. השבוע, בפגישה שתיערך בין ראשי משרד-הביטחון ואירגון נכי צה"ל לבין ראשי מועצת נצרת עילית, ייעשה מאמץ אחרון לשכנעם כי תחנת-דלק על קרקע של המדינה היא זכותם של נכי צה"ל יותר מאשר של ראשי-המועצה וסגנו.

אלמנת הקצין הוציאה במירמה 200 אלף וניסתה לשלם חובות - בגופה

לה, שאם היא תצטרך את הכסף לזמן ארוך יותר, שרק תגיד, זה לא דחוף לי. אבל אחרי חודש ימים התחלתי להרגיש שמשוה לא בסדר. למרות שהיו לה חובות של אלפי ל"י, היא היתה נוסעת כימעת כל שבוע למיספר ימים עם הילדים לאיזה מלון מפואר. התחלתי לדאוג. אשה אלמנה, שאין לה הכנסה - וזוהי כמו נסיכה. כשהגיע זמן פרעון הצ'ק הלכתי לבנק. נעשה לי חושך בעיניים. הפקיד צחק לי בפנים. הוא אמר שהחשבון שלה סגור מומן. אין בו גרוש.

"רצתי מייד לאהובה. היא נתנה לי צ'ק אחר, לעוד חודש. כמובן שגם לצ'ק הזה לא היה כיסוי. כך היא דחתה אותי בלך ושוב בסיפורים אלגנטיים במשך שבועות. למרות הכל לא רציתי ללכת למשטרה. אמא שלה התחנתה בדיוק באותו זמן עם איזה אמריקאי, ותשכתי שאולי הוא עשיר ואני אקבל את המגיע לי. אבל בעלה הח' דש מת כעבור חודש ולא יצא מזה כלום. 'או הבנתי שהכסף אבוד. הלכתי למש' טרה. אמרו לי שם שאני לא הראשון, ושי' כמעט אין לי סיכוי לראות את הכסף'."

★ ★ ★

מאמר רא פתר את התעלומה ש' אספה את הפרשה מרגע שהתפוצצה החוצה: כיצד אירע שאנשי עסקים מנוסים הילח לה סכומים כה נכבדים? נכון שרבים מהם היו ידויה וידידי-משפחה ותיקים. נכון שהיא אשה יפייפה. ייתכן שגברים נוספים יכולים לספר על סצינות-עירום כי

היתה רק משכורת. ההגיון דרש שאהובה תתאים את עצמה למציאות החדשה ותצמ' צם את הוצאותיה. אולם היא סירבה אפילו לשמוע על כך: היו לה ידידים בלונדון, בסאריס, באמסטרדם - והיא הרגישה ח' בה לעצמה לבקר אצלם לפחות פעמיים ב' שנה. לקבלות-הפנים הרבות אליהם הו' מנה, היתה חייבת להוסיף כל פעם בשימלה חדשה. והיה עליה גם, כמובן, לארגן קב' לות-פנים ומסיבות בביתה שלה.

כך הידרדרו הדברים עד אשר, בנובמבר 1964, נהרג בעלה של אהובה באותה תאונה מיסתורית - שנשארה מיסתורית עד היום. אהובה נשארה אלמנה עם ארבעה ילדים. מחברות-הביטוח היא קיבלה, לדבריה, מק' דמה של 70 אלף לירות. כסף זה יכול היה להספיק לה לשלם את חובותיה ולארגן מ' חז' את חייה, תוך שהיא מתפרנסת למח' ייתה מדקדקת-יפנים או קוסמטיקה, שני מיקצועות בהם התמחתה.

אולם אשת-החברה היפהפיה לא היתה מסוגלת לוותר על חייה-הוורד והמתרחות גם לאחר שהתאלמנה. במקום להחזיר חובות,

ה פרט הסנסציוני ביותר בפרשת הסתככותה של אהובה גזית, החשודה בהוצאת 200 אלף לירות במירמה, נחשף רק השבוע: היה זה הגילוי שאשת-החברה ניסתה לשלם את חובותיה - בגופה. גזית לא אחז מקורבנותיה, אברהם חל' מיש, בעל חנות רהיטים ברחוב בן-יהודה בתל-אביב. סיפר אבי לכתבת העולם הזה: "אהובה באה לחנות שלי, וקנתה רהיטים באפרי לירות. תמורתם היא נתנה לי צ'ק. כשמסרתי את הצ'ק לפרעון, הוא חזר עם הסימון הידוע לשימעה נא לפנות למושך. ניגשתי לביתה בו ביום, פתחה לי את הד' לת בחה בת החמש. גברת גזית שכבה במיטתה, מכוסה בשמיכה דקה. כשביקשתי את הכסף, היא נתנה לשמיכה ליפול, וגיל' תה לי את גופם העירום. אבל זה לא עזר לה. אמרתי לה שאני רוצה את הכסף. רק את הכסף. היא הציעה לי או לנסוע ללונדון על חשבונה, לקבל שם את הכסף מעו' רך-היון שלה. היא טענה שאינה יכולה להעביר את הכסף אצלה באופן רשמי, ומשתלם לה לשלם לי את הנסיעה. החלט' תי להתניעץ תחילה בעוררדין שלי, וקבע' נו פגישה נוספת". היא לא הופיעה לפגישה - ונעצרה באותו יום.

בזאת הגיעה לשיאה הפרשה הפנטסטית, שתחילתה בהולנד, לפני כחמש שנים, כא' שר סגן-אלוף בשם גרשון מרדכי גזית נה' רג שם בתאונה מיסתורית, עת נפלה מכו' ניתו לתעלה - וסופה השבוע בתל-אביב, כאשר אלמנתו גזית נידונה לארבעה חודשי מא' סר על עבירות-המירמה שלה ומשיכת-צ'קים ללא כיסוי על מאות-אלפי לירות.

★ ★ ★

אהובה היתה אשתו של סגן-אלוף גזית. במשך 12 שנה, ילדה לו ארבעה ילדים. בעזרת הוריה בעלי-האמצעים, ומע' מדו הרם של בעלה, ניהלה חיי-מותרות ורחצה על רמה גבוהה ביותר: דירה מרח' חת, מכונות פרטית ונסיעות לחוץ-לארץ היו עבודה דברים מובנים מאליהם. לוא היה קיים בישראל חוג-סילון, ניתן היה למר שאהובה משתייכת אליו.

המצב השתנה כאשר אביה נפטר. אמה האלמנה לא יכלה להמשיך לספק לבתה כספים כמקודם. משכורתו של בעלה -

ניסתה לפתוח אברהם חל' מיש, טבא לקבל כספו וזכה, לדבריה, בהצעה רומנטית.

דולי צ'ה ויטנה בלי כיסוי

בתור צדיק גמור ומתלונן עליה במשטרה. אדם אחר, שאני לא רוצה לנקוב בשמו, הוא בעל מיספר תיקים במשטרה. הוא רצה להשיג מטבע זר בדרך בלתי-חוקית, ונתן לאהובה אלפי לירות ישראליות כדי לקבל תמורתן לירות שטרלינג באנגליה. כשהור' בה לא יכלה לשלם לו, הוא איים עליה בטלפון שיהרוג את הילדים."

★ ★ ★

ה בת שלי איננה פושעת, היא פשוט נ' נשברה. הצהירה האם מרות. לא יכ' לה לעמוד בכל הצרות שנפלו עליה ונש' ברה. אנחנו היינו משפחה עשירה מאוד. היו לנו בתי-חרושת ומיגרשים. לאהובה אף פעם לא היה חסר שום דבר. גם אחרי ש' התחתנה היו לה חיים טובים. בעלה היה קצין גבוה בצבא, היא הסתובבה תמיד ב' חוגים של החברה הגבוהה, ואנחנו עזרנו לה תמיד כשהיה חסר לה כסף. עד שבועלי מת היא לא ידעה מה זה דאגה. והיא היתה תמיד אפ' מסורה מאוד לילדיה. תמיד רצתה רק שלא יחסר להם כלום. וכשבעלה מת, זה שבר אותה. וכשראתה שכולם נותנים לה כספים בקלות, היא חשבה שאפשר להמשיך. "אולי עכשיו יותר טוב לה, כשכל ה' דאגות ירדו ממנה. היא יושבת אמנם בבית' סוהר - אבל הרדיפה הגדולה נסתיימה."

מיטה, כדוגמא אבי חלמיש. אך כל זה עדיין לא סיבה מספקת לתת עשרות אלפי לירות לאשה, הידועה מזה שנים כשקועה בחובות. את המפתח לתעלומה סיפקה אמה האל' מנה של אהובה, מינה טורקניץ. בדמעות בעיניה סיפרה היא לכתבת העולם הזה על הצד השני של המטבע:

"האמת היא שכולם חשבו לנצל אותה. היא עשתה ויזשם טוב, סיפרה שיש לה הרבה כסף באנגליה - והם רצו להרוויח עליה. אחרת, אני שואלת, למה הם הילח לה עשרות אלפי לירות? אף אחד לא נותן כסף סתם. אני פעם רציתי ללכת בבנק, ששם אני לקוחה ותיקה מזה עשרות שנים, 500 ל"י. הם ביקשו כל-כך הרבה ביטחון נתו וערבים, שווייטרתי על זה. ופה פיתאום נתנו לאהובה אלפי לירות בלי ביטחונות.

"האדם הזה מסקנדינביה, למשל, נתן לה רק 8000 ל"י מוזמן - והיא נתנה לו צ'ק על 8,400. זאת אומרת שהוא רצה להרוויח ריבית של 25 אחוז. אדם כזה, שרוצה להרוויח קלים, צריך לקחת בחשבון שהוא מסתכן. מלבד זאת הוא היה עולה חדש ועל-ידי הקשרים של אהובה הוא נתקבל לעבודה במשרד ממשלתי במישרה טובה. קודם הוא ניצל אותה, וקיווה לנצל אותה עוד מכל הצדדים - ועכשיו הוא מופיע

השקיעה את כספה בעסקים, הפסידה את כולו - ונכנסה לחובות נוספים.

★ ★ ★

סיפר אחר מידידה הנדיבים, עולה בעל-אמצעים מסקנדינביה:

"היכרתי את אהובה לפני מיספר חודשים בקבלת-פנים אצל ידידים משותפים, אנשים מכובדים, ידועים בארץ. היא עשתה רושם כביר. יפה, אלגנטית, בעלת כושר-שיחה אינטליגנטי ומכור. אשתי והיא הפכו מידי לחברות. אהובה החלה מבקרת אצלנו ב' בית ואנחנו אצלה. גם הילדים שלנו, שהיו באותו גיל, מצאו שפה משותפת.

"כחודש לאחר שהיכרנו, היא ניגשה אלי יום אחד וסיפרה לי סיפור נוגע-ללב. היא לוותה כסף מאדם מסוים, וזה דורש פית' אום שהיא תחזיר לו לפני הזמן. לדבריה, נמצא כל כספה, המסתכם באלפי לירות שטרלינג, באנגליה - וזה יקח לה חודשים להסדיר את העברתו לארץ.

"האמנתי לה בלי היסוס. שאלתי אותה לכמה היא זקוקה. היא אמרה לא הרבה, 8,400 ל"י. נתתי לה את הכסף, בלי לחשוב פעמיים, ולקחתי ממנה צ'ק דחוי לחודשים תמורתו. היא עשתה כזה רושם טוב, של אשה מהימנה, בעלת כסף, ואם כל-כך מסורה לילדיה - שעוד הוספתי ואמרתי

עצמו חופשה, ויצא לירושלים, שם הוא מנהל את ישיבת פורטיוסף. בלכתו לעיר' הקדוש, נטל עימו מלכה גם את זכות החתימה על צ'קים.

גם מוכיר-מועצה אין לעיריה האומללה. מנהל מחלקת-החינוך, שהוא - במיקרה - גיסו של ראש-המועצה - ממלא גם את תפקיד המזכיר. דבר זה, טוענים הטו' ענים, גורם לכך שאין לאופקים לא מוכיר - ולא מנהל מחלקת-חינוך.

בימים האחרונים, חזרו המים לזרום ב' בתי תושבי-העירייה. אולם ההסדר שהושג עם מקורות הוא זמני בלבד - זאת יוד' עים הכל במקום. הסיכויים הם, חוששים התושבים למודי-הנסיגה, שהם עלולים לקום באחד הבקרים הלוהטים - ולגלות ששוב ניתקו אותם מרידות-העסקנים מהמים.

תושבי העיריה סובלים ממחסור במים - בעצם ימיה-השרב הלוהטים. ואילו בחורף, לעומת זאת, הם מוצפים שיטפונות המאיי' מים להטביעים.

לדעת התושבים, אשמים בצרות אלו חב' רי המועצה, הדואגים רק לנהל את מל' חמתיהם האישיות, מזניחים תוך כדי כך את ענייניה-המקום.

כזם נעדרים. טוענים התושבים: ראש-המועצה, משה מייבסקי, איש המפ' ד"ל, משתתף זה כבר שנה תמימה רק ב' ישיבות הרושבוניות של המועצה, אינו משמש בתפקידו במשכורת. במקום זאת, הוא עובד כפקיד בכיר במפעל-הטקסטיל המקומי, אופאר. ואילו ראש-המועצה בכר' על, רפי מלכה, איש המפד"ל גם הוא התכנס בשעתו על מה שהתכנס, נטל ל'

טען שיטתית. "אבוטבול זה שם של ספר' דים וירחמיאל של אשכנזים."

נימוק זה שיכנע את משטרת חיפה, ש' דחתה בינתיים את מעצרו של שיטתית.

עסקנים

קללות

באופקים

קללות הינן כיום המיצרץ הפופולארי ביותר בעירייה-העולים אופקים. השימוש בהן עולה על גדותיו - וכולן שלוחות מתושבי-העירייה - אל נבחריהם, חברי ה' מועצה המקומית, ללא הבדל אם אלו מש' תייכים למפד"ל או לעבודה. הסיבה לזעם מוצקת לכל הדעות: זו השנה השלישית

במדינה

(המשך מעמוד 19)

לא כן משטרת חיפה. סמ"ר אברהם מר' מור ביקש משופט השלום החיפאי צבי לוי' צו-תפיסה כנגד מלאי הרפורטים שנש' ארו אצל בעל המסעדה, משה שטרית. השופט הוציא את הצו המבוקש בגלל "הפ' צת מיסמכים המתיימרים להיות טופסי מש' טרה רשמיים". סמ"ר מרמור אף ביקש לע' צור את שטרית, באשמת הטעיית הציבור. שטרית טען כי בשום מקום בדו"ח הפרטי שלו, לא הופיעה המילה משטרה, פרט למ' קום המיועד לחתימת השוטר בו היה כתוב: "שוטר 000000 אבוטבול ירחמיאל".

"אין בכל המשטרה שוטר בשם זה",

איך הצליחה המשטרה סוף-סוף להפוך את תל-אביב לעיר פועלים רדומה * כואב לך האוזניים? לינדה תעזור * זוהר קרא: בני, בני אבשלום

ה"אורדום הצהוב" השרוף: אדם לחווה שפן

ת"א נסגרה

האורדום הצהוב נשרף. הלך לעולמו, בלי להשאיר שריד למזכרת לשלושת השורפים עמוס קינן, אורי ליפשיץ ו-גאזי חקק. בימי חייו הקצרים והסוערים נערכו בו הרבה הילולות. נולדו בו פיתגמים כמו: "אדם לאדם זאב, אדם לחווה שפן". הומצאו בו השמצות כמו זו על יגאל תומרקין, המוכר את הפסלים שלו עם שירות של

חתיכות

חתיכות

א תריכך אכלו סטיקים שהביא רפי. ואז, בלי שהצמא והרעב יציקו להם, נתפנו להעיף כמה מבטי-פרידה. הסתכלו ימנה — ראו חתיכות. הסתכלו שמאלה — גם כן ראו חתיכות. מייד החליטו שזה לא עסק, וכי בצורה כזאת אפשר לקבל סחרחורת, ו-שצריך לבחור מייד את הכי חתיכה ולשים

רפי בלילה האחרון: צער —

אמפא. התחילו בו הרבה אהבות וגמרו עוד יותר, ובכלל, היה שמה. תהיה נשמתו צרור בה בצרור החיים. כני להוסיף פצע על חבורה, נסגר מנדיס באופן סופי ומוחלט, ולתמיד. עלידי המש-טרה ובית-המשפט. לכבוד האירוע באו תר שביהקבע, המשפחה והיידים לחלוק לז"ל את הכבוד האחרון.

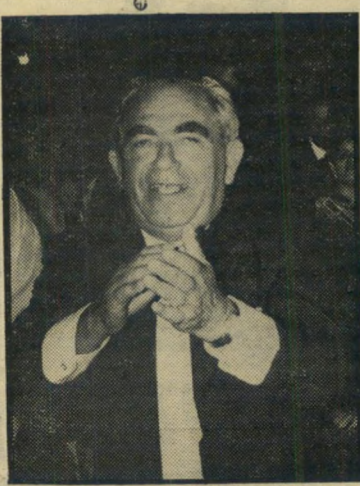
— בוויסקי וגם בשמפניה: מלכת הלילה האחרון יהודית סולה

מזל טוב

תסלתו לנו אם השורות עקומות קצת. זה בגלל שבחתונה של רותי, הבת של אריה פילץ עם דורון בורשטיין, נשפץ ויסקי כמים. כל החברה הגבוהה היתה שם. במיוחד

הזוג בורשטיין: הסנדוויצ'ים הלכו —

— אחרי המישמיש: אבא פילץ

כל מיני מנהלים ושרים בממשלה. כמו, לפי סדר החשיבות וההופעה: עזר וייצמן, פינחס ספיר, זוהר יריב, יגאל אלון וחיים ברידב. גם השופט מלחי. החברה הגבוהה התנהגה יפה מאוד, ובי אופן עממי, לעטה במרץ רב את הסנדוויצ'ים הקטנים ואת הביצים הממולאות, תוך התי בוננות מהורהרת במיזוקת-המים שעמדה על השולחן, איפה שקודם היו המישמיש. כשהסנדוויצ'ים הלכו בדרכם של המישמיש, עברה החברה הגבוהה לגולאש. הגברות הצליחו איכשהו להסתדר עם הגרי לאש, למרות שידן האחת היתה עסוקה ב-קסיפת הפרחים שעמדו לקישוט. מה שמור כיח שאנחנו היהודים יכולים לעשות ביד אחת יותר משהגויים עושים בשלוש ידיים.

מה קרה לסגנית כאשר הכניסה את רגליה לבויכה ברומא

פאטריסיה פוקסטרלי היא איי-טלקיה יפהפיה בת 22. חוץ מזה היא סגנית מנהל, "אל-על" ברומא. חוץ מזה היא הופיעה בסרטו של רוברטו רוסליני. אם אתם חושבים שפאטריסיה עובדת קשה מאוד ושמגיע לה חופש, אז אתם חושבים בדיוק מה שפאטריסיה חשבה, כשישבה ברומא ליד הבריכה בוויולה של מרצילו מסטרויאני.

היא טבלה את רגליה היפות במים, קימטה את מיצחה החמוד וחיררה לה: לאן אסע לנוח מעמלי? הגורל העיוור זימן למקום את דני בן-אב, שסיפר לפאטריסיה על ישראל, ועל החלוצים ועל ביאליק. כשהגיע לי-ירושלים המשוחררת, הוציאה פאטריסיה את רגליה מהבריכה ואמרה מה שאמר אריכמדס: זהו זה. אחרי ארבעה ימים הגיעה פאטריסיה לישראל ודני מראה לה את הארץ לי-אורכה ולרוחבה, כולל כל מועדוני-החיל. והאינטואיציה השפלה שלנו לוי-חשת לנו באוזן שחלק נכבד מחקהל שם מוכן לחקריא לפאטריסיה את ביאליק.

פאטריסיה פוקסטרלי עם דני בן-אב: מי מוכן להראות?

אוזניים אטומות

תשמעו, מסתובב כאן חתיך לא-נורמלי. מי שרואה את מייק ליפי, חושב שזה פלייבוי. ורק העין החדה של נילי אקרשטיין

ועוד איך. למה שמייק הוא מנתח לאוזניים בעל שם עולמי. וחץ מזה הוא אלמן, ויש לו שתי בנות. הוא מנהל את צוות

לינדה עם מייק סטולוביץקי: פוקחים עיניים —

שטיין, זו שדומה לקלאודיה קארדינלה, ראתה מייד שזה לא, שזה דווקא רציני. הניתוח לאוזניים בבית-החולים בעיירה וארץ ליד קליבלנד בארצות-הברית. ושם קנה לו

— על פוקח האוזניים: ד"ר מייק ליפי עם נילי אקרשטיין

יפה מאוד, וסאנדי אומרת, "אני רוצה לר- קוד". כל זה בעברית, מפני שד"ר מייק הוא אדם רציני, ועמד על כך ששתי האחיות שלו, שהן נוצריות למהדרין, תלמדנה עברית לפני בואן הנה, כדי שתוכלנה לדבר עם החולים אחרי שהשמיעה חזרה אליהם סוף-סוף.

אז כשכל החבורה הזאת הופיעה במועדון לילה, אתם מתארים לכם מה שקרה. מייק — לא ד"ר מייק, אלא מייק סטולוביץקי, איש יחסיה-ציבור, ישר התלבש על סאנדי. וכל הבנות רצו להתלבש על מייק הדוקטור — אבל אי-אפשר היה. למה שנילי ראתה אותו קודם, וכל זמן שהוא כאן, הוא שייך לה. רק בערב. כי ביום הם נמצאים כולם ב- תל-השומר, ועושים שניים-שלושה ניתוחים, ואפילו ארבעה-חמישה, אם צריך.

מוניטין ותהילה גדולה בשטח הרפואה. אז ביקשו את מייק לבוא קצת לישראל, מפני שיש פה המון אוזניים אטומות, ש- צריכים לפתוח אותן. והוא בא בהתנדבות, על חשבונו. לקח מייק את המומחה לשמיעה שלו, אמריקאי ממוצא איטלקי בשם טוני. ואם מייק נראה כמו פלייבוי, אז טוני נראה כמו פלייבוי בריבוע. אבל הוא מומ- חת גדול, ויש לו תואר של דוקטור לפילוסופיה.

וכדי להשלים את האנסמבל, לקח מייק את שתי האחיות הכי טובות שלו, סאנדי ולינדה. ואם מייק וטוני נראים כמו פליי- בויס, אז סאנדי ולינדה נראות כמו חתי- כות עולמיות. כשהן באות לפקוח לחולה את האוזניים, הוא פוקח את העיניים. לינדה אומרת, "תודה רבה", וסאנדי אר- מרת, "מה שלומך?" ולינדה מוסיפה, "זה

דשא. יונתן רץ וחביק את שירלי בורווער- תיו ונישק אותה בחום, וכשפגש הגיע, כבר לא היה מה לעשות, אלא שמראהו הפחיד בצדק את הבן של יונה עטרי, שפרץ בבכי, ורץ לאמא שלו. הוא כבר יחזיר ל- יונתן בהזדמנות אחרת. לפי צורתן של הרבה גברות מבין האורחים יהיו לו הוי- דמוניות רבות בעתיד הקרוב. הן כולן הרות: זוהר אוריין של נחום רון, אשתו של פשגל, ועוד ועוד.

כדי לקחת חלק באושר הכפול, כמו ה- ידידים וקרובי-המשפחה בשבת בבוקר, ו- במקום לנסוע לים, נסעו לבריתות המילה.

כולן

הרות

בתחלה שתו ויסקי אצל אורי זוהר. עשו פוצי-מוצי לילדי הידידים, והסתכלו

מתינוק

לתינוק -

כוחנו

יזנוק

אבשלום זוהר: אחרי

התרגש כמו מוליק, כי הוא כבר רגיל ל- עניינים כאלה. יש לו בן מקורם, ששמו פישל, ואפילו עוד בת באמצע, ששמה אחי-נועמי, לשם גיוון.

האדם המאושר ביותר בעולם, השבוע, היה מוליק עינב, שסוף-סוף, אחרי שלוש בנות, ערך ברית-מילה לבן. גם לאורי זוהר נולד בן באותו יום, אבל אורי לא

אורי זוהר ומוליק עינב: אב מחבק אב

מי זאת?

קרא בשבוע הבא

בחדווה איך שחוחכים לאבשלום. אחרי-כך ארונו את האשה והילדים לתוך האוטו ו- נסעו מהר לאכול בשר אצל מוליק, כי זה לא בריא לשתות ויסקי על קיבה ריקה. אצל מוליק ראו איך שחוחכים ליפתח, ושוחרחו על עיניו דיומא. רק לילדים לא היה מה לעשות. כי הם לא שותים ויסקי ולא מכירים את דיומא. ואת הפוצי-מוצי גמרו לעשות להם אצל אורי זוהר. לכן החליטו ההורים לתת להם להסתכל במה שעושים ליפתח. יונתן של רבקה מיכאלי אמר שהוא רוצה תפוח.

רבקה מיכאלי אמרה: תאכל בננה. יונתן אמר שהוא לא רוצה בננה, אבל לא היה לו זמן להתוכח, כי בינתיים הרביץ הבן של יונה עטרי לבת של אברהם (פשנה)

האדון והגברת אריק שרון עם המוהל: על קיבה ריקה

אם היו שולחים את שר-המשטרה אליהו ששון להיפגש עם המלך חוסיין, הוא היה סוחר הרבה בעיות. אולי אפילו היה מצליח לעשות שלום עם הממלכה ההאשית. כי "כשחוסין היה בן תשע, הוא היה יושב על הברכים שלי, כל פעם שהייתי מבקר את סבו עבדאללה", גילה ששון השבוע. "ביקרתי אותו יותר מ-30 פעמים".

● מתי הופיע בפעם הראשונה שמו של יאסיר עראפאת בעיתון? השבועון ה"מיצרי אל-מוצאור גילה זאת השבוע: זה היה ב-1956, שבועות מעטים לפני מלחמת סיני. נציג ישראל בפסטיבל הנוער בפראג הכריז: "ידינו מושטות לשלום. מדוע דור"

חיים אותן מדינות ערב?" מוזכר אגודת ה"סטודנטים הפלסטיניים קפץ ממקומו, ביקש רשות להשובה. אך הנשיאות לא נתנה לו אותה, על כן הסתפק בקריאת-ביניים: "שים ידך בכיסך! הערבים לא ילחצו אותך!" ה"מוזכר היה יאסיר עראפאת, וסיפור המעשה זכה לפירסום באל-מוצאור, שכבר אז קבע כי הצעיר הפלסטיני הוא "נביא הנקם".

● ברוב הארצות ממונה בדרך כלל שר-הבריאות על הבריאות. גם בארץ. לכן מפליא היה לראות את מכונית הסימקה 1500 של השר ישראל ברזילי נוסעת במהירות של למעלה מ-120 קמ"ש בכביש ירושלים-תל-אביב, כשהיא עוברת על הפסים הלבנים ונהגה אינו שם לב לתמרורי התנועה. ל"תשומת-ליבו של השר, שישב במושב ה"אחורי של המכונית: במהירות כזאת פגיעה בהולכי-רגל או במכוניות חולפות, זה בכלל לא בריא. ● מי זכאי להנחה בהתקנת מכ"שיר טלפון? אליבא דשר-הדואר ישראל

ישעיהו, לא נכיר-ה"ל. לאחר ארבע שנים של דחיות, החליטו השבוע הנכים להשביט את לישיבת השר בירושלים. הם הגיעו לירושלים מכל קצות הארץ, והשתלטו על ה"משרד. כשהגיע באותו יום השר ללשכתו, הוא מצא, יושב על כיסאו, את הנכה קטוע שתי הרגליים חנן לזרוביץ (44) מבתי ים. "סליחה, אדוני, זה מקומי", ניסה השר להתלוצץ. "כן, אבל לי אין עדיין טלפון", השיב לזרוביץ ברוגז. ● במצב לא נעים עמד השבוע היועץ המשפטי לשעבר של ה"ממשלה, משה כרזאב. היה זה במישפט ההסתדרות נגד 15 עובדי ועד התיפעול של נמל אשדוד, בו הוא משמש כתובע. הנתבי עים אירגנו מקהלה מאולתרת, שצעקה ל"עברו: "אנחנו מממנים את המשכורת שלך, ואתה אפילו לא ירדת לבטן של אונייה כדי להבין מה זה נורמה!" ● בכלל היה שמח במשפט. בשלבים מסויימים שלו אפילו הת"חלפו התפקידים. אחד הנתבעים, יוסף

ברוך, סמל-צנחנים לשעבר, קם ממקומו על ספסל הנאשמים, והטיח כלפי נציגי ה"הסתדרות: "ההסתדרות רימתה אותנו. אנחנו לא יושבים כאן כנתבעים אלא כתובעים; ה"הסתדרות היא הנתבעת. איפה נשמע דבר כזה שנציגי פועלים ילכו נגד הפועלים?"

● השר מנחם בגין נעלב מאוד כשקרא את דבריו של ראש המועצה הדתית בתל-אביב, פינחס שיינמן, שאמר: "מלחמה לנו הן עם הימין והן עם השמאל". בגין הורה לראש לישיבתו לצלל לשינמן ולדרוש ממנו הסבר, למי התכוון בדיוק כשאמר "ה"ימין", האם לבגין? שיינמן לא התבלבל, השיב מייד בטלפון: "מה פתאום? מאז הצ"טרפה גח"ל לממשלה, היא כבר לא ימין".

● מה לא עושים כדי לחזור בתשובה? ח"כ שמואל מיקוניס ממקי, שבמשך שנים רבות קיבל את דבריה של ברית-המועצות הקומוניסטית כתורה שאין עליה עוררין, מוכן היום אפילו להשמיץ אותה, כדי ש-

פרסום חלניק

® - Reg. Trade mark for Polyester Fibre "DIOLEN" with wool

בצעדי האופנה במכנסי העונה

גברים המקפידים בלבושם מעדיפים את מכנסי הקיץ

מאריגי

פולגת
Diolen®
מאסטר

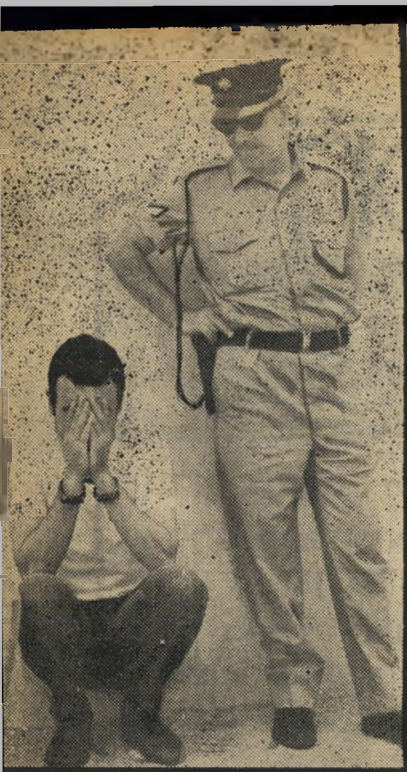
להשיג במבחר הגדול ביותר של דגמים חדישים

בבתי האופנה של

מזקין
MATZKIN

דיאלן
מאסטר

בתי האופנה של מצקין זכו במשאל דעת הקהל בתואר בתי המסחר המובחרים להלבשת גברים.

לאור היום הובל הורוביץ ל חצרות הבתים בהם, טוענת התביעה, עבר בבריונות ממקום הי פשע. הורוביץ מליט פניו מפני המצלמות.

היה רביסמל גואטה ברנע של זריקת הי מזוודה. ואילו בעדותו של גואטה, המתייחסת לי אותו סיפור, נשמעים הדברים כך: "כש הגעתי לפינת בראילן ופאירברג, נזרקה מזו ודה לעברי, והתגלגלתי, המרחק ביני לבין

סנסציה באשכנז של הנאשם

בנסיון לרצוח אנשי-משטרה

המתח באולם בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, במשפטו של זאב ("אידיש") הורוביץ, הנאשם בנסיון לשוד ולרצח שוטרים, הורגש עוד לפני כניסתה של העדה. ולא פלא: הדרמה של אשה נשואה, הבאה לספק אליבי לאהובה, שבתה את דמיונם של כל הנוכחים. אך לא רק זאת: אם יחליטו השופטים להאמין לדבריה, ייצא הורוביץ זכאי.

"בעלי אינו

יודע מכלום"

הצעירה שחורת-השיער, בעלת הי גוף החטוב והפנים הנאות, נכנסה פני מה בלוחית השמש. היא שלחה מבטים מפזר חדים בקהל, הביטה בהיסוס לעבר הנאשם, שהלוי את פניו, קרה קלות לשופטים ו-עלתה על דוכן העדים. שלא כמקובל, לא נשאלה לשמה. עוד לפני כניסתה הוחלט להיענות לבקשת ההגנה ולאסור את פירי סום שמה, בגלל היותה נשואה ואם לשני ילדים.

לשאלות הסניגור, עורך-הדין דוב שילי-סקי, ענתה העדה, נפחדת: "אני פעם ראשו-נה בבית-משפט. בעלי אינו יודע כלום על העניין."

על העניין עצמו, סיפרה העדה: "אני מכיר את הורוביץ כארבע שנים. בבוקר אותו היום שנעצר, נפגשנו ליד היכל התרבות."

האליבי:

אשה נשואה

נושא המזוודה — שהוא הנאשם, לטענת הי תביעה — היה קצת יותר ממטר. מי אם כן משקר? מלול, שרדף אחרי הי בורחים וטוען שלא ראה את גואטה באותו רגע — או גואטה, הטוען שהיה במרחק מטר מגואטה המזוודה?

אלא שגם בעדויות ההגנה לא חסרות סתירה. בגורדיננס, יהיה על השופטים להכריע אם להאמין לאנשי-המשטרה — או לאשה הנשואה האלמונית, שהוכיחה אומץ-לב כה רב בבואה להגן על אהובה.

השיחזור נשיא בית-המשפט הי מחוזי ד"ר זאב צלט-נר מקבל במקום השוד הסבר ופירושים על פרטי השוד השונים מהתובע אורי וגמן.

היה זה ב-11 וחצי בערך, אחרתי קצת, כי חמש דקות, כשבאתי, הוא כבר היה שם. הוא הציע לי לבוא לדירה של חברי. הסד כמתי לכך — בפעם הראשונה מאז שהכרתי אותו. טיילנו לכיוון הדירה, חיפשנו את הי מפתח. אך הוא לא היה. הדלת היתה נעולה. ירדנו למטה וקבענו להיפגש בערב. היות והורוביץ עובד בערבים, הוא אמר לי שיבשש מאביו להחליפו. הלכנו עוד כעשרה 15 דקות אחרי שירדנו מהדירה. הוא ליווה אותי לקו חמש ושם נפרדנו."

התובע אורי וגמן ניסה בשאלותיו לערער את העדות ולשוות לה מימד בלתי-הגייוני. הוא שאל על משפחתה של העדה, ילידה, שעזת-האכילה שלהם, היכן היה בעלה בעת הפגישה הגורלית. דווקא על שאלות אלו עני תה האשה הנשואה בביטחון גמור: "בעלי עובד בלילה בבר, ומסיים בשלוש לפנות בוקר. באותו יום לא ישן בעלי כשהלכתי תי... הילדים שלי בני שנתיים ושלוש... בעלי יכול להאכיל אותם, הוא עשה זאת כבר לא פעם... אם הייתי מאחרת לשעה שבה הם צריכים לאכול, לא היה הדבר חשוד בעיניו. להיעדר בצוהריים זה תמיד פחות חשוד."

עדויות

מוזרות

האשה הנשואה היתה האחרונה כי רשימת העדים במשפט. לאחר עדותה, יצא בית-המשפט לאזור השוד והיריות ול-מקום בו נתפס הורוביץ. השבוע, כאשר יסכמו עורכי-הדין שילנסקי ותוסיה-כהן את נאום ההגנה, יאלץ בית-המשפט לתת את דעתו על הסתירות בעדויות השוטרים — אשר כנגד אחד מהם, רביסמל גואטה, הושג מעו טענות חמורות של לקיחות שוחד (הטו-לט הזה 1656). הדוגמה הבולטת לחוסר-ההיגיון בעדויות השוטרים הוא הקטע כי עדותו של השוטר שלום מלול. מלול טען כי רדף אחרי נשואה-המזוודה, שנזרקה על ידי הנזירף בפנינת הרחובות בראילן ו-פאירברג: "ראיתי את הבורחים כל הזמן, גם כשהם סובבו את הפינה. לא ארע אפה

כל המדלפים שלי הם גם המדלפים שלו". אמר למראה הנוכחים בחתונה. • כאשר חנך השבוע **רפאל הלפרין** את מיתקן רחיצת-המכוניות החדש שהביא ארצה, נתן קעה אחת המכוניות באמצע נחש-התנועה הענק של בעל-הרכב, שמיהרו לנצל את הי רחיצה חנינם שהעניק הלפרין באותו ערב. בעוד שוטר-התנועה שמסביב מנסים להתגבר על המהומה, ניגש אלוק-העולם בהיאבדות אל מאחרי המכונית, שם כתף בריאה ודחף את המכונית התקועה בשלוות-נפש לאורך כל הדרך עד פתח המיתקן. • מי בארץ לא יודע מה קרה ב-5 ביוני? אבל זה שמדי שנה, ב-6 ביוני, חוגגת העיתונאית **מירה אברך** יום-הולדת, לא כולם יודעים. השגריר האמריקאי **ולדורת ברכור** כן יודע. לכן הוא עורך השנה, בתאריך זה, מסיבה גדולה, בה יחגגו המסובים את יום-הולדתה ה-44 של ידידתו העיתונאית. ההפ-תעה אותה שומר השגריר: יומיים קודם חל גם יום-הולדתו. • כמה מאמני הצמרת של ישראל התנדבו להופיע בפני חיילי צה"ל ב-בסיני. כמנחה הערב שימש הי שחקן **אריק לביא**. בתום הופעת האמנים האורחים עמדה להופיע גם להקת השריון. אלא שכאן פרצה השרירותיה. אריק לביא הציג את השריונאים במילים אלה: "אני מצטער לקלל לכם את הערב. אבל בתור מנחה אני חייב לקרוא ללהקת השריון, תציג בפניכם את הוכניתה הבלתי מוצלחת." השריונאים לא הבינו את חושי-ההומור של אריק, נעלבו, וסרכו לעלות על הבמה עד שאריק לא יתנצל בפניהם. אריק סרב להתנצל, ורק כשקיבלו פקודה, עלו חברי הלהקה להופעה. הם הגיבו מאוחר יותר בצורה ש-כמעט הביאה אותם למשפט צבאי. התוצאה: ענף החי ובירור של צה"ל יחליט בקרוב אם ימשיך אריק לביא את הופעותיו בפני חיילי צה"ל. • פעם הוא היה ביטניק. אחר-כך נהפך לשחקן, שאפילו התאסרן החיפאי לא

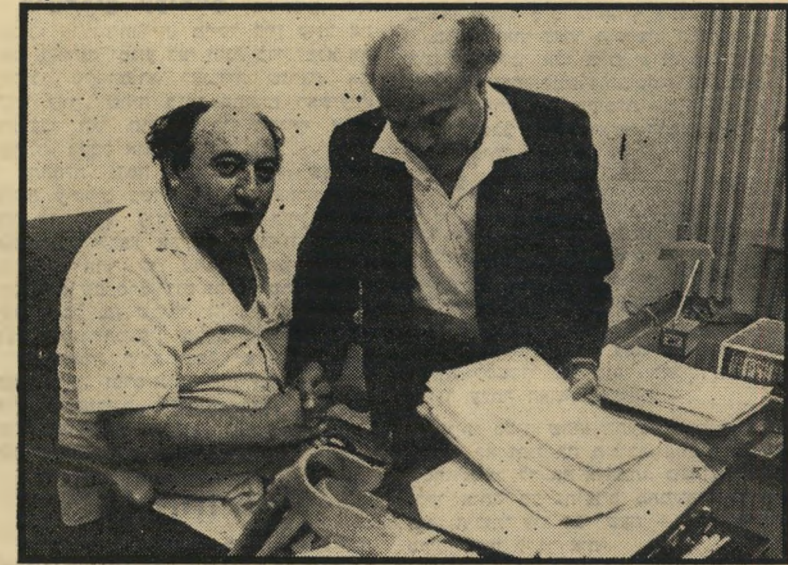
יגירו שהוא בסדר. השבוע, למשל, הוא הישועה מעל בימת הכנסת את הפירסומים המופיעים בעיתונות הרוסית על ישראל ל-עלילות-הדם מימיה-הביניים."

הנבואה

של

קלאוזנר

מה לא עושים בשביל הפאנטומים? אפילו ערבי-ראיונות ומכירות פומביות עושים בש-כילם. השבוע, למשל, ערך היהלומן **יצחק דנקר** בביתו שבהרצליה מן ערב כזה. היו שם השחקנית-זמרת **רחל אטאס**, הי זמר **אריק איינשטיין**, הבמאי **אורי זוהר**, הי שחקן **פרם**, הזמר **דני כר** ו-**ישראל** וגם מנהל חברת אולימפיק בישר-אל, **זאב קיס**. אחרי הראיונות והמכירות, הגיעו ההגדרות. מי זכה בפרס הראשון (כרטיס-טיסה לאירופה, מתנת חברת-התעופה טוויסאייר)? זאב קיס, מנהל אולימפיק, כי מובן. • מה הקשר בין חברת האוטובוסים דן לבין עלילות גיימס בונז? תתפלאו, אבל יש קשר. לשניהם יש שטות דומות. ומעשה שהיה כך היה: לאחר שהודלפו ידיעות אח-רוניות מיסמכים חשאים הקשורים בטיהורים הפנימיים שנערכו בקואופרטיב, הורה היו"ר החדש של מזכירות הקואופרטיב, **יוסף הורביץ**, להטיל קנס אדמיניסטרטיבי בסך 500 ל"י על כל חבר שידליף אינפורמציה לעיתונאים. כאן מגיעים לדמיון לגיימס בונז: שליחים מיוחסים של החברה החלו במעקבים. הם הציצו לפינות חשוכות ול-בתיקה מוארים כדי לגלות פגישות של חברים עם עיתונאים. אבל בניגוד לגיבור הקולנועי, הם לא מצאו, מפני שרוב הפגישות התקיימו בקפה אנגל בתל-אביב, הי

שרי-הדואר ישעיהו והנכה לורוביץ שתפס את כפאו

לא, לנכה צה"ל

נמצא בבית הסמוך למשרדי דן. • כשסיפ-רו לעורך השבועון הדתי פנים-אל-פנים, הרב **שמואל הכהן אבירדור**, כי שגרירה הי חוש של אנגליה בישראל מדבר עברית, אמר: "לא אבדה תחתנו. עוד יבוא יום ושגרירי ישראל בלונדון ידבר אנגלית..." • פעילות רבה ביותר היתה בשבוע שעבר לבעלת אולפני הרצליה **מרגוט קלאוזנר** בשטח הספיריטואליזם. דווקא. תחילה פנתה אליה השחקנית **מריה של**, שהגיעה ל-ביקור בארץ, וביקשה ממנה לערוך איתה סיאנס ספיריטואליסטי. אחר-כך העבירה מר-גוט לשרי-הביטחון **משה דיין** תחזיות ביט-חוניות שהעלו הרוחות שלה. ואחרי שהיא חזרה לפני מיבצע סיני שהמיבצע עומד לפ-רוק, יש לשער שהשרי יתייחס לנבואותיה ברצינות. רות נוספת בה טיפלה היא רוחו של **חיים ארדזוורוב**. מרגוט קיבלה אינ-פורמציה על רוצחי המנהיג הציוני, "ועכשיו אני בודקת אותה" גילתה.

בסוקי השבוע

- **ראשי-המשנה גודרה מאיר**: "בשום פנים ואופן לא יראה מיתון באופק."
- **הנ"ל**: "השוותפות עם הדתיים יקרה לתנועת הפועלים."
- **מנהיג פועלי אשדוד, יחזקאל פרץ**: "לא פחדתי מהכדורים במלחמה ו-איני מפחד מההסתדרות. או לחמתי למען הי מולדת והיום — למען הפועלים."
- **המנכ"ח חוסיין**: "אני מעריך את הישראלים."
- **קצין בצבא ירדן, בראיון לעיתון נאי וינסטון צ'רציל**: "משה דיין גרם לכך שניווכח עד כמה אנו אוהבים את חוסיין."

השערוריה

של

אריק

להפתעת חייו זכה הכתב הצבאי של מע-ריב, **ארי לנדאן**, כשהגיע בשבוע שעבר לחתונתו של מתחרהו הוותיק, הכתב הצבאי של ידיעות אחרונות **איתן הכר**. "הרלי

במדינה

דרכי אדם

אשה יש

דירה אין

בדרך כלל מגלה משרת-ישראל תקיפות רבה נגד אורת המשתולל במשרד ממשלתי. אולם ביום השישי האחרון שינתה ממנהגה: כאשר הוצעו עלי ידי פקדי מחלקת השיקום במשרד הביטחון בתל-אביב, חזרו השוטרים כלעומת שבאו, מייד כאשר ראו מיהו ה' משתולל.

כי המשתולל היה יוסף מוגלניצקי, נכה צה"ל בעל דרגת נכות של 100 אחוז, ש' איבד את שליטתו העצמית בעקבות טיפולם של אנשי מחלקת השיקום.

סיפור מוגלניצקי לכתב "העולם הזה":

"מדוע השתוללתי? אני אספר לך מדוע. אתה יודע מה זה בשבילי נכה כמוני למצוא אשה? תחשוב בעצמך: איזה בחורה תסכים להיות עם בחור נכה 100 אחוז? אז תתאר לך את שמחתי, כשהצלחתי סוף-סוף למצוא לעצמי חברה לחיים. אבל מה? כדי להקים בית, צריך דירה, לא? ואני צריך דירה מיד! חתה, כדי שאפשר יהיה להגיע לכל פינה בה עם כיסא-הגלגלים שלי.

"אז ביקשתי ממשרד הביטחון להחליף לי את הדירה שלי. מכספי שלי, אינני יכול להחליף דירות: אני משתכר 300 ל"י ל' חודש, ומקבל ממשרד הביטחון 380 ל"י נד' ספות — מהן הולך לי 340 על המכונית, שבלעדיה אינני יכול לזוז.

"אז ענו לי שאינם יכולים, אך אם אמצא משהו שיהיה מוכן להתחלף איתי, יעזרו לי. טוב. מצאתי לאחר חיפושים חבר נכה ש' היה מוכן לכך. אבל ברגע שראה את דירתי, התחרט. חזרתי למשרד הביטחון, אך שם ענו לי: מצטערים, מה שקיבלת — זהו זה, ואין אחרי' בשלב זה התיאשה החברה שלי — ונטשה אותי."

סוב סוכב המעגל. בזאת לא הס' תיימו הרפתקאותיו של מוגלניצקי: למזלו המר, הוא פגש בחורה נוספת שהביעה את הסכמתה להינשא לו. מאחר שהיתה גרושה ואם לשני ילדים, חזרה כמובן ועלתה בעיית הדירה — הפעם ביתר שאת.

חזרו יוסף והמיועדת להיות אשתו ונסעו למשרד הביטחון. יוסף עצמו לא יכול היה לעלות למשרדו של מנהל מחלקת השיקום. לפיכך עלתה האשה במקומו.

"הייתי בטוח שהיא תתקבל בנימוס, אפי' לו אם לא יתנו לה תשובה חיובית," קבל יוסף. "תאר לך את תדהמתי, כשהתברר ש' זרקו אותה בבושת-פנים מהמשרד. למרות זאת, חיכיתי עוד חצי שעה — אבל המנהל סירב לרדת לדבר איתי.

"עכשיו אתה מבין למה השתוללתי? מה יהיה אם גם האשה הזאת תעזוב אותי?"

סוף

העולם

כאשר רכש עודד קליפצקי את מועדון סוף העולם באילת, הוא לא ייחס שום מש' מעות לשמו של המועדון. את השם העניק בזמנו למקום בעליו הראשון, רפי גלסון, ועודד בן ה-27, נשוי ואב לילדה, החליט להמשיך לנהל את המקום כפי שהיה עד אז.

אותה תקופה פעלו באילת עוד שני מועד' דוני-לילה, הסלע האדום וחצות וחצי. לא היו מספיק לקוחות כדי למלא את כל ה' מועדונים. בעליו של הסלע האדום שילמו לבעלי חצות וחצי כדי שיסגרו את מועדונם למשך שנה, ואז לפתע עלה הסלע האדום לילה אחד באש.

החשד בהצתה נפל מייד על עודד. היה ברור לכל שהוא הצית את המועדון המת' חרה כדי להישאר יחידי בענף. הוא נעצר ל-30 יום. משפטו נמשך כשנתיים. כתוצאה מכך נהרס העסק שלו והלקוחות הפסיקו לבקר.

השבוע זוכה עודד קליפצקי מאשמת הצ' תת הסלע האדום. אבל הזיכוי לא יכול היה עוד לעזור לו. גורלי נחרץ ברגע שנעצר' תי" אמר, "סוף העולם הפך בשבילי ל' סוף העולם. מי יפצה אותי עכשיו על ה' נזקים שגרמה לי המשטרה על שהחשידה אותי לשוא בהצתה?"

קולנוע

סרטים

עובדה

בדוקה

מצחיקונת (פאר, תל-אביב, ארצות הברית) זה נראה כמו סרט-הדרכה, שצריך היה לשאת את הכותרת: איך לעשות מח' זמר אמריקאי.

איך לעשות? ככה: הסיפור צריך להיות פשוט: הבחורה צריכה להיות שחקנית-רק' דנית-זומרת, כדי שתוכל לשיר ולרקוד ב' משך הסרט. בהתחלה הכל צריך להיות קשה. לא הולך לה, במיקרה שלנו יש לה גם אף ארוך, ומיכטא יהודי, והיא לא מצ' ליחה לקבל תפקידים. אחר-כך, לאט-לאט, היא צריכה להיכנס לעולם הוזהר, לקבל תפקידים ראשיים, ולהופיע בהם, ולהיות אומללה בחייה הפרטיים, במיקרה זה משום שבעלה אינו מצליח כמוה, ובשעה שהיא עולה ועולה בסולם הקריירה, הוא יורד ויורד בקלפנות ובהימורי-סוסים.

זה הסיפור. אחר כך צריך פשוט למלא אותו כסף. צריך להשקיע הרבה כסף בצ' לומי-צבע מרהיבים, בכוריאוגרפיה עשירה, במוזיקה, בתלבושות, ובעיקר להשיג כוכ' בת גדולה כמו ברברה סטרייזנד, וההצלחה מובטחת.

עובדה.

מי

יודע

מה

מישחקים אכזריים (תל-אביב, תל-אביב, ארצות-הברית) מייקל קיין עוזב את אנה קארינה ומגיע לאי יחני, כדי למלא את מקומו של המורה לאנגלית שנרצח. אני טוני קהין, שהיה בזמן הנאצים ראש-עיר, ותושבי האי חושדים בו ששתף איתם פעולה, מקבל אותו בחילה שלו.

בהתחלה נדמה למייקל קיין שבחילה הזאת עוסקים בשדים ורוחות, אחר-כך נד' מה לו שהוא עוזר לאנטוני קהין, רופא במיקצועו, לרסא את קנדיס ברגן ממחלה מיוחדת, אחר כך מתברר שאולי בכלל מסריטים שם סרט, וגם זה לא ברור, משום שאולי כל מה שקורה זה רק פרי דמיונו ופרי ייסורי-המצפון של מייקל קיין.

מה באמת קורה שם? יש שם סצינות עם נאצים, ופרטיונים, ובתי-קברות, וכנס' יות מיסתוריות, ורוחות ואנשים שנעל' מים. ומי יודע, מי יודע מה כל זה רוצה להגיד.

יומן החדשות

★ מי שיוזמן איפעם לדירה של ג'ילה אדמגור, ויודק במיקרה לבית-הכבוד של אותה דירה, יוכל לעבור שם חחיה אינטלקטואלית מיוחדת. יש שם שתי תעו' דות חתומות וממוגרות, זו לצד זו. האחת: הודעה מיטורין מתיאטרון הבימה. כתיב שם שמצטערים שאין להם מקום בשבילה, ומקחים שהיא תמצא לה עבודה אחרת. בשני כתוב שחברה-השופטים של פסטיבל קאן מביע לה את הערכתו על מישחקה בסרט המצוד. על המכתב (בניגוד למיברק שקיבלה מיוסקונטי מיד עם תום הפסטיבל) חתומים גם הנציג הרוסי, הצ'כי, היוגוסלבי, וכל השאר.

★ בערות הקרן הקיימת, בין כל מיני עצים, עם כל מיני שמות, של כל מיני אנשים, יש גם עץ אחד על שמו של עומר שריה. הוא הובטח לו עלידי ה' עיתונאי ג'. ע'יטור בתנאי שיסכים להת' ראיון אצלו. הוא הסכים. ולא ברור אם הוא חיכה לעץ הזה בכליון עיניים או לא, בכל אופן השבוע הוא קיבל את התעודה של הקרן הקיימת.

★ כדי להוכיח לכל התיירים המהססים לבוא לארץ שלא נכון, כאן לא יורים, ואין סכנה, ואפשר להסתובב ברחובות באופן חופשי, בלי לדרוך על פצצות, ולהיתקל בחבלנים חמושים, עושים למענם סרט ה' מראה איך כל זה לא קורה, ואיך החיים מת' נהלים כאן על מי מנוחות, וכדי שהסרט יהיה יותר משכנע יכבס בו ג'לן פורה, אלא שלגלן פורה יש בעיות אישיות, והוא דוחה את הביקור לצורכי הסרטה מחודש לחודש, והדחייה האחרונה היא לחודש יוני, בתנאי שעד אז לא תסרוץ מלחמה, ולא יהיה כבר מה לרוכית.

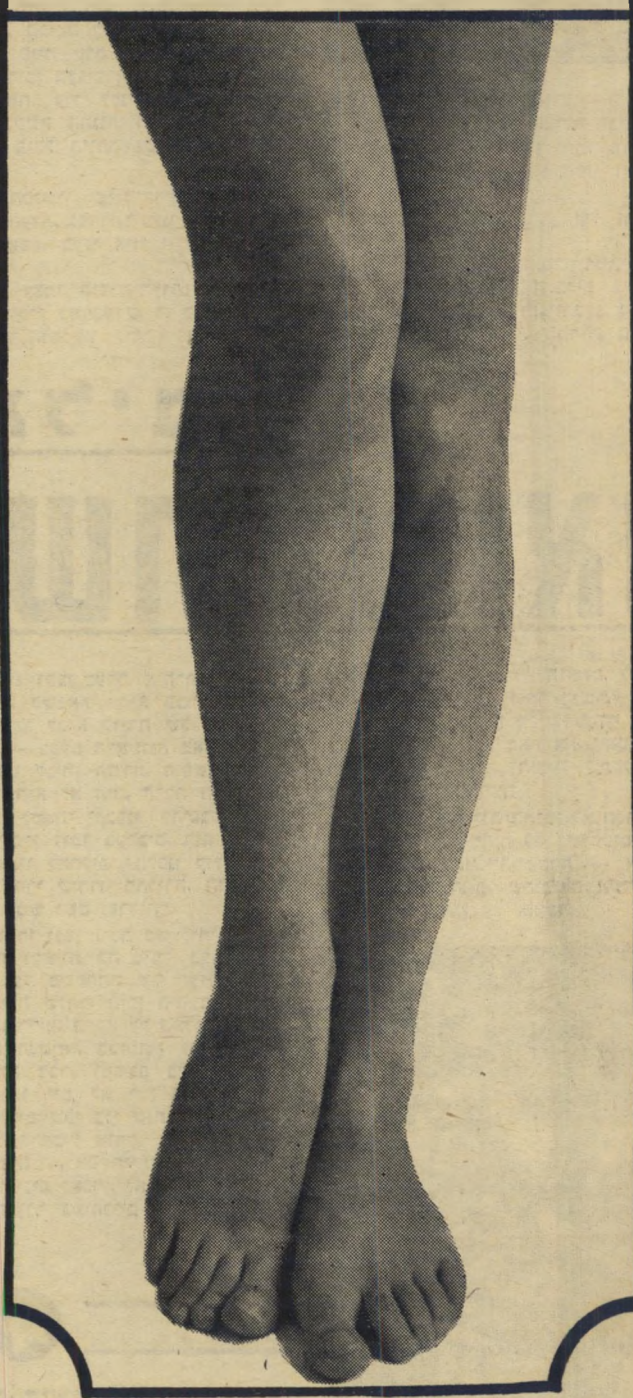
Lon

דפילטור

חדש לאשה - דפילטור "לון"

הקדם העדין המרחיק את שערות הרגליים חוך דקות ספורות

בעל ריח נעים ומתאים לשמוש גם על חלקי גוף אחרים.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134'5, תאריך 136 • מען מברקי: עולמטרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' מין 6 • גלויות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

עולם האשה

הבן או הבת מתמרדים. לפתע אין הם ילדים קטנים עוד. כיצד תעזרי להם?

פרופסור גינות

בימים הקרובים עומד לצאת לאור, בארצות-הברית, סיפרו השני של פרופסור חיים גינות, האיש שכתב את רב-המכר „בין הורים לילדים“. בסיפרו החדש, המבטיח להיות סנסציה לא פחותה מקודמו, דן המחבר במאבק המר והממושך בין ההורים לילדיהם, כאשר הללו עוברים את התקופה הקשה של גיל הטיפשעשרה. „עולם האשה“ מגיש לך פרק מתוך ספר חיוני ומעניין זה.

אחד הוא משתמש בביטויים גסים — ולעזר מת זאת הוא מתבייש להחליף בגדים בנכחות משהו אחר. הוא ידבר בחופשיות על ענייני אהבה — אחרי הכל, הוא שייך לדור שאחרי המהפיכה המינית, לא? — אבל ימלט כל עוד נפשו בו, ברגע שאמו תנסה לתת לו חיבוק.

הנחמה היחידה שלנו היא, שיש שיטה בשיעורן הזה: אישיותו של הגברר שלנו עוברת שינויים דרמטיים בתקופה זו, עת הילד הופך לגבר, מנתק את קשרי-הילדות עם הוריו, יוצר מערכת-הזדהות חדשה עם סביבתו — וחשוב מכל, מגבש לעצמו את זהותו שלו החדשה.

תוך חיפושיו אחרי זהותו החדשה, דומה הנער לסוס משתולל, אך חוסר-המשמעת שלו והתמרדותו אינם מכונים כל-כך נגד

זה, ואנו, ההורים, תוהים נבוכים ואיננו מבינים איזה שד ניכנס בס: הלא עד לפני כמה זמן היה הילד כל-כך ממושמע, כל-כך טוב.

התמרדות —

ותגובה

במובנתו אנו מגיבים בשורת צעדים נואשים — המתגלים חסרי-תועלת כולם. בתחילה אנחנו מנסים תקיפות. כשזה ניכר, של, אנחנו עוברים לחיבה ולשון-בקשה. גם זה ניכשל. פונים להגיון — לא עוזר. מנסים ליגלוג וציניות. שום דבר, דבר אל הקיר. ביאושנו, אנחנו חוזרים שוב לאיו מים וצריחות שרצינו להימנע מהם. זהו תהליך המקובל כיום במשפחה המור

בחייה של כל אם מגיע לפתע היום, בו היא אומרת לעצמה — בהפתעה גמורה: „הלא ילדי איננו יותר ילד קטן.“

תגלית זו היא חוויה נדירה, רגע מלא אושר — ואימה, אושר, בראות האם את ילדה הופך לנער. ואימה — בידועה, כי מעתה לא תוכל עוד להמשיך ולגונן עליו מפני סכנות-החיים.

עתה, נולד גם מאבק: כהורים, אנו זקוקים לכך שילדינו יודקו לנו, אך הצורך שלהם, כנערים מתבגרים — הוא דווקא לא להיזקק לנו. שני צרכים מנוגדים אלו יוצרים חיכוך יומיומי, בלתי-פוסק, לאורך כל שנות התבגרותו של הנער — תוך היתליך שבו אנו עוזרים לו להשתחרר מתלותו בנו ולהיות עצמאי.

כיצד נחיה עם ילדינו בגיל זה? תקופה זו יכולה להיות שעתנו היפה ביותר: לי שחרר את הרסן, דווקא שעה שאנחנו רוצים כל-כך להק אותו כדי לשמור שהי ציפור לא תעוף מהקן. למאמץ זה, הדורש נדיבות, והקרבה עילאיים, מסוגלים רק ההורים.

הם

ואנחנו

אומר אביו של גימני: אני מוכן לעשות הכל בחיים כדי שבני יצליח.

אומר גימני בן ה'16': „נשבר לי כנר מהעצות האינסופיות של אביו. כל הימים הוא רק מברבר על עתידי ועתידי, ובין תיים הוא הורס לי את ההווה.“

★

אומרת אמו של טוני: „בני הלך למסור בה. אז אמרתי לו, תבלה יפה, טוני, אבל אל תתפרע יותר מדי. היית צריך לראות איך הוא התנפל עלי: „אולי לא תגיד לי מה לעשות? אינני יודעת — כבר נהיה מסוכן להגיד לו אפילו בוקר טוב. מי הוא חושב שאני — האוייבת שלו?“

אומר טוני בן ה'15': „אמי מתנהגת כאילו הייתי תינוק. „תתנהג יפה, עמוד זקוף, השתמש במפתית, תיזהר, נישבר לי מזה.“

★

מה הולך כאן? הלא כל-כך ברור שהורים אלו רוצים רק את טובתם של הילדים. אך אלו דוחים אהבה זו — וההורים עומדים בפניו דילמה קשה: כיצד לעזור — כאשר עזרתך אינה רצויה? כיצד להדריך ולכונן — כשכל מילה מצידך מתפרשת כהתערבות גסה?

האם ייתכן בכלל, במצב זה, לחיות בִּהרמוניה, בשלחה, ובכבוד-הדדי — או שהיסיכוסים האינסופיים הם בלתי-מנעמים? ייתכן — אך רק בתנאים מסויימים.

ספר זה מתחה אותם. לבניה-טיפשעשרה יש ראדאר פנימי מִשוכלל המגלה בדייקנות כל מה שמרגיז את ההורים — ואז עושים בדיוק את

זהירות: שנותיהם הרגישות ביותר

אל תשכחי — אלו ימים קשים גם בשבילך. ימים של חרדה, בילבול, חוסר-ביטחון. הביני — הוא סובל. אין טעם, משום כך, גם לשאול אותו: „מה נכנס בך היום? מדוע אינך מסוגל לשבת רגע בשקט?“ מה את רוצה — שהוא יענה לך:

„אמא, את לא מבינה שאני מתבגר, נקי רע בין רגשות מנוגדים, נשרף בתשוקות מוורות?“

עליך להבין שיש דברים שאין עליהם תשובה.

● אל תגלי הבנה יותר מדי. הטיפשונים שלך לא רוצים שתביני אותם. הם חשים עצמם כה מיוחדים במינם, בעונה זו. הם בטוחים, שמה שהם מרגישים — עוד לא הרגיש יצור-אנוש לפניהם. הם נעלבים ממש כשאת אומרת להם: „כן, אני יודעת בדיוק מה אתה מרגיש. גם אני בגילך הרגשתי כך.“ בזאת, הרסת להם את כל העסק.

(המשך מעבר לדף)

ההורים. הם נועדו בעיקר לבחון את מידת עצמאותו שלו, ואת תכונות-אופיו החדשות, המתגלות. שאל בן-טיפשעשרה אחד את המוכר בחנות, עת קנה לעצמו זוג מכנסים: „תגיד, אם הם ימצאו-הן בעיני אמי — אוכל להחליף אותם?“

החיפוש

אחרי הזהות

ההורים חייבים להבין שהתפקיד בפניו ניצב הנער הוא עצום — והזמן כה קצר. כל-כך הרבה שינויים מתרחשים אצלו בבתאחת — בגופו, במוחו, ברגשותיו. בתקופה זו, הוא משוע לעזרת ההורים — למרות שהוא דוחה אותה. תפקידנו להגיש לו עזרה זו — אך בצורה שלא יתוש בה כלל. כיצד עושים זאת?

● קבלי את עצבנותו ואת התנהגותו המרגיזה.

ציגות הצעירים

זהירות: שנותיהם הרגישות ביותר

(המשך מעמוד 29)

● הבדילי בין לטבול התנהגות מסור יימת, לבין לתת לה אישור. העובדה שאת סובלת התנהגות לא-נעימה מצד בן או בתך, בתקופה זו, אינה אומרת שאת מקבלת אותה בכרכה. אב אחד, שנימאס לו סוף-סוף שער הפרוע של בנו, הודיע לו: "אני מצטער, מייק. השיער הוא אומנם שלך — אבל העיניים הן שלי. איני מסוגל לראות פרוץ כזה, דבר ראשון בבוקר. תואיל לאכול ארוחת בוקר לחור, לא איתנו."

היתה זו תגובה מצוינת: האב לא הכי ריח את בנו להסתפר. הוא הירשה לו להמשיך למרוד — אך הביע במילים מפורשות את התנגדותו. לוא היה, לעומת זאת, מבין את הסכמתו לתיסרוקת — היא היתה מאבדת את ערכה בתור נס'המרה. הנער היה צריך לחפש לעצמו צורת תגובה שונה — חמורה יותר.

אל תתקני

שגיאות

● אל תדרכי על יבלות. אל תגלגלי — אפילו לא בטובלב — על איזה פגם של הילד, כגון היותו שמן, בעל אף ארוך, וכדומה. הם רגישים להפך ליה, בתקופת ההתבגרות. עלבון מהורים עשוי לגרום נזק תמידי.

והעלבון החמור ביותר הוא, כמובן, אם את מתייחסת אליו כאל ילד. אל תעשי זאת בשום אופן. אל תזכירי לו כל מיני מעשים שיות סיקאנטיות מהעבר, כגון: איזה תי נזק חמור היה, ואיך הרטיב במכנסים ביום הולדתו החמישי, וכן הלאה וכן הלאה. ההינעני גם מלחזור ולהציג בפומבי, בנוכחות, את תמונת העירום שלו מגיל שנה.

● אל תעודדי תלות. בכל הזדמנות עודדי אותו להחליט ב" עצמו. השתמשי ככל האפשר יותר בכיטור יים כמו: "תחליט אתה", "מה דעתך?" "אני מסכימה למה שתחליט".

● אל תדרכי לתקן שגיאות. תיקון שגיאות לבן-הטיפשעשרה הוא כמו סמרטוט אדום לשור: זה משגע אותו לגמרי. סיפר נער אחד: "לאבני יש רק מטרה אחת בחיים — לתקן שגיאות. הוא לא יכול לנשום אם אני עושה טעות. אני שונא את העצות שלו. יש לי זכות לעשות את השגיאות שלי ב" עצמי, וזהו זה."

שוחחי

אל תנאמי

● אל תפגעי בפרטיות שלו. כשאנו מגלים יחס-כבוד כלפי הפרטיות שלו, אנו עוזרים לנער לחוש עצמו מכובד. כשאנו פוגעים בה, פירוש הדבר שאנו מתייחסים אליו כאל ילד. והכחונה איננה רק לחיטוט בגיירות או במגירות שלו, אלא גם להתעניינות מוגזמת בכל צעד ושעל שלו.

● הימנעי מסיסמאות-נדשות ומהספנות מוסר. אף פעם אל תשמיעי את המשפט האיום: "כשאני הייתי בגילך..." ילדיך אינם מעוניינים לשמוע כמה טהורה, צדיקה, וחי כמה היית כאשר היית בגילם. הם פשוט לא מאמינים לך. למען האמת, הם מתקשים אפילו להאמין שבכלל היית פעם בגילם. אומר ברני, בן 17: "אמי לא משוחחת — היא מרצה! כל דבר הכי פשוט הוטף אצלה לנאום שלם. הלחצי שהיתה מרבת במילים וקטעים — לא בפרקים שלמים."

● כיצד לפנות אל הבן או הבת, בתקופת ההתבגרות הקשה כל-כך, מבלי לעורר בהם התנגדות? איך להגיש להם עזרה-ראשונה מבחינה רגשית, כאשר הם מסריבים לקבלה? איך למתוח עליהם ביקורת — כך שיקבלוה? והעיקר — איך לנעוץ עליהם, מבלי להעיז ליבם?

על כל אלה, בשבוע הבא.

אנו מציגים:
התנור המהפכני ביותר בישראל
אפישוראגז 20
התנור לצעירים
• תנור מושלם • עיצוב נדיר ביופיו •
• 4 מבערים • תא גדול לאפיה • גריל •
מרוסמט לויסות החום • חלון פנורמי

כל זאת במחיר
שעוד לא היה כמוהו
485-

ל"י כולל מיסים

החיים טובים יותר עם
אפישוראגז

מכירת
אמצעי
מניעה

מסוג מקובל ומאיכות
מעולה באמצעות הדואר
לקבלת פרטים נא לפנות:
טל-רסן בע"מ
ת.ד. 3309, ירושלים
שרות יעיל, דיסקרטי ומודי

קונים

במחירים נבונים

מלוה קליטה

גם 1964

מלוה בטחון

גם 1968

"נוח" טי' רוטשילד 15
תל-אביב, טלפון: 54931.
8.30 בבוקר עד 6 בערב.

**בעיות ולבטים
בחי המין**

מאת

הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשמים.

להשיג בחנויות
הספרים ובדולות

קפצי בבוקר, תיהני כל היום

הכדור המקפיץ את היפהפיות של אירופה

הכדור המצחיק הזה שבתמונה הוא כיום הדבר הרציני ביותר באירופה: הוא נועד להתגבר על הבעיה מיספר 1 של יפהפיות היבשת — ולא רק היבשת: בעיית העצלנות, כי כל אחת מאיתנו יודעת שהתעמלות זה דבר טוב לגיזרה, ולהתעמל כל יום — זו חובה קדושה. אבל בין ידיעה לביצוע המרחק גדול — מי אינה שונאת את המאמץ הפיזי הכרוך בכך?

עתה בא הכדור הגואל, שיפתור את הדילמה: כל מה שעליך לעשות, זה להקפיץ אותו על הריצפה — כשאת רכובה עליו, כמובן. בעזרת רגלייך, את חייבת לשמור שלא תתגלגלי ממנו. זה בערך כמו לרכב על סוס משתולל, רק לא כל-כך פשוט. אבל זה נורא משעשע — וכעבור דקות מיספר של שעשוע זה, את מגלה שאין שריר בגופך שאינו כואב. ושרירים כואבים, כידוע לך, פירושם גיזרה יפה.

המיפלצות שלי

שלי, נכון אומנם שבשבוע שעבר איבדתי לרגע את עשתונותי, היה זה ביום החמי' סין הגדול, כאשר היבמנתי פיתאוס שה' בית שקט מצויצים, חקירה מהירה גילתה לי שדנה החליטה שהאפרוחים נראים עיי'

רק אפרוחים היו חסרים לי, לכל הצרות. הכל התחיל מביקורה של הדודה שרה מהקיבוץ. הדודה שרה היא דודה נחמדה מהקיבוץ שהביאה לדנה הקטנה מתנה: ארי' בעה אפרוחים קטנים ומצויצים.

מה יודעת האגודה לצער בעלי-חיים?

פיס מהחמסין — והכניסה אותה לפרזי' דר. הצלחתי להציל אותם כל עוד נפשי בקירבי, אבל חוץ מזה, אני חושבת שאני מתרגלת. גם הם, אני מקווה.

תוך חצי יום עבר הבית ריאורגניזציה שלמה וחיי-המשפחה התרכזו סביב חברי הקומנה החדשים. הימים הראשונים היו ימי היכרות ונס' יונות מדעיים: יש לנו בבית דרגש בצורת חבית'יין קטנה, בשלב ראשון, לקחה דנה את הדרגש הזה, העמידה אותו על צידו, התחילה לגלגל אותו על הריצפה, ושמה עליו את האפרוחים אחד אחד, כדי לראות אם הם יצליחו לשמור על שיווי-משקל. כיצד הצליחו ארבעת היתומים האומללים לסיים את הפרשה בלי שלאף אחד מהם נימלק ראשו — אינני יודעת עד היום. כנראה שבכל זאת יש אלוהים בש' מים, ועינו פקוחה על כל יצוריו. לקראת השינה, נועדה לאפרוחים חגיגה מרתקת נוספת: הילדה הכניסה אותם ל' תוך סיר-הלילה הישן שלה, ואת הסיר היא שמה בבית-השימוש. החלטתה היתה נחושה ללמד את בני-הספוחיה סידרי היגיינה נאוי' תים כבר מרגע ראשון. האפרוחים כנראה לא הבינו כל-כך את מטרת התרגיל, כי כא' שר הוציאה אותם דנה החוצה, לאחר כע' שר דקות — הם מיהרו להפריש פרש בדיוק — לתוך ידיה. בצורה זו, פחות או יותר, התקדמה פרי' שתי-היכרות בין הקטנה שלי לעולם-החיי' היום, לאחר כשבועיים, כבר התרגלתי ל' גמרי לישון לקול ציוצים, ואינני מתרגזת בכלל כשאני מוצאת נוצות בארון-הבגדים

דו-קרב לאור השמש

יפמייה זו מדגמנת את הצרור האחרון, שורה במסגרת הדו-קרב המת' חולל בין יצרני-היופי על תשומת-ליבך. צרור אחרון זה הוא סידרת-תכשירים חדישה בשם Natural Wonder, שהוציאה זה עתה לשוק חברת "רב'לון". הסידרה נועדה בעיקר לבנות-הנעורים ולבעלות עור-שמן, שהקיץ חלוט מגביר את סיב'לן, היא כוללת 17 שפתונים חדישים, בסיס-לאיפור, איפור פנים, אבקת-פידור ואודם לחיים רבי-שימושי — כולם מיוצרים במיוחד לפנים מוכות אקנה ועודף-שומן. במאבק המתחולל על הזכות להגן על יופיך מפני הקיץ חלוט — יוצאת את הנישכרת.

גם לממזר

זכות

לאושר

להגן על אלמנות ויתומים — זהו אחד מתפקידיו העיקריים של כל בית-דין בישראלי. זאת יודע כל דיין מתחיל. אך לא רק על אלמנות ויתומים, לעיתים, גם על ממזרים. ואם גבר ואשה, שהביאו ממזר לעולם, אינם נרתעים מלפגוע בו למען מטרותיהם הפרטיות — לא ירשה זאת בית-הדין כל עוד הדבר בידיה.

ומעשה שהיה כך היה:

אילנה ורודי היו נשואים כבר שבע שנים, ובתם היחידה היתה בת חמש, כאשר התאהבה אילנה בדניאל. היא נטשה את רודי, השאירה בידיה את הילדה, ועברה לגור עם דניאל מבלי לטרוח כלל להתגרש. אולם לגורל חוקיות משלו: לאחר עשר

תיק אישי ברבנות

שנות חיים משותפים עם אהובה, בהן נולדו לשניים ילד — התאהב דניאל באחרת, קם ונטש את אילנה.

★ ★ ★

הוא לא הסתפק בכך. למען יוכל להתחתן עם אהובתו החדשה, הצהיר בפני בית-הדין שהוא מעולם לא נשא את אילנה בחופה וי-קידושין. לפיכך, אין הוא חייב בכלל להתגרש ממנה לפני שישא את אהובתו החדשה.

בכך, הוא קבע כמובן בסומכי שהילד ש-נולד לו ולאילנה הוא ממזר. אולם דבר זה לא הרתיע אותו.

המגוחך היה, שדניאל דווקא אהב את בנו. כל הדיון בבית-הדין נסב סביב תביעתו שאילנה תאפשר לו להמשיך ולראות את הילד גם בעתיד. ואילו אילנה התנגדה לכך: היא לא הכחישה שהילד הוא ילדה. היא רק טענה שאין לדניאל זכות מוסרית לראותו, כי הוא הוא אימלל אותו לכל חייו, כאשר הכריז שהוא ממזר — רק כדי שיוכל להתחתן עתה עם אהובתו.

וכך, במלחמתם זה בזה, אישרו גם אילנה וגם דניאל שהילד הוא ילדה. כלומר — ממזר.

★ ★ ★

אולם את בית-הדין הרבני בתל-אביב לא עניינה כל כך מלחמתם הפרטית. עניין אותו הרבה יותר גורלו של הילד, שאמו ואביו לא היססו להרוס את חייו. הדיינים יצאו להציל את עתידו ביוזמתם.

קבעו הם:

האם הנואפת והגבר שנאף איתה — אינם מוסמכים, לפי ההלכה, לקבוע שילד שנולד לאשה הוא ממזר. ילד בישראל מוכרז כי ממזר רק אם אביו החוקי קובע זאת. ואביו החוקי, הלא הוא רודי — בעלה של אילנה, שממנו היא לא התגרשה מעולם — לא קבע זאת. כי לא היה כלל צד במשפט.

התוצאה: בזכות בית-הדין, ולמרות מאמצייהם של הוריו — לא הוכרז הילד כממזר.

• השמות הוסוו למניעת זיהוי.

"אמהות" - צוירה בשנת 1905 על ידי פיקסו

הדאגה לך ולמשפחתך בידי קופת חולים עממית

הפקד את הדאגה לבריאותך ולבריאות בני משפחתך בידי קופת חולים עממית

דאגה זו כוללת:

בטוח רפואי מלא ומקיף לכל המשפחה * אשפוז ללא תשלום במשך 24 חודשים לכל מחלה * בחירה חופשית של הרופאים הכלליים והמקצועיים * רופא המשפחה הוא המטפל בך גם במקרים דחופים. מחוץ לשעות הקבלה * טיפול מקצועי ללא המתנה ותורים * נוסף לכך, שהאשפוז-ללא תשלום, מקבל החבר המאושפז בבי"ח — 25 ל"י ליום. החל מהיום הרביעי, עד 100 יום בשנה * לשכירים — החלמה בבית הבראה לאחר אשפוז.

קופת חולים עממית, בעלת צביון צבורי מובהק. העובדה שרוב רופאי המדינה ביטחו עצמם בקופת חולים עממית, מדברת בעד עצמה.

לקבלת פרטים — הכנס נא לאחד מ-60 סניפי הקופה ברחבי הארץ.

קופת חולים עממית מיסודה של הדסה — המרכז "ת"א, רח' ארלוזורוב 100, טל: 243000, 229231-2

סטוריו נרבו - שבדרון

האלגנטיות מכניסים מתחבים עשויים מבד קרפ לבן. מחיר: 90 ל"י. הטוניקה מ"משי נקי. מחירה: 255 ל"י. תכנון של אוזו קלארק, לונדון.

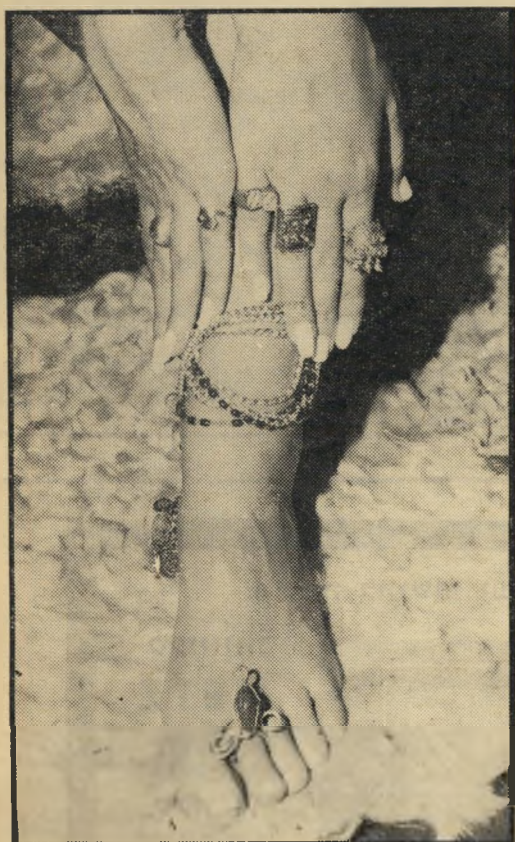
הנועזת אוברול חשוף מפלנים ומאחור. מיועד בעיקר לחוף ולרחוב, לכל שעות היום והלילה. נלבש ללא חזייה. עשוי ממשי סינטטי. 230 ל"י.

האינדיאנית טוניקה מבד ארנל בצבע זית, נלבשת מעל מכנסיים, או כשימ"לתימיני, בצירוף חגורת-שרשת וטרט אינדיאני. 175 ל"י.

בוטיק חדש בתל-אביב מציג את דגמיו המיוחדים, ומזהיר: „לצעירות בלבד!“

מלונדון

העתקה

רחל ברזין

כל ישראלית שביקרה בלונדון מכירה את בוטיק „ביבה“, שם, שהפך שם-דבר בין בנות-הנעורים בלונדון העליונה, המשתעשעת.

עתה, ברוך השם, יש לנו „ביבה“ משלנו גם בתל-אביב. רחל ברזין, מומחית-לילהלומים, נערת-זוהר, נערת-פלא במתמטיקה ועתה אופנאית, פתחה בצפון-העיר בוטיק שהוא העתק של „ביבה“ המקורי — לא רק בעיצוב-הפנים, מוזיקת-הרקע מארשת-האוזניים, ולאף אחד האביזרים המפתיעים והחדשניים, אלא בעיקר בדגמים שהיא מציעה: דגמים שהם בחלקם אורגנילים מלונדון, ובחלקם ייצור מקומי של רעיונות פופולריים בין צעירות לונדון התוססת.

והשאלה היא רק, עד כמה תהיינה בנות-הטיפש-עשרה הישראליות מוכנות להעזי ולהופיע בבגדים כה מקוריים ונועזים. נחיה ונראה.

יד ורגל המעוניינת למשוך תשומת-רגל, יכולה לרכוש לעצמה טבעות לרגליים, בנוסף לעדיי-רגל שיגרתיים יותר. מחייב להסתובב יחפה ברחוב.

המראה הרטוב הצעקה האחרונה באי-רופה בדל מיוחד דמוי-עור, הנראה רטוב כל הזמן. מדגמת — דליה לוינבוק.

במדינה

שם של התושבים הוותיקים במקום קצה כבר בסיכסוכים הפנימיים בעיירה. אמר אחד מהם השבוע: "ירוחם אינה עפולה. זאת חלם. מי מוכן לחיות עד סוף ימיו בחלם?"

משפט

צדקה — לא

תציל ממאסר

כאשר פסק בית המשפט הצבאי בעזה, לפני שבוע, עשר שנות מאסר לד"ר פאיק אל-חוסייני (39), מי ששימש ראש אירגון הקאמיון אל-ערב ברצועה, לא עורר העונש התרגשות גדולה בין מכריו של הד"ר, כפי שניתן היה לצפות בעת שנפתח המשפט. כשנעצר אל-חוסייני והואשם בהנהגת איר-גון בלתי חוקי, סיוע לחבלנים, מיסחר בנשק והחזקת חומרי נפץ, עורר המעצר הדים רבים בעזה. כי פאיק הוא בנו של פחמי אל-חוסייני, מי שהיה המפורסם בעורכי-הידין בעיר וראש-העיר עד יום מותו. הוא היה מפורסם גם בזכות עצמו. אחרי שלמד רפוי

הנוב

המפלגה

זה אני!

עוד לפני חצי שנה נדרש פנחס ("מוני צ'יק") מענית, ראש מועצת העיר הנגבית ירוחם, להחזיר את המנדט שלו למפלגת ה-עבודה ולהפסיק את כהונתו כראש-המועצה. מונצ'יק החליט לצפצף על המפלגה. בעזרת קולותיהם של שני נציגי המפלגה ושני נציגי רפ"י לשעבר במועצה, שלא הצטרפו ל-עבודה, ממשיך מענית לשמש בתפקידו. שום דבר לא עזר לעבודה: לא ההתחממות ההמונית בין 6000 תושבי ירוחם להדחתו של מענית, לא שביתת העובדים במועצה המקומית, ולא שביתת הדיבור של 100 מ-130 עובדי השירותים בעיירה, שאינם מדברים עוד עם ראש המועצה שלהם. "הדיקטטור הקטן" — כפי שמכונה מענית בפי מתנגדיו — ממשיך להיות הבוס של ירוחם. זאת זנות! מועצת הפועלים המקר מית היא נגדו. אבל מונצ'יק ממשיך לצפצף: "עד היום לא היתה בירוחם מועצת-פועלים ולא קיימת מועצת-פועלים. מי שיושב כיום במועצת הפועלים לא בא לייצג את העובדים בירוחם, אלא נשלח עלידי מרכז המפלגה להפיל את המועצה המקומית ולסלק אותי. זה כל תפקידה של מועצת הפועלים. אם זה נקרא פעילות פוליטית, אז אני אקרא לילד בשמו: זאת זנות!"

מענית ממשיך ללחום נגד הנסיונות לאחר את ירוחם עם דימונה. "אין מה לדבר על זה בכלל", הוא אומר, "למה לא דיברו אני שי דימונה על רצונם להתאחד עם ירוחם בזמן שבירוחם לא היו מפעלי תעשייה ולא היתה תעסוקה?"

"אינני מתכוון להציג את מועמדותי ל-קדנציה נוספת", הצהיר השבוע מענית, "אני אפסיק את עבודתי כראש המועצה עוד לפני

ד"ר אל-חוסייני
פיתרון מדיני

אה בקאהיר ושירת 8 שנים במשרד-הבריאות של כוויית, חזר פאיק לעזה חיושיים לפני מלחמת ששת-הימים, הקם שם מרפאה, ונכנס מייד לפעילות פוליטית.

בני עזה תלו בו תקוות. הם האמינו ש-משפטו יהפוך למשפט פוליטי גדול וכי הד"ר יתגלה כגיבור, בניגוד לשאר הנאשמים המובאים בפני בית-המשפט הצבאי בעזה. לכן באו בהמוניהם לישיבות בית-הדין. הם התכאבו קשות. הסתבר להם שהד"ר אל-חוסייני הוא רמאי, שהוליד אותם שולל.

צדקה בדי קבלות. כשר נשאל אל-חוסייני בבית-הדין מה היא השקפתו הפוליטית, השיב: "אני דוגל בפיתרון מדיני".

הוא ניסה לטעון להגנתו כי כל פעילותו התבטאה בחלוקת כספים למשפחות העציירים בעזה, אותם קיבל מהד"ר אל-אנבתואי ב-שכם. "האם לקחת קבלות מן האנשים שנתת להם כסף?" שאל אותו התובע. "לא", השיב אל-חוסייני. "אך זה אתה מוסר כסף ללא קבלות?" המשיך התובע. "אגודות-צדקה חייבות לערוך רישום של פעולותיהן. האם ערכת רישום כלשהו, האם התעניינת למי מחלקים אנשים את הכסף?"

"לא", השיב שוב אל-חוסייני.

בעקבות זה רתחוללה הסערה. בבית-הדין הוצגה הודאתו של אל-חוסייני כי מתוך 1500 דינאר שקיבל לחלוקה בין משפחות נצרכים, לקח 500 דינאר לעצמו. "אתה מדבר על שירות לאנושות, או מדוע לקחת 500 דינאר לעצמך מכסף זה?" שאל התובע. "זה כתוב רק בהודאה, זה לא נכון", גימגם אל-חוסייני, והשפיל עיניו נוכח מב-טיהם המאשימים של בני עירו.

על גניבה מכספיה-הצדקה לנצרכי עזה לא הואשם אל-חוסייני. אך תושבי עזה ראו ב-קנס בסך 15 אלף ל"י שהוטל עליו, בנוסף למאסר, גם עונש בגלל חטא זה.

ראש-מועצה מענית

מתי שיהיה לי נוח

הבחירות. אך את היום והשעה מתי ללכת, אקבע בעצמי. אני אקום מכיסא ראש המועצה מתי שזה יהיה נוח לי."

חלם, לא עפולה. תושבי ירוחם מתי-לונגים על דלות השירותים המוניציפאליים, על יוקר הסחורות בחנויות ועל העדר בית מרקחת ורופאים. לזה יש למענית תשובה משלו: "אם הוועד הפועל של ההסתדרות יכול להחזיק בירוחם מגנון עם מכונות צמודה כדי להילחם בי — הם יכולים למצוא גם תקציב להביא הנה רופא ולהקים כאן מרפאה."

"בירוחם, סבור מענית, אני מתוודה את המפלגה. כל מה שאני עושה בבית ובבעירי דתי הציבורית מבוסס על ערכי המפלגה, כפי שאני מבין אותם. אני לא צריך גיבוי מאף אחד. ירוחם לא סובלת מזה. בשנה ה-אחרונה היא גדלה באוכלוסייתה ובפיתוחה. אם עובדי המועצה שובתים נגדי, הם לא עושים עלי רושם. ביום שהם עובדים, הם עושים אותה עבודה כמו ביום שהם שובתים."

בימים הקרובים עומדים עובדי המועצה לשבות שוב. מענית אינו מתרגש. אבל גפ-

חולצת סן רמו

אוביון מפעלי סריגה

תל-אביב: רח' נחלת בנימין 11, אלנבי 94
חיפה: רח' הרצל 18 (בית הקרנית)
יפו: שדרות ירושלים 6
נתניה: שער הגיא 1
רחובות: רח' הרצל 176 (פנת רח' יעקב)
באר שבע: רח' קרן קיימת 102
אשדוד: מרכז מסחרי ב' 35
קריית-גת: מרכז מסחרי.

חטי בן-לון מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ ברשותה של חב' יוסף בנקרופט ובניו, ארה"ב

Ban-Lon

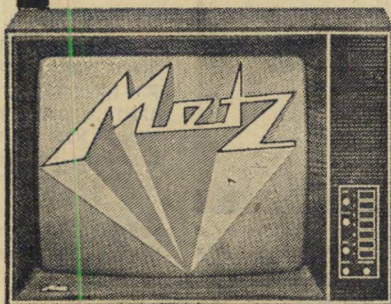
מחיר
פרסומת
16.90 ל"י

הודעה לתושבי יפו!

טלויזיות
METZ

בתנאים נוחים
להשיג אצל:
"סלון-17"
בניקרה,
רחוב
עולי ציון 17
יפו.

T.V. היחידה לה

ניתנת אחריות מקיפה לשנתיים

לילה ולילה

המלחין היחידי בישראל שאנו מעריצים!

לית. הוא הקים שלישייה יחד עם עוד שני חברי הקיבוץ, מאיר אריאל (שהתפרסם מאוחר יותר, כהצנחן המזמר), שחיבר את ירושלים של ברזל, ועם דוד עתיד, (שחיבר לא מזמן את הפיומן הייתי נער).

בן 14 בערך, אמרתי לו: במקום להביא לי צעצועים וכל מיני שמוצעים מחוץ לארץ, תביא לי גיטרה! הוא נזכר. אז הוא הביא לי איזה מין גיטרה שבקושי יכולתי להרים אותה. ישבתי שעות עם ה-

אני מחפש את השלימות. מעולם לא קרה לי שכתבתי שיר ולאחר ה- עיבוד בידי מישהו אחר — הוא נשמע כמו שרציתי שיישמע. אבל לשלימות כזאת אני רוצה להגיע למצב שבו יהיה לי מס' סיק זמן לשבת בשקט, ולכתוב לבד גם מילים, גם מוסיקה וגם עיבוד. אז אוכל להוציא מתחת ידי פיומונים מושלמים... זהו המוטו, האנימאמין והשאיפה הא- שית של שלום חנוך, המלחין הצעיר הברזל ביותר כיום בישראל. האיש שהקים ל- עצמו דור מעריצים שלם בזכות פיומונים כמו הגר, מכופף הבנות, מה שהיה היה, הימים הארוכים העצובים, פראג, אוריה ועוד. היוצר המוסיקאלי היחידי שתחת ל- הצטרף לזרם האופנה המוסיקאלית השלטת בפיומונים העבריים — החליט להביא לנו סיגנון שונה לחלוטין.

מי מפחד משלום חנוך?

שחקן — דא

במאי — בן

מאז ועד היום הוא איננו מפסיק לתור אחר סיגנונות מוסיקאליים חדשים, והוא עושה זאת בדרכו המיוחדת. "אני לא יכול לשמוע את המוסיקה ה- סטנדרטית של רוב הפיומונים הישר- אליים. אין לי מה ללמוד ממנה. אני עושה אחת מהשתיים: או הולך אחורנית, אל ה- מוסיקה שלפני 30-40 שנה, או מנסה לה- שיג ולעבור את המוסיקה של ימינו. אני מאזין לסיגנונות שהיו בעולם בתחילת ה- מאה, כי לי הם נשמעים חדשים. אני לומד מהם, ונותן להם את האינטרפרטציה שלי. שלום סולד מאקטואליות. "אני לא יכול לכתוב מילים לנושאים אקטואליים חולפים. יש לי תמיד הרגשה שכל מה שיש לומר בנושאים אקטואליים — נכתב כבר בעיתו- נים. אז מה אני כבר יכול לחדש?" כיצד גולד, איפוא, הפיומן פראג? שלום מחייך רגע, חושב ומשיב: "זה משהו אחר. כש- ישבתי לכתוב את מילות הפיומן, חשבתי שכל מה שהיה לומר בנושא זה — כבר נאמר. אבל שיר עוד לא נכתב. אז כתבתי" אבל על נושאים שהם תמיד אקטואליים — אין שלום מהסס להביע דעתו, או לחבר מנגינות למילים של משהו אחר. בתוכנית החדשה של השלושה, שהוא אחד מהם, ישנו, למשל, פיומן הנקרא מי מפחד מ- גברת לוי? והוא-מספר על מבקרת תיאטרון, הקוסלת את כל השחקנים ואת כל ה- מחזות — אבל אף אחד, בעצם, לא מפחד ממנה.

הם היו כותבים את המילים, והוא הלחין את המנגינות. כשעמד לפני גיוסו לצבא, היה זה טיבעי שיפנה ללהקה צבאית. הוא ניגש לבחינות ללהקת הנח"ל — אולם כפי שקורה לכל האנשים המוכשרים, הוא נכשל. באותו זמן החל יאיר רוזנבלום, שהיה המנהל המו- סיקאלי של להקת קיבוץ משמר, לעבוד עם להקת הנח"ל. כאשר שמע כי שלום נכשל בבחינות, ניגש אל הממונים על הלהקה ואמר: השתגעתי? את שלום חנוך לא קיבלתם ללהקה? והם קיבלו אותו? את הדרך אל עולם הזמר האזרחי החל שלום לסלול לעצמו, עוד בחקופה בה שרת בלהקת הנח"ל. אז נולדה ההיכרות עם אריק איינשטיין, שבקבוצתה נולד הלהיט הגר-

גיטרה ולמדתי אקורדים. כשהיה בן 16 החליט ללמוד את אמנות התיאטרון. הוא נרשם לבית-הספר לדראמה של בית צבי ברמת-גן. כששאל אותו מ- הל בית-הספר, בעת בחינות הכניסה, האם הוא רוצה להיות שחקן, השיב שלום: "לא — במאי!" בינתיים לא זנח את פעילותו המוסיקא-

וא תמיד היה כזה. עם שאיסוף גורו לות. והוא השיג אותן בכוחות עצמו. בקיבוץ משמרות בו נולד, חלם תמיד ל- הצטרף ללהקת הבידור של המשק, משמרון. אביו היה מנהל תעל, בית-חרושת ללביי דים של המשק, ובמיסגרת תפקידו נסע לעיתים קרובות לחו"ל. "יום אחד, כשהייתי

מי אם לא אלוהים

את רוב זמני אני מקדיש לשלישיית השלושה. הוא מספר, "יש לנו כבר תריסר פיומונים, איתם אנו מופיעים בהצגות-הרצה בארץ. אנחנו שרים פיומונים בסיגנונות שונים. פיומן אחד, למשל, נק- רא צרות טובות, והוא מספר על בחור ש- יוצא עם תאומות. לילי שלי, שכתוב בסיג- נון מוסיקת הוודויל, כבר הפך להיט. לעו- מת זאת, יש לנו פיומן בקצב הרוקנרול, שנקרא מי אם לא אלוהים..."

כולנו סולדים כאשר מישורו מאותם אנ- שים, הסבורים כי הם רשאים להכתיב את טעם הקהל, טוען כי יש לו חן את המאזי- נים למוסיקה טובה. אבל אם יהיה מישורו שיצליח לתקן את חובבני הפיומונים למוסי- קה שלו — זה שלום חנוך. ואצלו נהיה כולנו תלמידים טובים.

ארבע פצצות על הקו

במוצבים לאורך הקו עוברות השמו- עות מהר. החבר'ה מחכים לפצצות. לא פצצות מן הסוג המקובל, שיש לפרוק אותן מהמשאית בחום לוהט ולאכסן ב- מקום בטוח, כי אם פצצות מסוג מיוחד. וכאשר הן מגיעות, ארבעת הפצצות של להקת גולני, מסתערים עליהן החבר'ה חזיתית ואוכלים אותן בעיניים. אורית, קלרה, דולי וחנוה, בלוגיית תשעת הגברים שבלהקה, כובשות את המוצבים בסערה, בזה אחר זה, ללא התנגדות. הנכבשים לא נותנים להן לזוז ומאלצים אותן להופיע שוב ושוב, ב- קריאות, עוד הפעם! ומחאות כפיים. זה שהתוכנית שהביאו איתן לעמק ה- ירדן הלוהט היא חורפית ונקראת רוח במוצב, זה פרט קטן. ולמי איכפת אם אין לאיפה לחבר את כלי הנגינה החש- מליים ומסתפקים בליווי אקורדיון. העי- קר שהן כאן והן חתיכות אחת אחת. אומרים שכשיש להן תנאים וכשלא מבשלים אותן שעתים לפני ההופעה ב- משאית דחוסה — הן יודעות גם לשיר.

להקת גולני במוצב בכיקעת הירדן

...שלושה

בכפיפה

אחת

בין המתנות שמעריציו של יהורם גאון שולחים לו, אפשר למצוא פרחים מיובשים, סוכריות ומסטיקים. ● התברר כי הכתיבה ממנה סבל בארי ראיון, בעקבות תאונה בעת צילומי סרטון פירסומת שלו באולפן בגרמניה — לא היתה כל כך גוראה כפי שחשבו. סוכני הפירסום של בארי הצליחו לגצל אותה יפה לפירסומת, דאגו להפיץ תצלומים מוצעים של בארי, כשפניו חבושות לחלוטין. השבוע התברר כי הכתיבה כמעט

ראיון

שלא הותירו צלקות על פניו של בארי, ואת הכוונות ש' נותרו הוא מכסה בזקן, שהוא מגדל עתה. ● תקליטם מאריך הגן של ה' פרברים הוא, אולי, התקליט הלועזי הראשון של זמרים ישראליים שהוקלט בארץ (פרט לתקליטים בידיש). כל הזמרים האחרים שהקליטו בשפות זרות, ערכו את ההקלטות בחו"ל. ● בימים אלה יוצאת לשוק גרסתה העברית של זמרת היהודיה מישל ביקרה, כזכור, בארץ יחד עם כריסטיאן, ואז הקליטה את הפזמון ב' עברית. ● המבקרת האמנותית של הארץ, המתיימרת להיות מומחית בענייני פזמונים, לא יודעת אפילו ששם משפחתו של קליף הוא ריצ'ארד, ולא ריצ'ארדס, כפי שכתב בשבוע שעבר. ● להקת השלושרים תצא בקרוב לסיבוב הופעות, במסגרת תוכנית שלא היתה כמות. בתוכנית זו יופיע בכפיפה אחת, יהורם גאון, אריק איינשטיין ו' השלושרים. ● אל רשימת הפזמונאים הישראליים הצטרף כתב הטלביזיה הישראלית, דן רביב. יחד עם המלחין דן זכאי הוא כתב שורה של פזמונים חדשים, שלושה מהם מקליט השבוע קובי רכט. ● יש בעל טור פזמונים בעיתונות הישראלית, ש' עדיין קורא לפול, גורג, ג'ון ורינגו בשם 'חיפושיות הקצב'. ● 'כמה חבל שהוא נשוי', אמרה אניטה האריס, לאחר הופעה ב' תוכנית הטלביזיה של סאשה דיסטל. ● רון ורד יהיה כנראה ממלא מקומו של סטיב מארוויט, שפרש מלהקת הפנים ה' קטנות. ● פיטר סארסטרט עומד ל' שאת את ידיו הדנית, אניטה אטקה. ● מוריס גרב דחה הצעה להופיע בגירסה המוסרטת של המחזמר שיער, משום ש' התפקיד דורש ממנו להופיע, בקטע מסוים, ערום.

עשרת

הלוהטים

- עשרת התקליטים הנמכרים ביותר השבוע הם:
1. סחרחר — טומי רו (הד ארצי)
 2. חזור — החיפושיות (אפל)
 3. פסטיבאל הזמר — מאריך נגן (סיי)
 4. פסטיבאל סאן רמו — מאריך נגן (סיי.בי.אס.)
 5. אהבתנו היא דבר צומח — ה' אריות (פיליפס)
 6. אנה מועדות פניך — פיטר סארט (סיי.בי.אס.)
 7. גשם — ג'ילולה צ'יקונטי (סיי.בי.אס.)
 8. להתראות — מרי הופקין (אפל)
 9. קאזאצ'וק — ריקה זדאי (פינודור)
 10. סוכר — ריטה פאבונה (סיי.בי.אס.)

הרודף חגיע באפלולית הירח... ונשיגיע הרודף אין מקום להתחבא

גריגורי
פק

איוו מרי
סנט

THE STALKING MOON

בסרטם של פאקולה חוליגאן ("חות הזמיר")

המזיד

בצבעים

הפצה: מסרי פילם

הצגת בכורה ארצית השבוע

בקרב "אמפי" חיפה

בקולנוע "אוריון" תל-אביב

פרסום: פריד

ג'ורא גודיק
מציג את המחזה המוסיקלי

גבירתי
הנאווה

נמשכת מכירת הכרטיסים
ברוקוקו וביתר המשרדים
בכורה: אולם אלהמברה 29.6.

מועמדות

למלכת המים 1969

מועמדות הרוצות להשתתף בתחרות על תואר "מלכת המים 1969", הנערכת על-ידי מערכת "העולם הזה", מוזמנות לפגישה עם צלם התחרות, ביום שישי זה, בשעה 3 אחרי הצהריים, במשרדי בריכת "תל-אביב, ברחוב גורדון.

הנסיך והנסיכה של ישראל

לשנת 1969

מטעם מערכת **העולם הזה** בחסות יצרני **קוקיקולה** בישראל

דורון פלח

בן 3, רח' ירושלים 34, רמת-גן

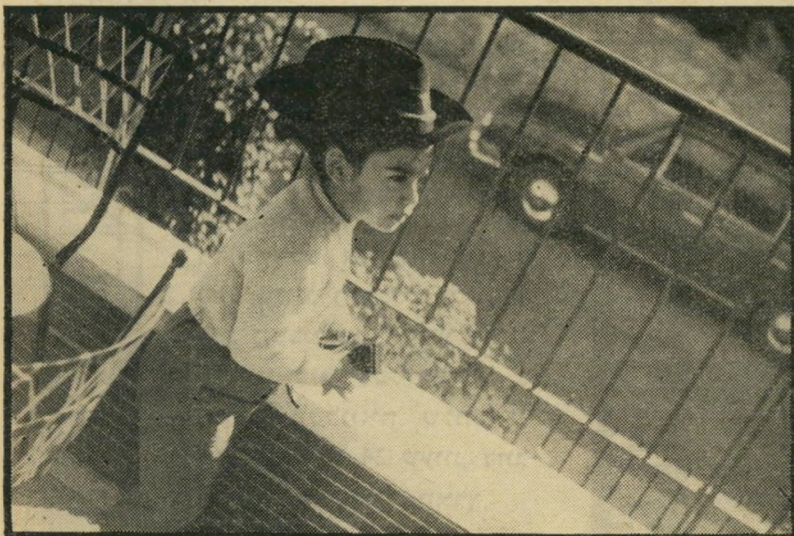
עידן שרון

בן 3, שיכון הרופאים, תל-השומר

עדית הלנברג

בת 4, רח' גדרה 6, ירושלים

אורית זתוני

בת ארבע-חצי, רח' זנגביל 3, תל-אביב

אבי רקח

בן שלוש, קיבוץ עין-דור, ד.ג. יזרעאל

גם לך יש בבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). עדיפות תמונות בשחור-לבן. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל שלוש עד שש בלבד.

טוב יותר לם קוקה-קולה

החיה בארץ לא נחלה כוכור הצלחה, אלא פיצוג'ארד.

נולד צילטון זכורה ממיספר הצגות נפל שבימה בתיאטרות המימס, לאחרונה היא מתמסרת להוראת מישחק. עתה תראה מה כוחה כסלוליות במישור שיה' דוחמ'ה, המבוסס על ספר בשם זה, ש' יצא לאור, כוכור, ביומנים של חברים צעירים של התנועה הקיבוצית, מייד לאחר מלחמת-ששת-הימים. ב-21.30 **מבט לחי' שות'** ולאחר-מכן כלום: כי לעניות דעת הנהלת שידורי ישראל, אין להסריד מאוחר יותר את מנות האורחים, החיבים לישון מוקדם, כדי להשכים קום אל מלאכת בניין הארץ והאומה.

תיאטרון

תערוכה סודומוני **גרי' (התיאטרון הפתוח) הדל נאמן** התייחס ברצינות יתירה אל מחזורו ופיומוני של **חנן לוי** (אחרת אולי הוא לא היה מציג אותם כלל...) מה שלא מפריע לו, **לישראל גוריון** (המוקיוני במיקצת) ובמ' יחד ל**רחל לוי**, לסחוט מהקהל צחוקים. לוי, שהצטיין בעבר במיוחד בכתיבת פיו' מונים, מגלה כאן אולטימ' מוחלטת, לא עזרת המוסיקה ו/או העמדת הפיומונים, חסרת המעוף. אם זוהי "סרגיקוניה המ' שקפת בראי עקום את חיי המשפחה, הר' פואה והאמנות", הרי חנוך לוי הוא צל של מאחזענינים המשתחק בראי עקום.

ליה כמאי (בימות) הצגה של "כוכבים", על-פי מחזה בלתי מגובש, מנופח וחסר כנות, של פרה ספרותית קדו' שה: **א.ב. יהושע**. יותר מדי דברים מת' רחשים בליה אחד. בחחילה ישנה בשכונת רחביה, בירושלים. וכל זאת כמובן, בתקופ' המעיקה והדהושה של ערב מלחמת ששת-הימים. כולם נירוטים, לכל אחד יש בעיה. מיספר דמויות מיותרות, ואינן נחו' צות לקידום או לפיתוח העלילה. הבימוי חכמני, התיאוריה מאכזבת. המישחק של כוכבים ושל כוכב-לילת, **עודד תאומי** משחק סולו. **איישבע מיכאלי** בבו' בוז, **שמעון עצמן** לא במקום. **אמיר אוריין** בלתי משכנע. **יעה אביב** נאה בבגדיה התחתונים, אך חסרת נסיון. **רחל מרכוס** נוגעת ללב אך יותר משעשעת ממרגשת. **גילה אדמס** היא הכוכבת.

כדא' (בחן הירושלמי) שיעור מקסים בתיאטרון, מגישים שחקנים חובבים מן האוניברסיטה העברית בירוש' לים, הנעזרים במיספר שחקנים מיקצועיים וידועים יותר. ד"ר **אריה זקס** נפח רות

ז'אק כהן ב"בלאד'ם"

חיים באלגוריה מן המאה ה-15. עיבודו השנון, במיו' רב ההמצאות, ההקפדה על כל פרט ופרט (המוסיקה, התפאורה והתל' בושות האסתטיות, התאורה והסייף המלוי' שטים), חוסר היומרתנות ולהט כל השותפים להעלאת ההצגה ניכרים ובלוסים. **ז'אק כהן** כהידיות עושה עבודה מצוינת. **ליאור יוני** (כהיאוש) יוצר דמות משע' שעת ומסלילה כאחת, במינימום של אמצ' עים ובמאכסימום של יכולת.

ש' ש' וטר'אנס (המועדון ה' לאומי, רח' שלמה המלך תל-אביב) הם שני מערכונים כתובים ומבוימים בלהט תיאטר' ראלי אופייני קי, על-ידי **יוסף מונדי** אודות צעירה (המלחמה) התוקעת סכין ב'

- לא כדאי לראות
- ★ לא חשוב לראות
- ★★ אפשר לראות
- ★★★ רצוי לראות
- ★★★★ חובה לראות

הולנדי

סרטים חדשים

מצחיקונת (פאר, תל-אביב) **ברברה ספרייזנד** קיבלה על זה את האוסקאר. **ויליאם ווילר** הספיק לאסוף כבר די אוס' קארים לפני זה. ואת **עומר שריף** אין צורך להציג. בכל זאת הביקורת הזרה ש' מתפעלת מברברה ספרייזנד אינה מתפעלת מהמחזה כולו.

הציפורים באות למות בפרו (סטודיו, תל-אביב) אשתו לשעבר של רומן גרי, **ג'ין סיברג**, אוהבת גברים, והרבה, ורומן גרי, שהיה עד עכשיו סופר' מביים אותה בסרט שיש בו מתח, יש בו פסיכו' לוגיה, ויש בו אהבה.

סרטים אחרים

הציודת הצהובה (פאריס, תל-אביב) סרט תמים ומלא חוכמה על חמי' ש'ת החיפושיות המצויירות ביד אמן, היוצ' אות להציל את ממלכת היופי והאהבה וה' פרחים מידי אגרופי הברזל של ממלכת ה' רשעים. שילוב נהדר של פנטזיה והומור, ונונסוס מלא סנס.

מישחקים אסורים (תכ' לת, תל-אביב) סרטו הפיוטי הנפלא של **רנה קלמנט** שבו מוראות המלחמה נית' נים דרך עיניהם של שני ילדים תמימים

"שנת 2001"

וקטנים, שאינם יודעים ואינם מבינים מה קורה ומדוע.

רומיאו ויוליה (אלנבי, תל-אביב; מאי חיפה) שני הנאהבים המפור' סמים מופיעים הפעם בגילם האמיתי (חמש' עשרה וארבע-עשרה) בתוך שיחזור מלא חיים של התקופה, כשהעלילה והבימוי לא תמיד מתאימים לסכסט השקספירי.

שנת 2001 (צפון, תל-אביב) מסע אל החלל, ואל העתיד, ואל שאלות חסרות פיתרון, הצריכות להעסיק היום את כל מי ששייך למין האנושי, ומהרהר בע' תידו.

טלוויזיה

יום חמישי ה-5.6.68, שנתיים למלחמת-ששת-הימים, יפתח ב-18.30 במישור על **חקלאות** (בערבית). בשעה 18.50 **תע' דומת מזג האוויר**, סרט מדעי למענ' יניים.

כי איננו לבד, ניווכח בשעה 19.30 בה יספרו לנו בתמונות עזות על **המתנזרים** שהגיעו לישראל. ב-20.00 תוכנית הבאה לתפוס את מקומה של תוכניתו של **ראלף ענבר**, אולפן עגול היא אולפן מס'. ה' מאסליה בהשתתפות **חבורת הבלבות** מפאריס וזמרת הגיאו הנפלאה, שבהופעתה

מיכין בקידה

יורם, שדרגתו הגורה שחורה דאן-2 ב' ג'ודו, תלמידים הלוושים בגדי-קרב יפניים לב-נים, יושבים בצדי המזרון הירוק התופס את רוב שטחו של האולם רוזביהידיים. ה' הגורות הצבעוניות על מותניהם, צהיבות, כתומות, ירוקות, כחולות ותימיות, מסמנות את השלבים בדרכם להגורה השחורה! ה' משמעת על המזרון קפדנית, וזבה לשמור על נמוס, והוראותיו ללא עוררין. חיבה לכבד את היריב בקי' דה לפני — ואחרי ה' קרב.

הבח אינו קובע

"אין צורך בכוח או בנתונים פיזיים מיוחדים", טוען המדריך יונה, העונד חגירה שחורה בג'ויג'יטסו, "העיקר הוא ביצוע מדויק, הכיית נקודות התורפה, זריזות, ג'י'ססו למד יונה מ' מורו אברהם ה' ג'י'ססו למד יונה מ' ל ברט, שהינו דאן-3 בג'ויג'יטסו. כל כמה הכושר המעולה, המהירות, והתגובות המהיר נות' לתלמידיו ומעניק דרגות לעומדים ב' בחינות.

הכושר המעולה, המהירות, והתגובות המהיר רות, מוסיפים לתלמידים הרבה גם בחיי היום-יום, מבלי להביא בחשבון את הבטחון העצמי. תלמידים רבים מגיעים למכון מ' מקומות מרוחקים כגון: פת-חקה, רמת-גן, רחובות, הרצליה, ואפילו מירושלים. ואין הדבר קשה כלל, שהרי **מכון ג'ודוקא** "שוכן כ-100 מטר מככר דיזי' גוף, ברחוב שלמה המלך 15 בתל אביב, ליד פינת זמנהוף, וניתן להגיע למקום באוטו' בוסים 1, 5, 11, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 61, 63, 64, 92. וכאשר תגיעו ל' מכון הפתוח כל יום בשעות 4-10 בערב, תתקבלו בסבר-פנים יפות ותהנו מיחס חם ולבבי.

(מ.)

קאראטה, ג'ויג'יטסו וקונגפו, שיטות "הקרבי-דירק"ה, הן צורות ההתגוננות המהירות — והקטלניות ביותר שקיימות כיום. בקאראטה או בג'ויג'יטסו אפשר להתגבר על יריב או קבוצת יריבים התוקפים אותך. וכדי להכניע 4 יריבים דרושות 3 שניות בלבד. הסבר זה ניתן לנו כשביקרנו ב**"מ' כוד" ג'ודוקא** — ברח' שלמה המלך 15 בתל-אביב, מפיו של

איתמר, המורה לקא' ראטה בעל התגורה השחורה. אלופי ה' קאראטה ביפו מבצ' עים ממש את הבלתי יאומן. איאמה הגדול מעמיד בקבוק על שולחן ומתני' על-ידי מכה מהירה בצד כף היד את ראש הבק' בוק מעליו. חלקו ה' עליון של הבקבוק טועף, ואילו הבקבוק נשאר במקומו. מבצע נוסף שלו: מהלומה אדירה על 25 רעפים המונחים זה על גבי זה, שוברת אותם ל' חצאים.

כושר נתור מושלם מדגים איש הקארא' טה השולחן בעיטת חסול למפרקת יריבו

הילדים

קבוצת ילדות וילדים, שהצעיר ביניהם בן 5, עולה למזרון ומבצעת תרגילי ג'ודו מסובכים. "כאשר התחיל בני ללמוד ג'ודו כן במכון, הוא היה ילד חלוש וחסר בטחון עצמי. כיום הוא ממש השתנה, והפך לעירני, ומונמס יותר. גופו ה' חזק, וכתוצאה מהבטחון העצמי שרכש בני כאן, עלתה רמת ציוניו בביה"ס", אומרת אמו של איתן בן ה-10, "אימוני רפלקסים חדים, וכושר גופני מעולה", מציין יורם פומרנץ, אלופ ישראל בג'ודו — 1967, ונתונים אלה גורמים לשיפור רמת הלימודים ולציונים גבוהים יותר בביה"ס. אימוני הג'ודו נותנים פורקן לעודף המרץ שבידו והוא הופך לרגוע, מנומס, וממושמע יותר". מוסיף המדריך

SCHAUB-LORENZ

SCHAUB-LORENZ

בספוק רב אנו מודיעים ל-

לקוחותינו הנכבדים כי הש-

רות הטכני שלנו הגיע לדרגת

שלמות כזו, שכל קלקול ב-

מקלט הטלוויזיה שלנו אנו

מתקנים תוך 24 שעות, בתל-

אביב וברוב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע

גם בשל האחוז המינימלי של

קלקולים אפשריים במקלטי

הטלוויזיה "שאוב-לורנץ".

SCHAUB-LORENZ

כגורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של ITT SCHAU-LORENZ לטלוויזיות, לרדיו ולרשמיי-קול.

גבו של עלם תמים, ועל שרביטחון המחסל צלמת חבלנית, לא לפני שהוא מנסה לשג' לה. ברחל שור, שבתאי קונורטי וגר קינר מצא מונדי שלוש שחקנים צעירים המאמינים ברעיונותיו, אשר בשל חוסר מימדי מרחק היסטוריים, מלבד רג' עי איננות לקהל ממוסד, אינם מצליחים לזעזע.

*** התיאטרון שלי ***

אטרון מרתף, בן-יהודה 256, תל-אביב) תס' כית בימתי מוקדש על-ידי המעבד והבמאי מיכאל אלמז לאנטואן ארטו, חדשן ומהפכן המכונה אבי תיאטרון האכזריות. דויד מוכתר כארטו, מגלם בשיכנוע אך בסמפרמנט מופרז במיקצת, דמות של אמן מתוסבך הנאבק על דיעותיו. הן המעבד

הצגה חדשה

אבן הארגמן (התיאטרון הקאמרי) שני אנשי עסקים, עם פילגשים, זונחים את הכרז, קונים אחוזה בכפר ומחליטים להעביר שם את חייהם בעמיתים. מסתבר כי הפועלים שנשכרו כדי לתקן ולשפץ את הבניין העתיק, אינם מזדוירים במלאכתם, אפי' שר לומר כי אין להם עניין לעזור לזרים להשתכן בקירבם. מלאכתם צול' עת ואף מן השמים עוזרים להם. נגש עד מתחיל לרדת ומבול המים מאיים לסטוף את יושבי הבית. שניים מה פועלים, קונים את לב הפילגשות הע' לזיוות, ולאכשי העסקים לא נותר אלא למלט את נפשם.

כל מי שסבור כי בכך נסתים העניין אינו אלא תמים. העיקר לפנינו: אנשי העסקים הם בריטים, האחוזה שקנו אינה בפרברי לונדון אלא באירלנד דור' קא, הפילגשות איריות, והפועלים כמו' בן איריים לאומניים מבטן ומלידה. כו' לס נלחמים כאן נגד צמד אנשי העס' קים, המסמלים את האימפריה הבריטית המפוררת.

את המחזה חיבר לפני כ-30 שנה המחבר האירי שון אוקייסי, שיצ'ו רתו הינה אגוז קשה לפיצוח לפחות כיצירת צ'יכוב. שפתו המיוחדת רבת הפיוט והעומק מחד, השפה העממית הגובלת לעיתים בניבול פה מאידך, וה' שפתו לאומנות היקנו לאוקייסי מקום כבוד על בימות אירלנד.

קשה להשתחרר מהרושם כי אבן הארגמן הוא פלט לאומני, עטוף היטב במליצות נבובות ובפיספוטירסק, כמו' פיוטיים העלולים בקלות להטעות את הרבים. אין ספק שבאירלנד הנאבכת עד לעצם היום הזה בבריטניה, יש ערך מסוים ליצירת אוקייסי. את אלה ש' מבקשים מן הסוג הניל אינם מעניינים במיוחד, עשויה משמעות המחזה ל' הלאות. כי מעבר לרעיונות הפסטימיים הגדולים של אוקייסי, לפנינו מחזה מ' שעמם וכפי שהוא כתוב הרי הוא בנא' לי וגובל בילדותיות. אין ספק שאת אותו רעיון היו כותבים ב-1969 בצר' רה הרבה יותר חיה ובלתי מוזיאונית. הבמאי ג'פרי ריכס הרגיש כי לפ' ניו מחזה די מישן, ולכן ניסה להכניס שינויים במיבנה. אך שינויים מהותיים, כמו' לא יכול היה לבצע.

הישג בלתי מבוטל של ההצגה הוא התרגום של נסים אלוני, שהצ' לית ליצור בעברית ניואנסים והבדלים נפלאים בין סיגנון הדיבור האירי לבין שפת האנגלים.

רוח וחזיקוהו, אבן הארגמן

יחד כמגלם דמותו של לוחם שהש' תת' במלחמת ספרד.

לא מוצאת וחדה מדי הקיצוניות בה עוברת הפילגשות האיריות מן הברי' טים השלומיאליים אל חיק האירים. מישחקן של יעל דריואנוב ושולי' מית ירון, לא הבהיר דיו נקודה זו.

יוסי גרבר מפרזי מאוד בכל של' שת התפקידים שהוא משחק: כהנצת ילדים, שלמה פז מאופר יפה, אך נשמע מאוד קימטה, משהו מדוקס. על כל פנים פחות מדי חי. עליוה' יצחקי היא משרתת כפופה מדי, ש' ניסתה למצוא יותר ממה שהתפקיד ש' הופקד בידה יכול להציע.

היחיד היוצר דמות של ממש, אנו' שית, חמה, מלאת הומור ואמיתית הוא השחקן הצעיר אריה יצחקי נכחד ה' פועלים האיריים, עממי, פשוט אך מלא עורמה.

התפאורה של אריה נכון מאסי' בית מאוד, כבדה וקודרת. האח החובבני, האבירים ובמיוחד ה' פעלולים הקוליים, אינם ברמה המקו' בלת של הקאמרי, ומוכירים הצגת סיום בגימנסיה. קשה להתעלם ולא להשתמש בפנינה מתוך תרגומו של אלוני, ולק' בוע בצער כי ההצגה מחורקת.

לשמור זאת בסדר וללחש "שא...?" ה' חומר המימי הרדוד לא הצליח להטביע את כישרונו של דזיגן, אך שיכנע כי תוכניתו האחרונה של האמן האירי החתיק איננה בדיוק המיסגרת להצגת קטע פאטאטי כי אנדרטת לוחמי הניסו.

*** אין אהבות שמחות *** (בהפקת בימות) כשג'ורג' בראסנס, הסרובאור המודרני, מופיע, הוא מסתפק בליחי פשוט של גיטרה, ובחצי תוכנית, כשבשני מופיעים אמנים אחרים. יוסי' בנאי ממלא ערב שלם מיצירות הצרפתי המשופם בליחיית תזמורת (של סמו' הכהן), הוא עושה זאת בהומור של כדון מעולה, ההופך כל שאנסון להצגה קטנה ומקסימה. קיטעי הקישור, האבירים, הת' אורה והמיקרופונים משרתים אותו יפה.

בידור

*** קט שופ *** (מרתף קולנוע פא' רים, תל-אביב) רוטב עגבניות עוקצני ומ' חופסס, שבמאמץ יתר היה מוכיח כי ליוצ'

שנה
21 במרס -
20 באפריל

בעיות בלתי צפויות, שכמעט ונשכחו ממך, ישובו ויוצפו השבוע

מחדש ויתבעו את פיתרון. השתדל שלא לדחות שוב, שכן די' חיה נוספת פירושה סכך ללא מוצא. היש' מר מקרינה-שמש את אל תרבה לחשוף את גופך. תני אימון בידידי קירבתך. אל תשמעי לעצות חברותייך.

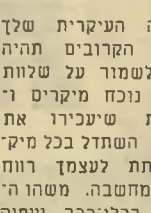
שור
21 באפריל -
20 במאי

בקשר לבימוי הרי שכמעט ואיננו קיים. ההצגה משמעת, נאיבית וחזרת חן. ההומור דל ופרימיטיבי. אכנר' חזקיהו חוזר על עצמו במיקצועיות. אכנר' כהן מוקיני מדי. לאכנר' מור' עוזרת מיקרת להיות פילוסוף יותר מפועל בניין. זאב רוח, פחות מדי לוחם, פחות מדי שוביניסט במ'

מאחים
21 במאי -
20 ביוני

אתה מזניח את אחד מבני משפחתך הזקוק לעזרתך. ייתכן וירסד' כלפיו מושפע מהתנה' גותו אליך, אולם ע' לך לשכוח את כל חילוקי הדיעות ש' אירעו ביניכם לאחר' נה וללכת לקראתו. תהיה עסוק בימים ה' קרובים בכתיבה. ייתכן ויפול בחלקך כסף שלא ציפית לו. אל תבזבז אותו.

סרן
21 ביוני -
20 ביולי

הבעיה העיקרית שלך בימים הקרובים תהיה כיצד לשמור על שלווה נפשך. נוכח מיקרים ו' תקורות שיעכירו את רוחך. השתדל בכל מיק' רה לתת לעצמך רוח זמן למחשבה. משהו ה' קשור בכלי-רכב יעסיק אותך לקראת סוף ה' שבוע. תצטרכי לדרך בדירתך אורחים רבים לקראת סוף השבוע. חזבתך לגבות חובות.

סרן
21 ביוני -
20 ביולי

המצב החדש אליו נק' לעת נותן כבר את אותותיו הראשונים. את עשויה להתפכח מחלום ורוד. אל תח' שבי שכל נראה אח' רת מפני שהעולם אי' נו מורכב מחלומותייך הקודמים. נסי לבנות את המציאות בהתאם לרצונך. עיסקים קטנים באמנות יפרו השבוע את מחשבתך ויטעו בה השראה.

אריה
21 ביולי -
20 באוגוסט

אם תוכניתך כוללת נסיעה למרחקים, השת' דל לסיים את כל הסי' דורים הכרוכים בכך ר' להשגיחה בהירות. פני' שות עם אנשים חדשים יעלו את שאיפותיך על פסים מציאותיים יותר. הסתבכות בהשגרה עם החוק או נציגו תיפטר בצורה שתניח את דעתך. המאמצים שעשית לאחרונה מכבידים עליך. אך אל תתיאש.

מאחים
21 באוגוסט -
22 בספטמבר

אם תוכניתך כוללת נסיעה למרחקים, השת' דל לסיים את כל הסי' דורים הכרוכים בכך ר' להשגיחה בהירות. פני' שות עם אנשים חדשים יעלו את שאיפותיך על פסים מציאותיים יותר. הסתבכות בהשגרה עם החוק או נציגו תיפטר בצורה שתניח את דעתך. המאמצים שעשית לאחרונה מכבידים עליך. אך אל תתיאש.

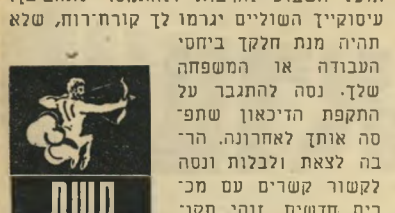
השבוע יעמוד עבורך בסימן של התנגשויות, שכמה מהן עלולות להסתיים במריבה. יהיה עליך לנסות ולהבין את צעדו של אדם קרוב שייראה לך פוגע ומע' לבי. ייתכן שלאחר מח' שבה ייראה לך הדברים אחת. אשה מבוגרת מתערבת בחיך ומציקה לך. העמיד אותה במ' קומה בהזדמנות הראשו' נה. אפילו תיאצלי ל' השתמש במילים חרי' פות. מה שנראה לך אהבה אינו אלא הרפת' קה חולפת. זה לא זה. תצטרכי להמשיך ו' לחפש את המשהו המושלם יותר, האידיאלי.

כמה מהמעשים שאתה עושה לאחרונה עלולים לסבך עם החוק. תביעות מוסי' ריות לא היו אף פעם מרשימות ביותר לני' ביד, אך מוטב שדוור' קא השבוע, תיתן עליהם את דעתך. אתה מרכה לדבר ול' התווכח, ולדבר עלו' לות להיות השלכות בלתי-נעימות במקום עבודתך. פעילות ס' פורטאית עשויה ל' להחזירך להרגשתך הקפואה. הרבה לך טוב מכתבים. במיוחד ענה למכתבים.

שנה
21 במרס -
20 באפריל

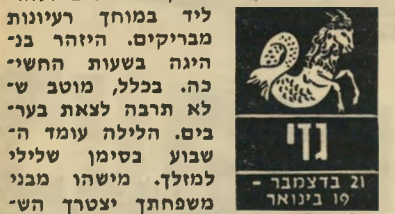
תוכל השבוע להרבות ולהתמסר לתחביבך. עיסוקיך השוליים יגרמו לך קורטרוח, שלא תהיה מנת חלקך ביחסי העבודה או המשפחה שלך. נסה להתגבר על התקפת הדיכאון שתי' סה אותך לאחרונה. הר' בה לצאת ולבלות ונסה לקשור קשרים עם מכ' רים חדשים. זוהי תקו' פה נהדרת עבורך להצ' טלס. את פורחת וגר' אית רעננה ומקסימה.

שנה
21 במרס -
20 באפריל

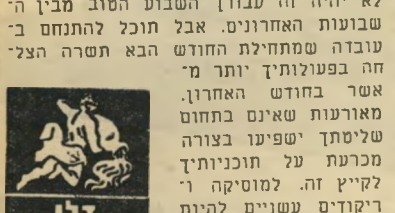
השבוע יעמוד עבורך בסימן של התנגשויות, שכמה מהן עלולות להסתיים במריבה. יהיה עליך לנסות ולהבין את צעדו של אדם קרוב שייראה לך פוגע ומע' לבי. ייתכן שלאחר מח' שבה ייראה לך הדברים אחת. אשה מבוגרת מתערבת בחיך ומציקה לך. העמיד אותה במ' קומה בהזדמנות הראשו' נה. אפילו תיאצלי ל' השתמש במילים חרי' פות. מה שנראה לך אהבה אינו אלא הרפת' קה חולפת. זה לא זה. תצטרכי להמשיך ו' לחפש את המשהו המושלם יותר, האידיאלי.

כמה מהמעשים שאתה עושה לאחרונה עלולים לסבך עם החוק. תביעות מוסי' ריות לא היו אף פעם מרשימות ביותר לני' ביד, אך מוטב שדוור' קא השבוע, תיתן עליהם את דעתך. אתה מרכה לדבר ול' התווכח, ולדבר עלו' לות להיות השלכות בלתי-נעימות במקום עבודתך. פעילות ס' פורטאית עשויה ל' להחזירך להרגשתך הקפואה. הרבה לך טוב מכתבים. במיוחד ענה למכתבים.

שנה
21 במרס -
20 באפריל

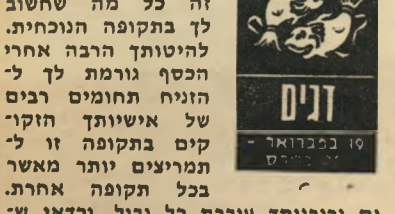
תוכל השבוע להרבות ולהתמסר לתחביבך. עיסוקיך השוליים יגרמו לך קורטרוח, שלא תהיה מנת חלקך ביחסי העבודה או המשפחה שלך. נסה להתגבר על התקפת הדיכאון שתי' סה אותך לאחרונה. הר' בה לצאת ולבלות ונסה לקשור קשרים עם מכ' רים חדשים. זוהי תקו' פה נהדרת עבורך להצ' טלס. את פורחת וגר' אית רעננה ומקסימה.

שנה
21 במרס -
20 באפריל

השבוע יעמוד עבורך בסימן של התנגשויות, שכמה מהן עלולות להסתיים במריבה. יהיה עליך לנסות ולהבין את צעדו של אדם קרוב שייראה לך פוגע ומע' לבי. ייתכן שלאחר מח' שבה ייראה לך הדברים אחת. אשה מבוגרת מתערבת בחיך ומציקה לך. העמיד אותה במ' קומה בהזדמנות הראשו' נה. אפילו תיאצלי ל' השתמש במילים חרי' פות. מה שנראה לך אהבה אינו אלא הרפת' קה חולפת. זה לא זה. תצטרכי להמשיך ו' לחפש את המשהו המושלם יותר, האידיאלי.

כמה מהמעשים שאתה עושה לאחרונה עלולים לסבך עם החוק. תביעות מוסי' ריות לא היו אף פעם מרשימות ביותר לני' ביד, אך מוטב שדוור' קא השבוע, תיתן עליהם את דעתך. אתה מרכה לדבר ול' התווכח, ולדבר עלו' לות להיות השלכות בלתי-נעימות במקום עבודתך. פעילות ס' פורטאית עשויה ל' להחזירך להרגשתך הקפואה. הרבה לך טוב מכתבים. במיוחד ענה למכתבים.

שנה
21 במרס -
20 באפריל

תוכל השבוע להרבות ולהתמסר לתחביבך. עיסוקיך השוליים יגרמו לך קורטרוח, שלא תהיה מנת חלקך ביחסי העבודה או המשפחה שלך. נסה להתגבר על התקפת הדיכאון שתי' סה אותך לאחרונה. הר' בה לצאת ולבלות ונסה לקשור קשרים עם מכ' רים חדשים. זוהי תקו' פה נהדרת עבורך להצ' טלס. את פורחת וגר' אית רעננה ומקסימה.

העולם הזה

סע

לישראל

בעקבות

העירום

השוודיות

גוייסו

לעידוד

תיירות

בישראל